

Päätös

Nro 229/2016/1
Dnro ESAVI/5774/2016

Annettu julkipanon jälkeen
14.9.2016

ASIA Ohkolan toiminnan laajentaminen kierrätysterminaliksi ja toiminnan aloittamislupa, Mäntsälä.

HAKIJA NCC Industry Oy
PL 13
00281 HELSINKI

TOIMINTA JA SIJAINTI

NCC Industry Oy hakee ympäristölupaa Ohkolan kiviaines- ja maankaatopaikka-alueen toiminnan laajentamiseksi kierrätysterminaliksi. Kallion louhinnan ja louheen murskauksen lisäksi alueella otettaisiin vastaan ja käsiteltäisiin sekä käytettäisiin täyttöihin/maisemointiin ylijäämälouhetta ja puhtaita ylijäämämaita sekä käsiteltäisiin rakennustoiminnan jätteitä (betoni, tiili, lasi, tuhka ja puuaines). Maankaatopaikan toimintaan haetaan muutosta siten, että läjitystä tehtäisiin myös pohjavesipinnan alapuolelle.

NCC Industry Oy:n ottamisalue tukitoimintoihin sijaitsee valtatie 4 (E75) varrella noin 10 km etäisyydellä Mäntsälän kunnan keskustasta etelään. Kiinteistöt, joilla maa-ainesten ottaminen tapahtuu, sijoittuvat Mäntsälän kunnan Nummisten kylään kiinteistöille Peltola II 505-409-5-1566, Lepola II 505-409-5-283 ja Perikunnan tontti 505-409-5-1218. Tukitoiminnat sijaitsevat Ohkolan kylässä kiinteistöllä Kalliokukkula 505-410-14-37.

ASIAN AIKAISEMPI KÄSITTELY JA VIREILLETULO

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on 20.2.2015 antanut hakemuksen mukaista toimintaa koskevan ympäristölupapäätöksen (Nro 43/2015/1, dnro ESAVI/14/04.08/2014). Vaasan hallinto-oikeus on päätöksellään (16/0214/3, 12.5.2016) kumonnut NCC Industry Oy:n (30.4.2016 asti NCC Roads Oy) ympäristölupapäätöksen ja palauttanut asian Etelä-Suomen aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi ympäristölupahakemuksen käsittelyssä tapahtuneen tiedottamisvirheen takia.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto myönsi 14.6.2016 NCC Industry Oy:lle luvan (Nro 167/2016/1) kumotun päätöksen (Nro 43/2015/1, dnro ESAVI/14/04.08/2014) mukaisen toiminnan aloittamiseen tuhkien vastaan-

ottoa ja pohjavedenpinnan alapuolisia täyttöjä lukuun ottamatta siksi aikaa, kun Vaasan hallinto-oikeuden palauttama ja vireillä oleva ympäristölupahakemus käsiteltäisiin uudestaan aluehallintovirastossa. Päätökseen haettiin muutosta ja Vaasan hallinto-oikeus kumosi ja poisti Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksen 25.8.2016 (16/0412/3).

Hakemus on tullut uudelleen vireille Etelä-Suomen aluehallintovirastossa 14.6.2016.

LUVAN HAKEMISEN PERUSTE

Ympäristönsuojelulain 27 §:n 1. momentti ja 2. momentin kohta 3), 29 § ja liitteen 1 taulukon 2 kohdat 7c), 7e) ja 13 f).

LUPAVIRANOMAISEN TOIMIVALTA

Etelä-Suomen aluehallintovirasto

Ympäristönsuojelulaki 34 § 1. momentti

Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojelusta 1 §:n 1. momentin kohdat 13 e), 13 f) ja 13 h)

YMPÄRISTÖVAIKUTUSTEN ARVIOINTIMENETTELY

Hankkeeseen on sovellettu ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annettua lakia (468/1995) ja laadittu lain edellyttämät arviointiohjelma ja arviointiselostus. Arviointiselostuksessa on arvioitu hankkeen kolmen eri vaihtoehtoon (VE1–VE3) ympäristövaikutuksia, tutkittu mahdollisuuksia haitallisten vaikutusten ehkäisemiseen sekä turvattu kansalaisten osallistumismahdollisuudet hankkeen suunnitteluun ja päätöksentekoon.

YVA-yhteysviranomainen on antanut lausunnon arviointiohjelmasta 15.2.2013 ja arviointiselostuksesta 7.1.2014. Arviointiselostuksesta annettussa lausunnossa todetaan, että kaikki esitetyt vaihtoehdot sijoittuvat lähes kokonaan Uudenmaan 1. vaihemaakuntakaavassa ylijäämämaiden loppusijoitukseen varatulle alueelle EJ3 ja alueelle, jolla sijaitsee merkittäviä kiviainesvarantoja. Selostuksessa esitettyjen vaihtoehtojen sijoittuminen alueelle ei ole ristiriidassa maakuntakaavan merkintöjen kanssa. Myöskään pitoisuuksiltaan ohjearvot alittavien maa-ainesten sijoittaminen vaihemaakuntakaavan EJ3 -alueelle ei ole maakuntakaavan vastaista.

Lausunnon mukaan seuraavat seikat tulee lausunnon mukaan ottaa huomioon jatkosuunnittelussa ja lupamenettelyssä:

- Kallioalueiden mahdollista ruhjeisuutta ja halkeamia tulee selvittää tarkemmin ympäristölupahakemukseen, jotta voitaisiin luotettavammin ar-

vioida hankkeesta aiheutuvia vaikutuksia talousveden saantiin ja laatuun.

- Hankkeen vesien tarkkailussa tulee kiinnittää huomiota haitallisten aineiden päästöihin ja niiden tarkkailuun. Tarkkailussa tulee ottaa huomioon valtioneuvoston asetuksessa 1022/2006 ja sen liitteessä 3 mainitut seikat. Tarkkailuun tulee sisällyttää myös muita mahdollisia haitta-aineita, joita alueelle tuotavat massat sisältävät. Laskeutusaltaan lisäksi pintavesitarkkailua on hyvä tehdä myös niissä uomissa, joihin alueelta vesiä johdetaan. Haitallisten vaikutusten vähentämiseksi on huolehdittava siitä, että laskeutusaltaan mitoitus on riittävä.
- Ohkolanjokeen on yritetty kotiuttaa taimenta istuttamalla. Yhteysviranomaisen katsoo, että lupahakemuksen laadintavaiheessa tulee arvioida hankealueen hulevesien johtamisen vaikutukset kalojen elin- ja lisääntymismahdollisuuksille Ohkolanjoessa.
- Lähiasutukseen ulottuvien meluhaittojen vähentämiseksi jatkosuunnittelussa tulee esittää tarkemmat haittojen lieventämistoimenpiteet. Melun torjuntatoimenpiteiden onnistuminen lähimmissä asuinalueissa tulee todentaa mittauksin.
- Lupahakemuksessa tulee esittää arvio Saharintien kokonaisliikennemäärästä hankkeen käynnistymisen jälkeen. Myönnettyssä liittymäluvassa annetaan ohjeet liittymän parantamiseksi siten, että se vastaisi varustelultaan liittymän todellisia liikennemääriä.
- Melun haitallisia vaikutuksia on tarpeen lieventää toiminta-aikoja rajaamalla. Aamulla ennen kello 7 ja illalla kello 19 jälkeen toiminnan meluhaitat koetaan merkittävimmiksi. Lisäksi valvonnan toimivuudelle eri kuljetuksille sallitut erilaiset toiminta-ajat ovat ongelmallisia.

TOIMINTA-ALUETTA KOSKEVAT LUVAT JA SUUNNITELMAT SEKÄ ALUEEN KAAVOITUSTILANNE

Luvat ja suunnitelmat

Alueen toiminnoille on myönnetty taulukon 1 mukaiset maa-aines- ja ympäristöluvat.

Taulukko 1. Toiminnalle myönnetyt maa-aines- ja ympäristöluvat.

Voimassa olevat maa-ainesluvat					
Tilat	Louhittava kok. määrä (k-m ³)	Ottomäärä enintään (k-m ³)/a	Lupa myönnetty	Lupa voimassa	Luvan myöntäjä
Kalliorinne I (5:287)* Jokiranta (5:288)*	740 000	140 000	13.11.2008 139/15/155/2008	10 vuotta	Mäntsälän kunnan ymp.ltk
Peltola II (5:1566), Lepola II (5:263)	500 000	50 000-100 000	9.8.2011 KYK:112/2010	10 vuotta	Keski-Uudenmaan ymp.ltk
Peltola II (5:1566) Lepola II (5:283), Perikunnan tontti (5:1218)	3 000 000	500 000	17.6.2013** KYK:73/2013	20 vuotta	Keski-uudenmaan ymp.ltk

Voimassa olevat ympäristöluvut					
	Toiminta/louhinnan kok.määrät (k-m ³)	Ottomäärä enintään (k-m ³ /a) ja vastaanottomäärä (t/a)			
Peltola II (5:1428,nyk 5:1566), Lepola II (5:263), Kalliorinne I (5:287)*, Jokiranta (5:288)*	Louhinta- ja murskaustoiminta/Louhittava kok.määrä 2 000 000 (k-m ³)	500 000	13.11.2008138/15/155/2008	10 vuotta	Mäntsälän kunnan ymp.ltk
Peltola II (5:1566), Lepola II (5:283), Perikunnan tontti (5:1218)	Louhinta, murskaus, maankaatopaikka-toiminta/ 3 000 000	500 000, maainesten vastaanotto 49 500 t	17.6.2013 KYK:72/2013	10 vuotta	Keski-Uudenmaan ymp.ltk

*) tilat Kalliorinne I ja Jokiranta nykyisin tilaa Peltola II (5:1566)

**) Lupapäätöksestä Mäntsälän kunta valittanut Vaasan hallinto-oikeuteen, joka on jättänyt päätöksellään 13/0555/3, 20.12.2013 asian tutkimatta

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on 30.4.2012 päätöksellään nro 96/2012/2 myöntänyt vesilain mukaisen luvan pohjaveden muuttamiskielosta poikkeamiseen asiassa, joka koskee kivi- ja maa-aineksen ottamista kiinteistöillä Peltola II (5:1566), Lepola II (5:283) ja Perikunnan tontti (5:1218) sijaitsevalla ottoalueella pohjaveden pinnan alapuolelta.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on hyväksynyt 8.2.2013 NCC Roads Oy:n Ohkolan tuotantolaitoksen pohjaveden ja talousvesikaivojen tarkkailusuunnitelman, päätös UUDELY/54/07.02/2011.

Lisäksi ottoalueelle on laadittu kaivannaisjätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (379/2008) edellyttämä kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma (4.7.2012) sekä jätteenkäsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelma (NCC Roads Oy, Jätteenkäsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelma, Ohkolan tuotantoalue, 29.9.2014).

Alueen kaavoitustilanne

Kohdealueella on voimassa Uudenmaan maakuntakaava, joka on vahvistettu ympäristöministeriössä 8.11.2006 ja saanut lainvoiman KHO:n päätöksellä 15.8.2007. Suunnittelualue sijoittuu maakuntakaavassa ilman erityisiä kaavamerkintöjä jätetylle, ns. valkoiselle alueelle. Alueelle, jolla ei ole maakuntakaavassa osoitettu erityistä maankäyttötarkoitusta, voidaan yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa osoittaa tarpeiden mukaan kaikkia maankäyttömuotoja. Kohdealue rajautuu moottoritiehen ja päärrataan. Itäpuolella on merkintä maakaasun runkoputkesta ja pohjoispuolella ulkoilureitistä.

Ympäristöministeriö vahvisti Uudenmaan 1. vaihemaakuntakaavan 22.6.2010. Kohdealue sijoittuu vaihemaakuntakaavassa alueelle, jolla on merkittäviä kiviainesvaroja (kva), ja joka on ylijäämämaiden loppusijoitukseen varattu alue (EJ3). Kva-merkinnällä osoitetaan alueita, joilla sijaitsee maakunnan kiviaineshuollon kannalta merkittäviä sora-, hiekka- tai kallioki-

viainesvaroja. EJ3-alueen suunnittelumääräyksen mukaan alue varataan louheen ja puhtaiden ylijäämämaiden käsittelyyn, varastointiinloppusijoitukseen. Alueiden rajaukset ovat yleispiirteisiä ja ne tarkentuvat arvioitaessa ottamisedellytyksiä maa-aineslain edellyttämällä tavalla.

Hankealueella ei ole voimassa olevaa osayleis- tai asemakaavaa. Hankealue rajautuu Ohkolan kylän alueella vireillä olevaan Ohkolan osayleiskaavaan, jonka osallistumis- ja arviointisuunnitelma on valmistunut 2007. Osayleiskaavan kaavaluonnoksen valmistumisaikataulua ei ole päätetty.

TOIMINNAN SIJAINNINPAIKKA JA SEN YMPÄRISTÖ

Lupahakemuksen kohteena oleva alue sijaitsee Mäntsälän kunnan Nummisten ja Ohkolan kylien rajalla noin 10 kilometriä Mäntsälästä etelään. Lahden moottoritie sekä Keravan ja Lahden välinen oikorata sijoittuvat alueen itäpuolelle. Alueen länsipuolella kulkee kaksi Gasum Oy:n maakaasuputkea. Alueella on harjoitettu kiviainesliiketoimintaa lähes 50 vuoden ajan ja maa-ainesten vastaanottoa vuodesta 2006. Alueen kokonaispinta-ala on 48 hehtaaria.

Toiminta-alue sijoittuu taajamarakenteen ulkopuolelle. Lähin kyläkeskitty-mä Ohkola ja siihen olennaisesti liittyvä Vähäkylä sijaitsevat noin 1–2 kilo-metriä alueen länsipuolella. Hirvihaaran kylä sijaitsee hankealueesta noin neljä kilometriä pohjoiseen. Alueen ympäristö ja pohjoispuolinen alue ovat metsätalouskäytössä. Hankealueen eteläpuolella vanhalla soranottoalueel-la toimii motocross-rata.

Lähimmät häiriintyvät kohteet

Toiminta-alueen länsipuolella lähin asutus sijaitsee noin 400 metrin sekä toiminta-alueen ja moottoritien itäpuolella noin 300 metrin päässä. Asutus on keskittynyt nauhamaisesti Ohkolantien ja siitä pistoina lähtevien teiden varsille. Pienasutusta ja vanhoja tilakeskuksia sijaitsee lisäksi metsän ja peltomaiden reunavyöhykkeillä sekä peltojen keskellä sijaitsevilla metsäkumpareilla. Hajaluonteista vakituista asutusta on myös moottoritien ja Eteläisen Pikatien välisellä alueella.

Hakemuksen mukaan toiminta-alueen läheisyydessä ei ole erityisen herkkiä kohteita kuten kouluja, päiväkoteja tai hoitolaitoksia. Lähin koulu sijaitsee Ohkolan kylällä noin 2,5 kilometrin päässä.

Luontokohteet

Lähiinn Natura-alue, Ohkolanjokilaakso (FI0100061), sijaitsee noin kilometrin päässä alueen lounaispuolella. Alue ei ole hakemuksen mukaan haittai häiriöetäisyydellä Natura-alueeseen nähden.

Topografia ja kallioperä

Suunnitelma-alue on ollut topografialtaan melko loivapiirteinen kalliomuodostuma, jossa vallitsevana kivilajina on keskikarkea migmatiitti vaihdellen granodioriitista kiillegneissiin. Pääosa alueesta on jo louhittu pohjatasolle 73 m mpy.

Pintavedet

Hankealue kuuluu Vantaanjoen vesistöalueeseen ja edelleen Keravanjoen sekä Ohkolanjoen vesistöalueisiin. Hankealue sijaitsee Ohkolanjoen (21.096) valuma-alueella, jonka pinta-ala on 79,13 km² ja järvisyys 1,11 %. Vedet virtaavat hankealueelta metsä- ja pelto-ojia pitkin Ohkolanjokeen, joka yhtyy Keravanjokeen Haarajoella. Keravanjoen vedet laskevat Vantaanjoen kautta Suomenlahteen. Lähimmälle järvelle, Keravanjärvelle, alueelta on matkaa noin 7,5 kilometriä.

Ohkolanjoki on noin 18 km pitkä ja se kulkee peltoaukeilla ja paikoin metsässä. Joen lähellä on asutusta ja liikennettä, mutta joen ja sen ojien varsinne on keskittynyt erityisesti maatalousmaata. Ohkolanjoen valuma-alueesta 27 % on maatalousmaata ja 66 % metsätalousmaata. Hakkarinoja, Kerava–Lahti oikoradan, Lahden moottoritien ja Eteläisen pikatien itäpuolella, kulkee Riihikorvennummen pohjavesialueen halki ja mutkittlee peltoalueilla ennen laskuaan Ohkolanjokeen.

Vantaanjoen yhteistarkkailutulosten mukaan Ohkolanjoen vesi on savi-sameaa ja ravinnepitoisuudet ovat korkeita. Erityisesti typpipitoisuudet ovat Keravanjokea korkeammat. Vedenlaatu vaihtelee runsaasti, mutta muutos-suuntaa ei ole havaittavissa. Ohkolanjoki on fysikaalis-kemiallisesti sekä ekologisesti tyydyttävässä tilassa.

Pohjavesiolosuhteet

Hankealueella tai sen läheisyydessä ei sijaitse pohjavesialueita. Nykyisen ottoalueen eteläosa on kuulunut aiemmin Nummen III-luokan pohjavesialueeseen (0150522). Nummen pohjavesialue on poistettu pohjavesialueluokituksesta 22.3.2013, koska pohjavesialue ei hydrogeologisista syistä sovellu yhdyskuntien vedenhankintaan. Kalliokynnykset ovat tehneet Nummen pohjavesialueesta epäyhtenäisen, jolloin käyttöön saatavat pohjavesimäärät ovat vähäiset. Alueen halki kulkee myös oikorata sekä teitä.

Lähin luokiteltu pohjavesialue on Riihikorvennummen II-luokan pohjavesialue (0150507) noin kahden kilometrin päässä hankealueen koillispuolella. Pohjavesialueen pinta-ala on 1,49 km², josta pohjaveden muodostumis-alue on 0,71 km². Alueella arvioidaan muodostuvan 340 m³/d pohjavettä. Pohjavesialueella ei ole vedenottoa. Hankealueelta ei ole pohjaveden virtausyhteyttä Riihikorvennummen pohjavesialueelle.

HAKEMUKSEN MUKAINEN TOIMINTA

Alueen nykyinen toiminta

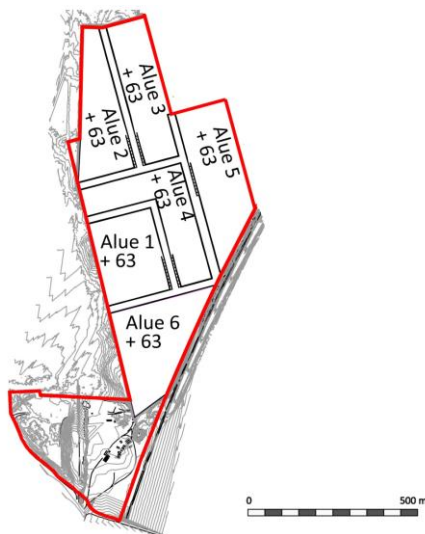
Voimassa olevan maa-ainesten ottoluvan (KU-YK 73/2013) sekä ympäristöluvan (KU-YK 72/2013) mukaan toiminnan aikana louhittavan ja murskattavan kiviaineksen kokonaismäärä on 3 000 000 k-m³. Toiminta-alueen laajuus on noin 48 ha, josta ottoalueen kokonaispinta-ala on noin 38 ha. Pääosa maa-ainesten ottoalueesta on jo tällä hetkellä louhittu tasolle 73 m mpy. Alueella louhitaan kiviaineksia enintään 500 000 k-m³ vuodessa. Alueelle ei ole lupa tuoda ja murskata ulkopuolista louhetta.

Irtilouhittu kallio jalostetaan alueella murskeiksi. Vuosittain murskattava määrä riippuu lähialueella tapahtuvasta rakentamisesta, markkinatilanteesta sekä tuotettavista lajitteista.

Alueella saadaan ottaa vastaan voimassa olevan ympäristöluvan (KYK 73/2013) mukaan rakennustoiminnasta muodostuvaa puhdasta ylijäämämaata kaikkiaan 49 500 tonnia. Ylijäämämaiden vastaanottoaika on luokiteltu maa- ja kiviainesjätteen (17 05 04) kaatopaikaksi.

Louhinta

Kalliokiviaineksen oton jäljiltä alueella on näkyvillä lähes 25 metriä korkeita pystysuoria seinämiä. Voimassa olevien 17.6.2013 annettujen maa-ainesten ottoluvan ja ympäristöluvan mukaan louhoksen syventäminen tasoon 63 m mpy toteutetaan kuudessa vaiheessa. Alueelle louhitaan kuusi erillistä allasta, jotka erotetaan toisistaan jättämällä niiden väliin 10 m leveät kalliokannakset. Louhittavien kuuden syvennysaltaan väliset kalliokannakset jätetään toiminnan päätyttyä paikoilleen. Kannakset louhitaan tasolle 73 m mpy ja ne tulevat jäämään pohjavedenpinnan yläpuolelle. Ottoalueen ulkoreunoille louhitaan korkoon 67 m mpy kalliotasanteet, joiden päälle ottoalueen ulkoreunojen maisemointi toteutetaan maa-aineksilla kaltevuuteen 1:3.

Kuva 1. Louhinnan eteneminen vaiheittain alueilla 1–6 tasolle 63 m mpy.

Louhinnassa kiviaines irrotetaan kalliosta räjäyttämällä. Louhintaa tapahtuu noin 8 kertaa kuukaudessa ja kerrallaan irrotetaan noin 5 000–10 000 m³ kalliota. Räjäytysaineen sijoittamista varten kallioon porataan panostusreiät kallioporakoneella. Räjäytysaineena käytetään tyypillisesti dynamiittia, anfoa sekä emulsioräjähdysaineita ja niiden käyttömäärä on noin 0,6–0,8 kg/t kalliota. Louhinnan suorittaa aliurakoitsija, jolla on tarvittavat luvat toiminnalle. Räjähdysaineita ei säilytetä tai varastoida hankealueella. Räjäytysurakoitsija tuo alueella aina kerralla tarvittavan määrän räjähdysaineita työmaalle.

Kierrätysterminalitoiminta

Ylijäämälouheen vastaanotto

Ylijäämälouhetta vastaanotetaan ja murskataan yhteensä 2 000 000 m³. Vuosittainen vastaanottomäärä on keskimäärin 200 000 t/a. Maksimivaraustointimäärä alueella on kerrallaan 200 000 tonnia. Ylijäämälouhe on rakentamisen yhteydessä irrotettua puhdasta kalliokiviainesta. Ylijäämälouheesta valmistetaan samoja kiviainestuotteita (murskeet, sepelit) kuin paikalta louhitusta kalliostakin. Rakentamiskohteissa suuntaus on pois työmaamurskauksesta kohti kierrätysterminalitoimintaa, joten on mahdollista, että ylijäämälouheen käsittelytarve kasvaa, mihin on varauduttava perustamalla käsittelyalueita.

Louhe varastoidaan toiminta-alueella raaka-aineen varastokasoihin tai syötetään suoraan murskaimeen. Varastokasojen korkeus olisi enintään noin 5 metriä.

Louheen murskaus ja varastointi

Kalliosta irrotettu louhe ja paikalle muualta tuotu ylijäämälouhe murskataan siirrettävällä murskauslaitoksella. Murskauslaitos koostuu esimurskaimesta, välimurskaimesta ja yhdestä tai useammasta jälkimurskaimesta sekä seulastosta. Tarvittaessa suurimpia lohkeita esikäsitellään pienemmiksi kappaleiksi rikottamalla.

Raaka-aine syötetään kaivinkoneella, pyöräkuormaajalla tai siirtoautolla syöttimeen, joka annostelee materiaalin esimurskaimeen. Ensimmäisen murskausvaiheen jälkeen tuote siirretään kuljettimella joko suoraan välimurskaimeen tai seulalle. Toisessa ja kolmannessa vaiheessa murskausta ja seulontaa jatketaan halutun tuotteen valmistamiseksi.

Murskauslaitoksissa käytetään yleisesti seuraavantyyppisiä murskaimia ja seuloja:

- syöttiminä pöytä-, lamelli- tai tärysyöttimiä,
- esimurskaimina leukamurskaimia (kierto- tai pendelmurskaimia),
- välimurskaimina karamurskaimia ja jonkin verran myös pieniä leukamurskaimia,
- jälkimurskaimina kara- ja kartiomurskaimia ja

- seuloina yksiakselisia vapaavärähteisiä tai kaksiakselisia suuntaiskuseuloja.

Jälkimurskaimien määrästä riippuen laitosta kutsutaan kolmi- tai nelivaiheiseksi murskauslaitokseksi. Nelivaiheisessa murskauslaitoksessa toinen jälkimurskain saatetaan korvata materiaalin muotoiluun tarkoitetulla murskaimella. Murskauslaitoksen kokoonpano määräytyy kullakin murskauseralla tilaajan tarpeiden mukaan. Laitteiden väliset tekniset erot ovat kuitenkin pieniä, eivätkä ne ole ympäristövaikutusten kannalta merkityksellisiä.

Murskattu materiaali varastoidaan ottoalueella varastokasoihin. Murskauslaitokselta valmiit tuotteet kuljetetaan pyöräkoneilla, dumppereilla tai kuorma-autoilla varastokasoihin, joiden korkeus on keskimäärin 4–8 metriä. Eri tuotteet varastoidaan omissa varastokasoissaan. Varastokasoilta myytävät materiaalit lastataan kuorma-autojen lavalle pyöräkoneilla. Lastauksen yhteydessä lastatun materiaalin punnitustiedot siirtyvät myös NCC Industry Oy:n vaakajärjestelmään. Murske kuljetetaan varastokasoista kuorma-autoilla ja ajoneuvoyhdistelmillä 20–40 tonnin kuormissa maanrakennuskohteisiin. Osa tuotteista toimitetaan asiakkaille suoraan ilman välivarastointia.

Murskauslaitos sijaitsee tällä hetkellä alueella 4. Oton edetessä murskauslaitos on tarkoitus siirtää alueelle 6, joka otetaan käyttöön viimeisenä. Valmiit tuotteet varastoidaan nykyisen oton korkeudella oleville alueille, aluksi suunnitelma-alueen itä- ja eteläosaan ja lopuksi eteläosaan.

Murskaus voidaan toteuttaa myös aliurakointina. Alueella tuotettu kalliomurska käytetään pääasiassa tie- ja talonrakentamisen tarpeisiin.

Ylijäämämaiden vastaanotto ja käyttö louhosalueen maisemoinnissa

Ylijäämämaita vastaanotetaan, jalostetaan, myydään ja läjitetään hakemuksen mukaan kokonaisuudessaan 1 300 000 m³ rtr. Vuosittainen vastaanotettava ylijäämämaiden määrä on keskimäärin 500 000 tonnia ja maksimivarastointimäärä 80 000 tonnia.

Ylijäämämaat sijoitetaan hakemuksen mukaan vesiluvan mukaisiin louhittaviin syvennysaltaisiin, jolloin alueelle ei pääse muodostumaan vesiallasta. Suunnitelma poikkeaa voimassa olevissa maa-ainesluvassa ja ympäristöluvassa esitetyistä maisemointisuunnitelmista, joiden mukaan alueelle jätetään kaivun edetessä pohjatasolle muodostuvat vesialtaat. Ylijäämämaita hyödynnetään myös ottoalueiden maisemoinnissa. Ylijäämämaiden maankaatopaikkatoimintaa tehdään samanaikaisesti kiviaineksen ottotoiminnan kanssa, jolloin louhittuja alueita täytetään vaihteittain maa-aineksilla. Pohjavedenpinnan alle louhittuja alueita täytetään vain puhtailla maa-aineksilla. Maankaatopaikkatoiminta jatkuu louhinnan päätyttyä, kunnes alue saadaan maisemoitua tasolle 107 m mpy.

Ylijäämämaita on myös mahdollista jalostaa esimerkiksi seulomalla ja kiviä

poistamalla myyntikelpoisiksi tuotteiksi Ohkolan kierrätysterminalissa.

Hakemuksen mukaan vastaanotettavien ylijäämämaiden lähtöpaikka tunnetaan aina ja kuormien tuomisesta alueelle on sovittava etukäteen. Ylijäämämaat punnitaan Ohkolan vaaka-asemalla ja ne kirjataan vaakajärjestelmään. Ylijäämämaiden kuljetukseen sekä myytävien kiviainesten kuljetukseen käytettävä kuljetuskalusto on näin tarkoitettu saada maksimaaliseen käyttöön. Maankaatopaikalle ylijäämämaita tuovat kuorma-autot vievät jalostettua kiviainesta tai muita jalostettuja tuotteita maanrakennus- tai hyötykäyttökohteisiin.

Rakennustoiminnan jätteiden sekä tuhkan vastaanotto ja käsittely

Alueella vastaanotetaan ja käsitellään rakennustoiminnan jätteitä seuraavasti:

- Betoni- ja tiilijätteen vastaanotto, murskaus ja myynti, käyttö maanläjityksen tukirakenteisiin yhteensä 2 000 000 m³, vuosittainen vastaanotto keskimäärin 200 000 t/a, maksimivarastointimäärä alueella 30 000 tonnia.
- Puuainesten vastaanotto, murskaus energiapuuksi ja käyttö maisemoinnissa 50 000 t/a, maksimivarastointimäärä alueella 8 000 tonnia.
- Tuhkan vastaanotto ja käyttö uusiomateriaaleihin tai täyttöihin 10 000 t/a, maksimivarastointimäärä alueella 2 000 tonnia.
- Lasin vastaanotto ja käyttö uusiomateriaaleihin tai täyttöihin 10 000 t/a, maksimivarastointimäärä alueella 2 000 tonnia.

Vastaanotettavan betonin, tiilien ja tuhkan osalta käytetään vastaanottokriteereinä valtioneuvoston asetuksessa eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa 591/2006 mukaisia raja-arvoja (ns. MARA-asetus). Maankaatopaikan rakenteisiin sijoitettuna liukoisuusrajana käytetään peitetyn rakenteen arvoja. Betonin ja tuhkan osalta vastaanotossa voidaan käyttää myös päällystetyn rakenteen mukaisia raja-arvoja, jos materiaali sijoitetaan hankealueella asfalttialueiden alle tai toimitetaan muualle asfaltti- tai muun vastaavan rakenteen alle.

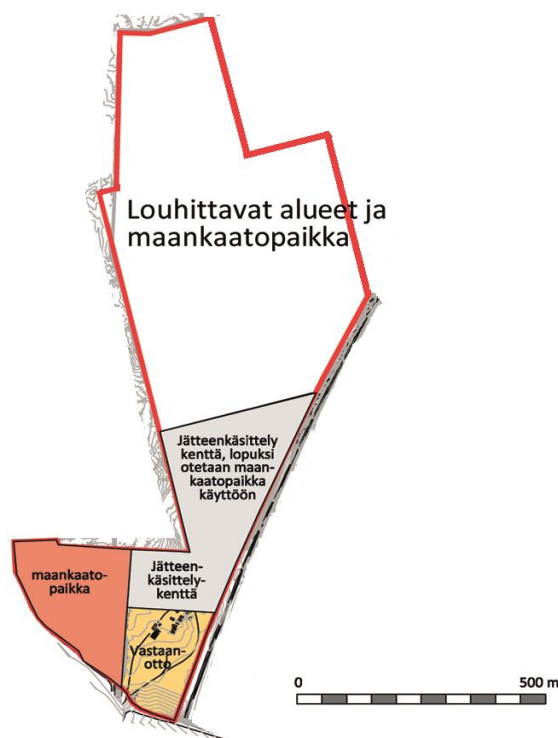
Rakennustoiminnan jätteiden käsittelyalue on esitetty sivulla 11 olevassa alueen toimintojen sijoituskuva. Rakennustoiminnan jätteiden käsittelyalueena toimii aluksi myös louhittava alue 6 (kuva sivulla 7). Rakennustoiminnan jätteistä tiili-, betoni- ja puujätteet vastaanotetaan rakennustoiminnan jätteiden varastointiin ja käsittelyyn varatulle alueelle varastokasoihin jätelajeittain. Kun varastossa olevien jätteiden määrä on riittävän suuri käsittelyä ajatellen, ne käsitellään murskaamalla. Murskauksessa betoni- ja puujäte murskataan paremmin hyödynnettävään raekokoon. Sekä betoni- ja tiilijätteen että puujätteen murskauksessa käytetään siirrettävää murskainta, joka tuodaan työmaalle tarvittaessa. Murskaus tapahtuu pääosin vasara- tai iskupalkkimurskaimella, jonka voimanlähteenä voidaan käyttää sähköä tai dieselmootoria. Murskaimen jälkeen voidaan käyttää siirrettävää seulaa, jos murskattuja materiaaleja joudutaan lajittelemaan eri jaekoihin. Murskassa on myös magneettierotin, jolla saadaan betoni- sekä

puujätteen seassa oleva metalli talteen.

Betoni- ja tiilimurske toimitetaan maarakennuskohteisiin ja murskattu puu-aines toimitetaan energiahyötykäyttöön. Betoni- ja tiilimursketta voidaan käyttää hyödyksi alueen tukirakenteissa, kuten kentissä tai tukipenkereissä. Betoni- ja tiilimurskeesta tehdään ennen hyötykäyttöön toimittamista tarvittavat ympäristökelpoisuustestit. Puhtaan puujätteen murskauksesta ja seulonnasta muodostuvaa materiaalia voidaan käyttää maankaatopaikan pinnan kasvukerrosmateriaalissa.

Sekä betonin että puun murskauksesta muodostuu metallijätettä, joka toimitetaan hyötykäyttöön. Toiminnasta ei muodostu muulla tavoin käsiteltävää jätettä.

Ohkolan kierrätystermiiniin vastaanotettavaa tuhkaa ja lasia käytetään uusiomateriaaleissa. Tuhka on lähinnä energiatuotannon lentotuhkaa. Tuhka välivarastoidaan alueella ja toimitetaan hyötykäyttökohteisiin alueen ulkopuolelle raja-arvojen mukaisesti joko peitettyyn tai päällystettyyn rakenteeseen. Osa tuhkasta voidaan käyttää hankealueella kenttä-, tie tai tukirakenteissa. Lasijäte on purkukohteista peräisin olevaa ikkunalasia, joka välivarastoidaan alueella ja toimitetaan hyötykäyttökohteisiin alueen ulkopuolelle. Tarvittaessa jätelasia murskataan ja seulotaan ennen hyötykäyttöä. Osa lasista voidaan hyödyntää alueella kenttä-, tie- tai tukirakenteissa.

Kuva 2. Hakemuksen mukaisten toimintojen sijoittuminen alueella.

Toiminta-ajat

Voimassa olevan ympäristöluvan mukaan murskaaminen, poraaminen, kuormaaminen ja kuljetus sekä ylijäämämaiden vastaanotto on tehtävä arkipäivisin kello 7.00–21.00. Rikotus ja räjäytykset on tehtävä arkipäivisin kello 8.00–16.00.

Kaikki toiminta on kielletty viikonloppuisin (la ja su) sekä arkipyhinä.

Tuotannossa käytettävät raaka- ja polttoaineet sekä niiden varastointi

Koko toiminnan aikana alueelta louhittavan ja murskattavan kiviaineksen kokonaismäärä on 3 000 000 k-m³. Alueella louhitaan kiviaineksia enintään 500 000 k-m³ vuodessa.

Toiminnassa käytettävien ja varastoitavien raaka-aineiden ja muiden aineiden (poltto- ja voiteluaineet ja räjähteet) määrät sekä varastointipaikat on esitetty taulukossa 2.

Taulukko 2. Toiminnassa käytettävät raaka-aineet, vastaanotettavat jätemateriaalit ja muut tuotannossa käytettävät aineet sekä niiden kulutus ja varastointi.

Raaka-aine/ jätemateriaali	Keskimääräinen kulutus, (t/a)	Maksimi varas- tointimäärä, (t)	Varastointipaikka
Kallioulouhe (oma tuotanto alueelta)	750 000	-	Tuotantoalue/varastointialue
Ylijäämälouhe	200 000	200 000	Recycling-alue/ varastoalue
Betoni- ja tiilijäte	200 000	30 000	Recycling-alue/ varastoalue
Lasi	10 000	2 000	Recycling-alue/ varastoalue
Tuhka	10 000	2 000	Recycling-alue/ varastoalue
Puuaines	50 000	8 000	Recycling-alue/ varastoalue
Puhdas ylijäämämaa	500 000	80 000	Recycling-alue/ varastoalue
Kevyt polttoöljy	250 000 l/a	-	Tukitoiminta-alue
Räjähdyksineet (dynamiitti, aniitti, kemiitti)	840–1120	-	Ei säilytetä alueella
Voiteluaineet	3 000–5 000 l/a	-	Tukitoiminta-alue

Alueella on kaksi työkoneiden tankkauspistettä. Tällä hetkellä käytössä on tankkauspiste, joka sijaitsee louhosalueella murskauslaitoksen välittömässä läheisyydessä. Polttoainesäiliöitä on kolme (2 990 l, 1 300 l ja 5 000 l) ja niiden yhteistilavuus on 9 290 litraa. Louhoksen yläpuolella sijaitsee alihankkijan tankkauspiste, jossa on kaksi polttoainesäiliötä (5 000 l ja 1 300 l) ja niiden yhteistilavuus on 6 300 litraa. Kaikki polttoainesäiliöt ovat kaksoisvaippasäiliöitä ja ne on varustettu ylitäytönestimillä. Säiliöt ovat liikuteltavia.

Molemmat tankkausalueet ovat murskepäälysteisiä allastettuja alueita. Pintamurskeen alla on 30 cm kerros kivituhkaa ja tämän alle on asennettu vettä läpäisemätön suojamuovi. Varastointialueet täyttävät ns. MURAU-asetuksen (800/2010) vaatimukset ja ne on hyväksytty Keski-Uudenmaan

ympäristökeskuksen suorittamassa viimeisimmässä valvontatarkastuksessa 23.10.2014.

Öljysäiliöitä säilytetään tukitoiminta-alueella, rautatien läheisyydessä sijaitsevassa hallissa. Öljysäiliöiden alla on valuma-allas ja hallissa on öljynerotuskaivo. Öljynerotuskaivo on hakemuksen mukaan II-luokan lattiakai-voerotin.

Työkoneiden pienimuotoisia huoltoja voidaan tehdä hallissa, mutta pääsääntöisesti koneiden ja laitteiden isommat huollot urakoitsijat tekevät muualla. Alueella ei tehdä koneiden pesuja. Työkoneet säilytetään louhosalueella. Toistaiseksi kaikki kierrätystermiinalin suunnitellut kenttäalueet ovat päällystämättömiä.

Vedenhankinta ja -kulutus

Sosiaalituloissa käytettävä vesi otetaan toimiston lähellä sijaitsevasta porakaivosta. Sosiaalitulojen vedenkulutus on noin 320 litraa vuorokaudessa (arkipäivät).

Tuotannossa kulutetaan vettä maksimissaan 5 000 litraa päivässä, riippuen kastelun tarpeesta. Tuotannossa käytettävä vesi otetaan laskeutusaltaasta.

Energian käyttö ja arvio energia tehokkuudesta

Sähkö otetaan verkosta. Vuonna 2010 tehdyn energiaselvityksen mukaan konaisenergiankulutus oli noin 3,89 GWh/a. Kulutus ei ole lisääntynyt, koska tekniikkakaan ei ole muuttunut.

Vuodesta 2012 yhtiö on käyttänyt Suomen Luonnonsuojeluliiton sertifioimaa Ekoenergiaa. Kaikki yrityksen käyttämä sähkö tuotetaan tuulivoimalla. Ekoenergiaan siirtymisen myötä yhtiö vähentää vuotuista päästötaakkaa.

Liikenne ja liikennejärjestelyt

Hankealueelle kuljetaan Eteläisen pikatien (seututie 140) kautta, josta ajetaan noin kilometrin matka Saharintietä pitkin. Eteläisen pikatien, Saharintien ja Ahonkulmantien liittymä on nelihaaraliittymä, joka on Ahonkulmantien suunnasta kanavoitu. Liittymän kohdalla on nopeusrajoitus 60 km/h. Liittymän kohdalla on molemmiin puolin linja-autopysäkit. Alueen tiestöllä ei ole erillisiä jalankulku- ja pyöräteitä.

Saharintie on päällystetty ja toiminnan rasisitukset kestävä tie. Saharintiellä on silta, jolla mahtuu ajamaan vain yksi ajoneuvo kerrallaan. Saharintien varrella on hieman yli 10 asuttua kiinteistöä. Tielle on asetettu nopeusrajoitus sekä hidasteita liikenneturvallisuuden takaamiseksi. NCC Industry Oy vastaa Saharintien siisteydestä puhdistamalla tielle kulkeutuvan kiviainek-

sen tarvittaessa. Saharintien päällyste on uusittu syksyllä 2012. Myös louhosalueella tiet ottoalueen eteläosassa ovat osin päällystettyjä.

Taulukko 3. Toiminnasta aiheutuva liikenne.

Toiminto	Ajoneuvomäärä/vrk
Kiviaineskuljetukset	190
Maa-aineskuljetukset	100
Betoni ja tiilijäte	45
Puujäte	10
Tuhka ja lasijäte	2
Ylijäämälouhe	45
Huoltokuljetus	1
Henkilöautoliikenne	15

Toiminnan aikana alueen liikenne on noin 400 raskasta ajoneuvoa vuorokaudessa, mikä tarkoittaa, että Saharintiellä liikkuu vuorokaudessa noin 800 raskasta ajoneuvoa. Alueella on liikennettä aiheuttavaa toimintaa arkiisin klo 6–21 välisenä aikana ja poikkeuksellisesti myös viikonloppuisin. Tulevien raaka-aineiden kuljetuksissa käytettäviä autoja voidaan osin hyödyntää tuotteiden kuljetuksissa. Aina tämä ei kuitenkaan ole mahdollista, joten liikennemäärä on arvioitu maksimitilanteen mukaan. Maksimitilanteessa kuljetukset suoritetaan tyhjinä toiseen suuntaan. Henkilöautojen määrässä ei tapahdu hankkeen vaikutuksesta muutoksia.

Suuriman osan kuljetuksista voidaan tiestön nykyisten raskaan liikenteen määrien perusteella olettaa suuntautuvan etelään. Hankkeen tuottamasta liikenteestä 30 % oletetaan suuntautuvan Mäntsälän ja 70 % Järvenpään suuntaan. Liikenne lisääntyy Eteläisellä pikatiellä noin 7 % etelän suuntaan ja 4 % pohjoisen suuntaan. Porvoontien ja Valtatien 4 liikennemäärä kasvaa 2 % ja Kartanonväylän 4 %.

Liikennehaittojen minimoimiseksi hakija on asfaltoinut Saharin yksityistien ja ajonopeuksien rajoittamiseksi rakentanut hidastekorokkeita tielle. Hakija on pääosakkaana tiehoitokunnassa.

ARVIO PARHAAN KÄYTTÖKELPOISEN TEKNIIKAN (BAT) SEKÄ YMPÄRISTÖN KANNALTA PARHAIDEN KÄYTÄNTÖJEN (BEP) SOVELTAMISESTA

Louhinnassa, murskauksessa ja maa-ainesten vastaanottoalueen toiminnassa noudatetaan ympäristönsuojelulain mukaisesti parasta saatavilla olevaa tekniikkaa.

Vastaanottoalueelle tuotavat kuormat punnitaan ja kuormien puhtaus varmistetaan aistinvaraisesti haihtuvien hiilivetyjen osalta ja mahdollisten jätteen osalta silmämääräisen tarkastelun perusteella. Raskasmetallit ja hiilivedyt tutkitaan kenttäanalysaattorilla (PetroFlag ja XRF) aina uudelta työmaalta tulevasta kuormasta ja tarvittaessa. Punnitustieto säilytetään NCC Industry Oy:n laatujärjestelmän mukaisesti. Saapuvista kuormista pidetään kirjanpitoa, josta ilmenee kuorman alkuperä, auton rekisterinumero,

auton omistaja, työmaa ja päivämäärä. Alueelle tuotavat ylijäämämaat tulevat sopimustyömailta, jotka sijaitsevat lähikunnissa ja pääkaupunkiseudulla. Alueelle ei oteta vastaan maa-aineksia, jotka ovat peräisin alueelta, joissa on harjoitettu huoltoasema- ja korjaamotoimintaa, romunkeräystä, jätteiden vastaanottoa tai teollisuutta.

Maa-ainesten vastaanottoalue ja kierrätysalue (recycling-alue) ovat yhtenäistä aluetta, josta muodostuu myös yhtenäinen valuma-alue. Valuma-alueen vedet johdetaan laskeutusaltaaseen, josta ne johdetaan edelleen luontoon. Alueen pinta- ja pohjavesiä tarkkaillaan erillisen tarkkailusuunnitelman mukaisesti.

Louhinnan ja murskauksen osalta käytetään nykyaikaisia laitteistoja ja huolehditaan laitteistojen säännöllisestä huollosta. Pöly- ja melupäästöjä pyritään minimoimaan koteloinneilla, kastelulla, varastokasojen sijoitteluilla, rintaauksilla, asfaltoinneilla ja meluvalleilla.

Ympäristöasioiden hallintajärjestelmät

NCC Industry Oy:llä on käytössään ISO 14 001 ympäristöjärjestelmä.

YMPÄRISTÖKUORMITUS JA SEN RAJOITTAMINEN

Päästöt vesistöön

Louhinnasta muodostuu tyypillisesti typpikuormitusta räjähdysaineista peräisin olevasta tyypestä. Räjähdysainetta tarvitaan louhintaan keskimäärin 0,7 kg louhittua kalliokuutiometriä kohden eli yhteensä 350 t/a, kun louhintamäärä on 500 000 m³/a. Räjähdysaineesta jää räjähtämättä noin 5 %, joka jää maastoon. Räjähdysaine sisältää noin 88 % ammoniumnitraattia, josta noin 34 % on typpeä. Vuosittain maastoon jää näin ollen noin 5 200 kg typpeä, josta arviolta noin puolet poistuu murskeen mukana ja osa haihtuu ilmaan. Räjähdysaineista aiheutuvan typpikuorman arvioidaan olevan noin 2 600 kg/a.

Alueen nykyisen toiminnan valumavesiä varten on rakennettu laskeutusallas. Taulukossa 4 on esitetty alueella olevan laskeutusaltaan vuosien 2004–2012 tarkkailutulosten keskiarvoja. Tuloksissa näkyvät korkeahkot typpiyhdisteiden pitoisuudet, jotka viittaavat räjähdysainejäämiin.

Taulukko 4. Laskeutusaltaan tarkkailutulosten (2004–2012) keskiarvot.

Aine/ominaisuus	Yksikkö	Tarkkailutulosten keskiarvo
pH		7,6
Väriluku	mg Pt/l	7,3
Sameus	NTU	8,5
Johtokyky	µS/cm	208,8
Nitraattityppi	mg/l	16,2
Nitriittityppi	mg/l	0,1

Ammoniumtyppi	mg/l	2,8
Kloridi	mg/l	66,8
Sulfaatti	mg/l	56,4
Rauta	mg/l	1,3
Mangaani	mg/l	0,3
Koliformiset bakteerit	pmy/100 ml	65,3

Jätteenkäsittelytoiminta muodostuu betoni-, tiili-, lasi- ja puujätteen murskaustoiminnasta sekä varastoinnista. Nämä jätteet eivät juuri sisällä haitta-aineita, joten käsittelykentältä muodostuu lähinnä kiintoainesta hulevesiin. Käsittelykenttien laajuus voi olla suurimmillaan 8,5 ha, mikä sisältää myös materiaalien varastoinnin. Mikäli kentät asfaltoidaan, kentiltä muodostuu hulevesiä noin 38 500 m³ vuodessa (valumakerroin 0,7). Käsittelykentän kiintoainekuormituksen arvioidaan olevan samaa luokkaa muun toiminta-alueen kanssa, jolloin kiintoainesta muodostuu 2 420 kg/a. Kokonaiskiintoainekuorma on 12 500–19 000 kg/a.

Jos alueelle sijoitetaan betoni-, tiili-, tuhka- tai lasirakenteita (yhteensä 22 000 t/a), olisi näiden rakenteiden lopullinen määrä 500 000 tonnia. Materiaaleja olisi tarkoitus käyttää erilaisiin tuki-, tie- ja kenttärakenteisiin. Rakenteiden keskimääräisen paksuuden voidaan arvioida olevan noin 1,5 metriä, jolloin tarvittava ala olisi yhteensä noin 12–26 ha. Rakenteet tulisivat jäämään pääosin maakerrosten alle, jolloin rakenteen läpi suotautuvan vesimäärän voidaan arvioida olevan 160 kg/m²/a. Rakennekerroksista aiheutuva L/S suhde olisi 0,055, jolloin L/S10 suhteen toteutuminen vaatisi noin 180 vuotta. Liukoisuusperusteena on käytetty MARA-asetuksen mukaisia liukoisuuksia betonijätteelle peitetyssä rakenteessa.

Taulukossa 5 on arvio toiminta-alueella muodostuvien valumavesien määrästä sekä kiintoaine-, fosfori- ja typpikuormituksesta, kun laskentaperusteena käytetään 650 mm:n vuotuista sadantaa ja 60 %:n haihduntaa. Ennen maankaatopaikkatoimintaa valuntakertoimen arvioidaan olevan 0,4 ja maankaatopaikka-alueella valuntakertoimen arvioidaan olevan 0,2. Lisäksi on arvioitu, että alueesta 1/3 on toiminta-aluetta ja 2/3 muokattua aluetta. Taulukossa on käytetty kiintoaineelle, fosforille ja typelle ominaiskuormitusarvoja 605, 0,57 ja 5,7 kg/ha/a toiminta-alueella ja vastaavasti 100, 0,2 ja 2 kg/ha/a muokatulle alueelle.

Taulukko 5. Alueen valunta sekä louhinnan ja maankaatopaikkatoiminnan aiheuttama kuormitus pintavesiin.

	Pinta-ala ha	Valunta m ³ /a	Kiintoaine kg/a	Fosfori kg/a	Typpi kg/a	Typpi yht. kg/a *)
Toiminta-alue	38	98 800	10 133	12	122	2 722

*) Taulukossa on esitetty louhinnan ja maankaatopaikka toiminnan arvioidut päästöt pintavesiin. Sarakkeessa "typpi yht." on mukana myös räjähdaineiden typpi

Hakemuksen liitteeksi toimitetun arvion mukaan Ohkolan kierrätysterminaalien hulevesikuormitus (taulukko 6) aiheuttaa Ohkolanjoen ainepitouksuuksiin pienen lisäyksen.

Taulukko 6. Kierrätysterminalista Ohkolanjokeen arvioitu kuormitus. Vertailuarvoina on käytetty juomaveden laatuvaatimuksia sekä sisävesien laadulle EU:n tasolla asetettuja pitoisuusraja-arvoja (Arvio Ohkolan kierrätysterminalihankkeen vaikutuksista Ohkolanjoen kalaston elin- ja lisääntymismahdollisuuksiin, Ramboll, 4.6.2014)

	Huleveden pitoisuus ¹⁾ , µg/l	A1 ²⁾ , µg/l	A3 ²⁾ , µg/l	2008/105/EY ³⁾ , µg/l	Pitoisuuslisäys Ohkolanjoessa ⁵⁾ , µg/l
Arseeni	14,3	10	100		0,2
Barium	574	-	-		7,5
Kadmium	0,6	1	5	0,08	0,01
Kromi	14,3	50	50		0,2
Kupari	57	20	1000	5 ⁴⁾	0,7
Lyijy	14,3	50	50	7,2	0,2
Molybdeeni	14,3	-	-		0,2
Nikkeli	11,5	-	-	20	0,1
Seleeni	2,9	10	10		0,04
Sinkki	11,5	500	5000	30 ⁴⁾	1,5
Elohopea	0,3	0,5	1	0,05	0,004
Sulfaatti	28677	150000	250000		373
Kloridi	22942	200000	200000		298
Fluoridi	287	1000	1700		3,7

1) Pitoisuus pois johdettavassa hulevedessä, kun vesimäärä 98 800 m³/a (valunta 0,26 m/a ja alueen koko 380 000 m²)

2) VNp 366/1994, juomaveden valmistukseen tarkoitetun pintaveden laatuvaatimuksista

3) EU direktiivi 2008/105/EY, ympäristölaatuunormeista vesipolitiikan alalla

4) EU direktiivi 2006/44/EY, suojelua ja parantamista edellyttävien makeiden vesien laadusta kalojen elämän turvaamiseksi

5) Pitoisuuslisäys suhteutettu Ohkolanjoen virtaamaan hulevesien purkukohdassa

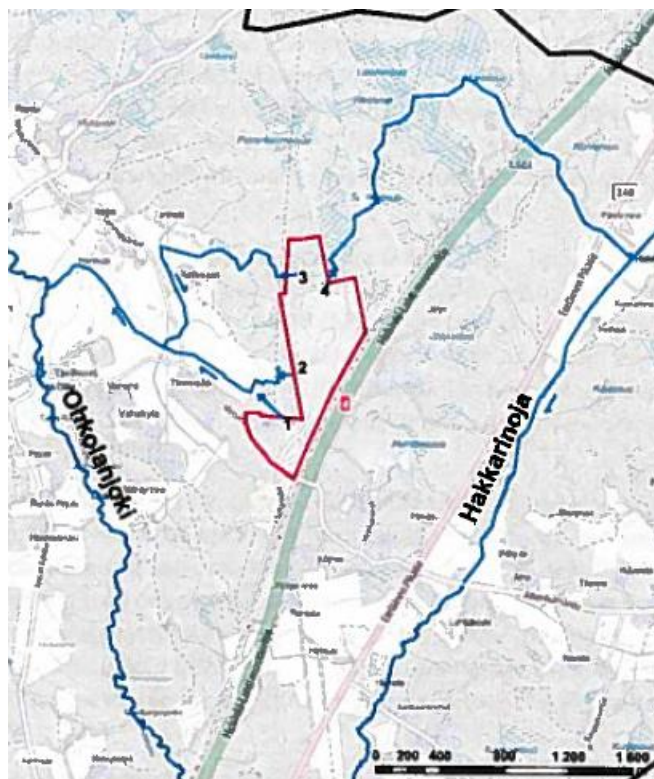
Alueella muodostuvien valuma-/hulevesien johtaminen ja käsittely

Ohkolan 38,21 hehtaarin ottoalueelle muodostuu keskimääräisellä sadannalla valumavesiä 74 490 m³ vuodessa. Etelä-Suomessa vuosisadannasta haihtuu keskimäärin noin 60 %. Tällöin laskennallinen virtaama on noin 140 l/min. Ottoalueen syventäminen pinnantasolta 73 m mpy pinnantasolle 63 m mpy vaihteittain ei lisää merkittävästi virtaamaa.

Alueelle kerääntyvät pintavedet johdetaan alueelle rakennettuja ojia pitkin alueen länsilaidalla sijaitsevaan laskeutusaltaaseen ja edelleen rumpuputkea pitkin Ohkolanjokeen laskevaan ojaan. Laskeutusaltaalla estetään hienojakoisen kiviaineksen sekä muun haitallisen materiaalin pääsy purkuvesien mukana ympäristöön. Olemassa oleva laskeutusallas on mitoitettu mitoitushjeiden mukaisesti (Heino ym. 1992, Ruotula 1996). Laskeutusaltaan allaspinta-ala on noin 0,2 % valuma-alueen pinta-alasta (38 ha). Kun altaan syvyys on 2 m, saadaan altaan tilavuudeksi noin 162 m³ (4,2 m³/valuma-alue ha). Laskelmien mukaan altaalla saavutetaan 2–5 tunnin viipymäaika keskitulvan aikana (4h) ja altaan viipymä keskivirtaaman aikana on >1–2 vrk.

Koska uuden maisemointisuunnitelman mukaan louhosalue täytetään eikä alueelle jätetä vesialtaita, louhinta-alueelle on valmistumassa pumppaamo ja kiinteä putkisto, jonka avulla louhoksen pohjalle syvennyskuoppiin kertyvä vesi saadaan pumpattua laskeutusaltaaseen. Maankaatopaikkatoimin-

nan jatkuessa ja maisemoinnin saavuttaessa lopullisen muotonsa pintavesiä tullaan johtamaan maastoon myös alueen pohjoisosiin sijoittuvien kahden uuden purkupisteen kautta, joiden sijaintipaikat (numerot 3 ja 4) on esitetty kuvassa 3. Nykyinen purkupiste on merkitty numerolla 2.

Kuva 3. Ohkolan toiminta-alueen pintavesien purkautumispaikat.

Laskeutusaltaan pohjalle laskeutunut hienoaines poistetaan altaasta tarpeen mukaan. Parhaimmillaan laskeutusallasjärjestelyillä voidaan saavuttaa kiintoainekuorman 90 % vähentyminen. Usein myös haitta-aineita kuten raskasmetalleja, on sitoutuneena kiintoainekseen, jolloin vähennetään myös näiden haittavaikutuksia.

Tukitoimintojen alueella sijaitsevan konehallin sisällä pintavedet kerääntyvät salaojaan, josta ne johdetaan öljynerotuskaivon kautta maastoon. Tiivistyskerros on kallistettu siten, että suodatinkerroksen läpi suodautuvat vedet valuvat asfaltin pintaa pitkin salaojaan. Salaoja muuttuu umpiputkeksi ennen asfaltin läpivientiä. Läpivienti on tiivistetty bitumilla.

Pöly ja muut päästöt ilmaan

Hankkeen pääasiallinen ilmanlaatuvaikutus on pölyäminen. Hankkeessa pölyämistä aiheuttavat kiviainesten käsittelytoiminnot, jätteiden käsittely ja liikenne. Lisäksi maankaatopaikkatoiminta voi aiheuttaa pölyämistä alueilla, joilla täyttötoiminta on käynnissä.

Kiviaineksen käsittelyssä pölyämistä syntyy paitsi murskauslaitoksessa, myös aineksen käsittelyssä ja välivarastoinnissa, kuormauksessa ja liiken-

nöinnissä hankealueella. Toiminnan pääasiallisia pölyäviä kohteita ovat kuljettimien päät, seulastot sekä kiviaineksen syöttö. Pölyleijuman määrään vaikuttavat monet tekijät kuten kiviaineksen kosteus, säätila, ilman suhteellinen kosteus, alueen tuuliolot, vuodenaika sekä hankealueella valmistettava tuote ja käytetty raaka-aine.

Jätteiden käsittelyssä pölyämistä aiheutuu pääasiassa jätteiden murskauksesta. Pölyämistä voi aiheutua myös välivarastoinnin ja jätteiden siirron aikana. Pölypäästöjen määrää on arvioitu AP-42 päästökertoimien avulla murskauslaitokselle (tyypillinen murskauslaitoksen kokoonpano), kuljetusliikenteelle laitosalueella sekä kiviaineksen käsittelylle (kuormaajien toiminta) suunnitellulla ottomäärällä sekä oletusarvoisilla olosuhdetiedoilla.

Ohkolan alueella on tehty hengityskelpoisen pölyn (PM_{10}) suuntaa-antavia hiukkaspitoisuusmittauksia 62 vuorokauden mittausjaksolla 13.10.–13.12.2012 (Enwin Oy, 2013). Mittaukset tehtiin 500–700 metrin etäisyydellä Ohkolan ottoalueelta länteen, osoitteessa Metsätie 20. Koko mittauksen PM_{10} -pitoisuuden keskiarvo oli $12 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ja koko mittausjakson 2. korkein vuorokausipitoisuuden vertailuarvo oli $29 \mu\text{g}/\text{m}^3$, mikä alittaa PM_{10} -kokoluokan hiukkasten vuorokausiohjearvon $70 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Ilmanlaadun PM_{10} -kokoluokan vuorokausiraja-arvon $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ylityksiä ei mittausjaksolla esiintynyt, korkeimman mitatun vuorokausiarvon ollessa $32 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Koko mittausjakson korkein mitattu PM_{10} -tuntipitoisuus oli $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$, jolloin tuuli pohjois-luoteesta. Ohkolan ottoalueen suunnasta kaikkien mitattujen PM_{10} -tuntipitoisuuksien keskiarvo oli $11 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ja korkein tuntipitoisuus $39 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Tuntipitoisuuksille ei ole annettu ilmanlaadun ohje- tai raja-arvoja. Mittausjakson aikana ei käytetty kastelua murskaimessa. Mittaustulosten perusteella Ohkolan ottoalue ei vaaranna ilman hengityskelpoisen pölyn (PM_{10}) pitoisuuksien ohje- tai raja-arvoja ympäristössään. Mittausjakson pitoisuus vastaa Etelä-Suomen taustapitoisuuden tasoa. Selvityksen mukaan korkeimpiin pitoisuuksiin vaikuttavat alueen muut lähteet kuten moottoritie, alueen pienpoltto ja kaukokulkeuma.

Betonin ja tiilen murskauksen päästöt arvioidaan olevan samaa luokkaa, joten pölypäästö on arvioitu samoilla arvoilla.

Murskattavien materiaalien määrät ovat:

- kiviaines 1 200 000 t/a eli 5 000 t/d,
- betoni/tiili 200 000 t/a eli 800 t/d ja
- puumateriaali 50 000 t/a eli noin 200 t/d.

Murskauslaitoksen eri osien päästökertoimet PM_{10} -hiukkasille ovat murskaimille 1–2 g/tonni, seulastolle 4 g/tonni ja kuljettimien pudotuskohdalle 0,5 g/tonni. Ohkolan kiviaineksen murskauslaitteistossa on kokoonpanosta riippuen 3 murskaa, 2 seulaa ja 10–15 pudotuskohtaa. Murskauslaitoksen 5 000 t/d kapasiteetilla päiväkohtainen PM_{10} -päästö on noin 75 kg/d. Lisäksi laitos tuottaa ympärilleen näkyvää pölyä, joka on hiukkaskooltaan suurempaa kuin PM_{10} . Esimerkiksi TSP-päästö (hiukkaset $<50 \mu\text{m}$) on

päästökertoimien mukaan noin 3-kertainen PM_{10} päästöön verrattuna. Yli 50 μm hiukkasten päästö on vielä tätä suurempi.

Betonin murskauksessa käytetään huomattavasti pienempää laitteistoa, jossa on murska ja tarvittaessa seula, jolloin edellä mainituilla perusteilla päiväkohtainen PM_{10} -päästö on noin 5 kg/d. Puujätteen murskauksessa pöly on erityyppistä ja käsiteltävä määrä on huomattavasti mineraalisia aineksia pienempi. Lisäksi puun käsittelyssä ei käytetä seuloja.

Liikenne alueella nostattaa maasta pölyä, jonka määrä riippuu voimakkaasti alustan pölyävyydestä eli pienten hiukkasten osuudesta ja kosteudesta. Jos alustan silttipitoisuus (hiukkaset alle 75 μm) on esim. 1 %, alusta on kuiva, ja ajoneuvon keskipaino on 25 tonnia, saadaan PM_{10} -hiukkaspäästökseksi noin 120 g/ajokilometri. Jos alueella ajaa 395 ajoneuvoa päivässä kukin yhden kilometrin, tulee päiväkohtaiseksi päästökseksi noin 50 kg. Murskatun kiviaineksen käsittely kuormaajilla yms. tuottaa PM_{10} -päästöä noin 3 g/operaatio, kun materiaalin kosteus on 1 % ja keskimääräinen tuulen nopeus 4 m/s. Jos oletetaan päivittäiseksi operaatioiden määräksi esim. 2 000, tulee päiväkohtaiseksi päästökseksi 6 kg.

Maankaatopaikkatoiminnassa läjitetään sekalaisia maa-aineksia. Läjitustoiminnan pölyämistä voidaan pitää hyvin pienenä, koska maa-aineokset ovat pääosin melko kosteita ja mahdolliset pölyhiukkaset suuria. Samoin louhinnan pölypäästöt jäävät pieniksi, vaikka räjäytyksissä pölypäästö voi hetkellisesti olla suuri.

Pääosa liikenteestä suuntautuu pääkaupunkiseudulle, joten keskimääräisen ajosuoritteen pituus on noin 80 km huomioiden edestakainen matka. Kuorma-autojen keskimääräisen pölypäästötason arvioidaan olevan ns. euro 3 -tasoa, eli kuorma-autolla 787 g/km ja kasettkuormalla (täysperävaunu) 1 139 g/km. Arvioinnissa on oletettu, että pääosa autoista lähtee toiseen suuntaan tyhjinä.

Pölyn leviämistä ympäristöön vähennetään seuraavilla toimenpiteillä:

- Murskaamo varustetaan kastelujärjestelmällä (vesitankki, pumppu ja vesisuihkuputkisto) siten, että murskainten syöttöaukkoihin ja kuljettimien purkukohtiin voidaan suihkuttaa vettä.
- Murskaamossa käytetään pääosin koteloituja kuljettimia ja seulastoja.
- Kiviaineksen putoamiskorkeuden säätelyllä vähennetään kuljettimelta varastokasaan putoavan kiviaineksen pölyämistä
- Varastokasojen sijoittelulla sekä ympäröivien kallioseinämien avulla estetään pöly- (ja melu)päästöjen leviämistä ympäristöön.
- Toiminta-alueen teiden pölyämistä torjutaan kastelulla tai suolaamalla sekä teiden säännöllisellä kunnostuksella.
- Pitoisuustasoihin lähimmissä kohteissa voidaan vaikuttaa toiminnan sijoittelulla, eli esimerkiksi sijoitetaan murskaus mahdollisimman kauas kohteesta tai lähelle korkeaa estettä (kiviaineskasa, kallioseinämä), mikä edesauttaa pölyn sedimentoitumista.

Hiilidioksidipäästöt

Kuljetuksista muodostuva vuosittainen hiilidioksidipäästö 7 700 tonnia. Nykytilanteeseen verrattuna kuljetuksista muodostuva hiilidioksidimäärä on kaksinkertainen. Ohkolan alueella murskaus- ja seulontalaitteistot ovat sähkökäyttöisiä. Murskauslaitos tuottaa noin 2 kg hiilidioksidia murskattua kivitonnin kohti. Vuosittainen murskauksesta aiheutuva hiilidioksidipäästö on noin 3 000 t/a, kun huomioidaan myös betonin ja puun murskaus.

Melu ja värinä

Melu

Hankkeen meluvaikutukset syntyvät louhinnasta, murskauksesta ja liikenteestä. Alueen toiminnoista suurimmat melulähteet ovat louhinnan poraus, murskaimet, seulasto, kuljettimet ja kalliolohkareiden rikotuslaite. Nämä toiminnot liittyvät jo alueen nykytilaan. Uusien toimintojen melua tuottavia toimintoja ovat rakennusjätteiden käsittelylaitteet (murskaimet) sekä kierrätystermiinaaliin suuntautuva kuljetusliikenne ja läjitys.

Alueella suoritettava murskaus- ja louhintatoiminta ei ole ympärivuotista. Louhinta ja murskaus kestävät vuosittain 6–8 kuukautta ja työtä tehdään kahdessa vuorossa klo 7–21. Louhintaräjäytysten melu on kertaluontoista, mutta murskaus (sekä kiven että jätteen) on jatkuvaa.

Melun hallitsemiseksi alueen länsisivulle on rakennettu melueste, jonka korkeus maanpinnasta on vähintään kahdeksan metriä ja murskauslaitos on sijoitettu mahdollisimman matalalle tasolle ja lähelle alueen länsipuoleisia meluesteitä. Ramboll Finland Oy on mallintanut vuonna 2012 louhinnan ja murskauksen melua ottamisalueen ympäristössä. Myös vuonna 2007 alueen louhinnasta on tehty meluselvitys (Ramboll Finland Oy). Melulasennat on suoritettu tasolle 63 m mpy ulottuvan louhinnan kolmessa eri vaiheessa. Tehtyjen melulaskentojen perusteella murskaus- ja louhintatoiminta ei aiheuta melukuormitusta, joka ylittäisi annetut raja-arvot lähimmissä asuinkehteissa. Moottoritien itäpuolta lukuun ottamatta melutaso on lähimmissä asuinkehteissa raja-arvon 55 dB tasalla tai sen alle myös huomiotaessa muut alueen melulähteet. Moottoritien itäpuolella Mastotien varressa olevien asuintalojen kohdalla melutaso on jo moottoritien liikennemelusta johtuen noin 58 dB.

NCC:n toiminnasta aiheutuvat mallinnetut melutasot $L_{Aeq(7-22)}$ ovat louhinnan eri vaiheissa Tammipään alueen asuintalojen kohdalla noin 45–50 dB ja Kalliosaaren asuintalojen kohdalla noin 44–45 dB. Mastotien varressa sijaitsevien asuintalojen kohdalla moottoritien itäpuolella melutaso $L_{Aeq(7-22)}$ on louhinnan eri vaiheissa enimmillään noin 47 dB. Tamminpään ja Mastotien asuintaloihin vaikuttaa NCC:n toiminnan lisäksi myös mm. tie- ja raideliikenteen melu. Tamminpään asuintalojen kohdalla tie- ja raideliikenteestä sekä moottoriradan toiminnasta mallinnettu päiväajan keskiäänitaso $L_{Aeq(7-22)}$ on noin 50–53 dB. Mastotien varressa sijaitsevien asuintalojen

kohdalla moottoritien itäpuolella tie- ja raideliikenteestä aiheutuva melutaso $L_{Aeq(7-22)}$ on noin 52 dB. Kalliosaaren asuintalojen kohdalla tie- ja raideliikenteestä sekä moottoriradan toiminnasta aiheutuva melutaso $L_{Aeq(7-22)}$ on noin 48 dB.

NCC:n toiminnoista ja alueen muista melulähteistä mallinnetut yhteismelutasot $L_{Aeq(7-22)}$ ovat louhinnan eri vaiheissa Tammipään alueen asuintalojen kohdalla noin 52–54 dB ja Kalliosaaren asuintalojen kohdalla noin 51 dB. Mastotien varressa sijaitsevien asuintalojen kohdalla moottoritien itäpuolella NCC:n toiminnoista ja alueen muista melulähteistä mallinnetut yhteismelutasot $L_{Aeq(7-22)}$ ovat louhinnan eri vaiheissa enimmillään noin 58 dB. Alueen taustamelusta johtuen NCC:n vaikutus kokonaismelutasoihin jää varsin pieneksi (1–2 dB). Liikenteen lisääntyminen lisää melutasoa aivan liikennereittien varressa, mutta muilla suunnilla melutilanne säilyy varsin pitkälti nykyisen kaltaisena. Kuljetusreitillä on hidastetöyssyjä Saharintiellä, joiden kohdalla asukkaat ovat ajoittain kokeneet häiriötä rekkojen aiheuttamista kolahteluista. Tätä ilmenee lähinnä silloin, kun rekat ajavat tyhjänä töyssyn yli.

Tärinä

Ohkolan alueella on suoritettu tärinämittauksia (taulukko 7) sekä louhintatyön ympäristöselvitys marraskuussa 2012 (Finnrock Consulting Oy, 2012). Mittauksia tehtiin neljässä pisteessä louhintatyön aikana. Lähin louhittavaa aluetta oleva mittauspiste oli kaasulinja. Lisäksi yksi mittauspiste oli rata-alueella ja kaksi mittauspistettä lähimpien asuintalojen luona. Maakaasuputkelle ja rautatielle määritettiin raja-arvot valmistajien ohjeiden mukaisesti.

Taulukko 7. Tärinämittausten tulokset Ohkolan alueella.

Mittauspiste	Etäisyys (m)	Raja-arvo (mm/s)	Toteutunut heilahdusnopeus (mm/s max.)
MP1, asuinrakennus	500	11	1,63
MP2, kaasulinja	100	24	20,01
MP3, rautatie	500	15	2,34
MP4, asuinrakennus	500	11	0,4

Lähimmässä mittauspisteessä kaasulinjan luona tärinävaikutus oli lähimpänä raja-arvoa. Rataliikenteen aiheuttamasta tärinästä mitattiin moninkertaisia tärinäarvoja louhintatärinään verrattuna mittauspisteessä, joka sijaitsi radan vieressä. Mittauksissa ei todettu raja-arvojen ylityksiä.

Kierrätysterminalin murskaustoimintojen läheisyydessä ei ole asuntoja, joten tärinävaikutukset muodostuvat lähinnä louhinnasta. Tärinävaikutukset syntyvät louhinnan yhteydessä. Työkoneet ja liikenne voivat aiheuttaa tärinää, mutta näiden tärinävaikutus rajautuu toiminta-alueelle. Tärinän osalta ei arvioida tapahtuvan muutosta nykytilanteeseen.

Melun ja tärinän vähentäminen

Toiminnasta aiheutuvia haitallisia vaikutuksia on mahdollista lieventää toiminnan sijoittelun avulla ja mm. käyttämällä tuotekasoja meluvalleina. Käytettävä kalusto vaikuttaa toiminnan aiheuttamaan meluun; esim. vaimennetulla poravaunulla on suuri merkitys porausmelun tasoon ympäristössä. Räjäytysten ajoittaminen vakiopäiville ja vakio-ajankohtaan auttaa ennalta koimaan räjäytyksiä, mikä usein vähentää niistä koettavaa häiriötä. Usein myös avoin tiedottaminen alueen toiminnasta ja vuoropuhelu toiminnanharjoittajan, viranomaisen ja ympäristön asukkaiden kesken auttaa hälventämään ennakkoluuloja ja pienentämään koettuja haittoja. Tärinän osalta huomioidaan rautatien ja kaasulinjojen läheisyys. Toiminnassa huomioidaan Ratahallintokeskuksen ohjeet louhintatöistä rautatien läheisyydessä sekä Gasumin ohjeet maakaasulinjalla työskenteleville. Mittausten perusteella näille rakenteille ei arvioida aiheutuvan vaikutuksia tärinästä.

Jätteet, niiden käsittely ja hyödyntäminen

Jätteiden käsittelyssä noudatetaan jätelakia ja -asetusta sekä kunnan jätehuoltomääräyksiä.

Hakemuksen liitteeksi on toimitettu 29.9.2014 jätelain 120 §:n mukainen toiminnanharjoittajalta vaadittava jätteen seuranta- ja tarkkailusuunnitelma.

Ohkolan toimipaikassa syntyy seuraavia jätteitä:

- yhdyskuntajäte (paperi, kartonki, biojäte, sekajäte yms.) toimisto- ja sosiaalityötiloista,
- jätevesi toimisto- ja sosiaalityötiloista sekä laboratoriotoiminnasta,
- vaaralliset jätteet kuten jäteöljyt, akut ja paristot koneista ja laitteista, sekä
- metalliromu ja puujäte murskauksen, rakentamisen ja huoltojen yhteydessä.

Yhdyskuntajätteet

Sekajätettä syntyy toimistolla sekä mm. käytetyistä kuljetinmatoista ja pakauksista. Sekajätettä syntyy noin 500–1 000 kg vuodessa. Lassila & Tikanoja noutaa jätteet 2 krt/kk.

Murskaamolla on sekajätteille oma lava, joka tyhjennetään muutaman kerran vuodessa kunnalliselle kaatopaikalle.

Toimistossa syntyvä paperijäte kerätään erilliseen paperinkeräysastiaan tai toimitetaan lähimpään kierrätyspisteeseen.

Sosiaalityötilojen jätevedet

Sosiaalityötilojen jätevedet johdetaan 5m³:n lasikuidusta valmistettuun lokasäiliöön. Säiliö on valmistettu ja asennettu vuonna 2004. Lokasäiliö tyh-

jennetään noin kolmen viikon välein. Säiliö on varustettu täyttymishälyttimellä. Eerola yhtiöt Oy kuljettaa sosiaalityöissä muodostuneet jätevedet Mäntsälän kirkonkylän jätevedenpuhdistamolle, joka on esiselkeytyksellä varustettu kaksilinjainen rinnakkaissaostuslaitos (fosforin saostaminen tapahtuu aktiivilieteprosessin yhteydessä). Siirtoasiakirjat säilytetään puhdistamolla.

Vaaralliset jätteet

NCC Industry Oy pitää vaarallisiksi jätteiksi luokiteltavista jätteistä kirjanpitoa, josta ilmenee jätteen laatu, varastointi, loppuvastaanotto sekä tapahutumapäivämäärät. Kirjanpito arkistoidaan NCC Industry Oy:n toimintajärjestelmän ohjeiden mukaisesti vähintään kolmeksi vuodeksi.

Murskaamalla syntyy vaarallisia jätteitä kuten jäteöljyä murskaimista ja koneista. Murskaimista kertyy jäteöljyä kertaluonteisesti vuosittain noin 500–1 500 litraa ja muista koneista noin 50–100 litraa murskauksen keston riippuen. Ohjolassa on 1 000 litran keräysastia jäteöljyille. Öljyn suodattimet ja öljyiset trasselit kerätään erillisiin vaaralliselle jätteelle sopiviin astioihin. Jäteöljyt välivarastoidaan valuma-altaallisessa paikassa, kunnes ne luovutetaan vaarallisen jätteen käsittelyyn erikoistuneelle keräysyritykselle, jolla on ympäristölupa toimintaansa. Keräysastiat tyhjennetään tarpeen mukaan.

Aliurakoitsijoiden jäteöljyt koostuvat pääosin pyöräkuormaajien, dumppeiden ja kaivinkoneiden jäteöljyistä. Ulkopuolisten urakoitsijoiden koneiden määrä vaihtelee tilanteen mukaan. Aliurakoitsijan jäteöljyt noutaa jätteiden keräämiseen erikoistunut yritys tai tarvittaessa Ekokem Oy.

Koneista ja laitteista jää muutamia käytettyjä akkuja ja paristoja vuodessa. Akut kerätään tiivispohjaiselle alustalle niille erikseen osoitetulle paikalle, josta ne viedään vaarallisen jätteen keräyspaikkoihin. Energiansäästölamput, loisteputket, maalit, lakat, paristot yms. kootaan erillisiin kannellisiin astioihin, välivarastoidaan katoksessa ja toimitetaan hyväksytyyn keräyspaikkaan.

Metallijäte

Murskaamalla syntyy runsaasti rautajätettä, kuten murskainten kulutusosia, verkkoja ja kuljetinrullia. Kulutusosat menevät valimolle uudestaan käytettäväksi ja muu rautaromu kerätään keräyslavoille, jotka tyhjennetään romuttamolle. Rautajätettä syntyy keskimäärin 5 000–15 000 kg vuodessa. Tikurilan Metalli noutaa jätteet tarvittaessa.

TOIMINNAN VAIKUTUKSET YMPÄRISTÖÖN

Vaikutukset pintavesiin ja kalastoon

Toiminnasta ei aiheudu suoria jätevesipäästöjä vesistöön vaan kuormitusta aiheutuu valuma-/hulevesien kautta. Nykyisen toiminnan osuus Ohkolanjoen kuormituksesta on kiintoaineksen osalta noin 3 %, fosforin osalta alle 1 % ja typen osalta noin 8 %. Jättemateriaalien käsittelyn arvioidaan lisäävän hankealueelta tulevaa kiintoainekuormaa 20 %, jolloin se vastaisi 0,7 % Ohkolanjoen kiintoainekuormasta. Kuormitukset on arvioitu ilman laskeutusallasta. Oikein mitoitettun laskeutusaltaan arvioidaan vähentävän kiintoainekuormaa jopa 90 %. Kiintoainekuorman osalta ei arvioida tapahtuvan muutosta nykytilaan, kun vaikutuksia lieventävät toimenpiteet on toteutettu.

Nykyisellä toiminnalla typpikuorman arvioidaan tällä hetkellä olevan noin puolet pienempi kuin lupahakemuksen kohteena olevalla toiminnalla. Tämä johtuu siitä, että louhintamäärä on tällä hetkellä 200 000 m³/a. Kasvava typpipitoisuus voi aiheuttaa lähiojan vesikasvillisuuden runsastumista. Ohkolanjoessa typpi/fosforisuhde on yli 17, joten lisääntyvän typpikuorman vaikutuksen arvioidaan jäävän pieneksi. Sisävesissä fosforin merkitys on ensisijainen leväkasvua säätelevä tekijä, mihin viittaa myös Ohkolanjoenkin typpi/fosforisuhde. Fosforikuorman osalta ei arvioida tapahtuvan muutosta nykytilaan.

Louhinnalla ja maankaatopaikkatoiminnalla on väliaikaisesti hulevesiä lisäävä vaikutus rankkasateilla, jolloin sadevesien johtaminen lähiojiin voi aiheuttaa eroosiota.

Maankaatopaikkatoiminnan jatkuessa ja täytön saavuttaessa lakikorkeutta, johdetaan osa pintavesistä ympäristöön ja puhtaita pintavesiä Hakkarinajan suuntaan, kun maankaatopaikkatoiminta on loppuillaan. Johdettavien vesien määrä on pieni ja kiintoainekuorma Hakkarinajan suuntaan jää lyhytaikaiseksi.

Suunnitellulta kierrätysterminalilta kertyvien hulevesien määrä vastaa noin 0,5 prosenttia Ohkolanjoen keskivirtaamasta (0,65 m³/s). Kierrätysterminalin hulevesien purkukohdalla Ohkolanjoen valuma-alue on noin 52 km², eli noin 66 % koko joen valuma-alueesta. Purkukohdan virtaamaan suhteutettuna kierrätysterminalin osuus Ohkolanjoen virtaamasta on noin 0,7 %. Ohkolanjoen veden metallipitoisuuksista ei ole tietoa, mutta kierrätysterminalin hulevesi sisältää niin vähän haitta-aineita, että sen Ohkolanjoen veden haitta-ainepitoisuuksia nostava vaikutus jää hyvin pieneksi ja selvästi alhaisemmalle tasolle kuin EU:n sisävesille määrittämät raja-arvot.

Hakemuksen täydennyksenä toimitetun arvion (Arvio Ohkolan kierrätysterminalihankkeen vaikutuksista Ohkolanjoen kalaston elin- ja lisääntymismahdollisuuksiin, Ramboll, 4.6.2014) mukaan Ohkolan kierrätysterminalin hulevesikuormitus aiheuttaa Ohkolanjoen ainepitoisuuksiin pienen

lisäyksen, jolla ei todennäköisesti ole joen kalaston elin- tai lisääntymismahdollisuuksien kannalta mitään merkitystä, vaikka purkupaikan alapuolellekin onnistuttaisiin toteuttamaan virtavesikunnostuksia meritaimenen lisääntymisalueiksi.

Vaikutukset pohjaveteen

Toiminta-alueen pohjavesi on pääosin kalliopohjavettä. Pohjaveden muodostuminen alueella on vähäistä. Hankealue on kallioaluetta, joka on osin moreenipeitteistä. Moreenin paksuus on tyypillisesti muutama metri. Hankealueen pohjoisosassa on soistuneita alueita, joissa turvekerros on ohut. Kallioalueella pohjaveden muodostuminen on lähes olematonta, moreenipeitteillä alueilla kohtalaista tai vähäistä, arviolta 10–30 % sadannasta muodostuu pohjavedeksi maaperään. Nykyisen ottoalueen alkuperäinen maaperä muodostui hienoaainespitoisesta moreenista. Nyt ottoalueen pintamaat on poistettu ja alue on avolouhosta. Maaperän pohjavesi virtaa alueella pääosin kallion topografiaa noudattaen ja purkautuu alavissa kohdissa painanteisiin alueen lähellä. Maaperässä esiintyvän pohjaveden virtausmatkat ovat alueella lyhyitä.

Hankealueella ja alueen ympäristössä on kuusi (6) pohjaveden havaintoputkea. Pohjavesi esiintyy tyypillisesti muutaman metrin syvyydessä maan pinnasta. Alueen toimistorakennuksen kohdalla pohjaveden pinta on noin tasolla 73 m mpy (maanpinta 86,4 m mpy). Pohjaveden korkeusvaihtelut ovat suuria lyhyelläkin matkalla, joka viittaa siihen, että alue on pohjaveden virtauskuvaltaan epäyhtenäinen ja maa- ja kallioperä ovat heikosti vettä johtavia. Pohjaveden virtaussuunnat ovat alueella länteen ja luoteeseen. Hankealueen vieressä olevan valtatie 4 itäpuolella on kalliomäkiä, jotka muodostavat vedenjakajan ja pohjaveden virtauksen itään Hakkarinojan suuntaan. Vaikutukset itään ovat erittäin epätodennäköisiä.

Lähistön pientalot ottavat talousvetensä talousvesikaivoista, koska seudulla ei ole kunnallistekniikkaa. Suurin osa talousvesikaivoista on kalliopora-kaivoja ja loput rengaskaivoja. Nykyisen ottoalueen vaikutuksia alueen pohjaveden laatuun ja korkeuksiin on tarkkailtu pohjaveden tarkkailuputkista sekä läheisistä talousvesikaivoista. Joissakin talousvesikaivoista on todettu poikkeamia talousvedelle asetetuista vaatimuksista, koska kaivoihin on päässyt pintavesiä.

Taulukko 8. Pohjaveden tarkkailutuloksia vuosilta 2003–2012.

Aine/ ominai- suus	Yksikkö	Ver- tai- luarvo 1)	Toimis- to, piste 1	Toimis- to- piste 2 2)	Murs- kan tark- kaivo ³⁾	PVP 101 ⁴⁾	PVP 102 ⁴⁾	PVP 103 ⁴⁾	PP 1 ⁴⁾	PP 2 ⁴⁾
Sameus	NTU	-	0,1-3,7	0,2-0,5	2	110	59	5,9	510	180
Väriluku	mgPt/l	-	<0,5-15	<5	<5	-	5	10	-	-
Sähkön- joht.	µS/cm	<2500	262-900	750-890	540-600	63	222	380	45	248
COD _{Mn} 5)	mg KMnO ₄ /l	-	0,97-1,1	-	-	<1	5	3	1,2	1,9
COD ⁶⁾	mgO ₂ /l	-	0,97-1,1	-	-	<1	5	3	1,2	1,9
pH		6,9-	8,0-8,6	7,4-7,6	8,6	6,7	5,2	6,5	6,2	8,4

		9,5								
Rauta	µg/l	200	<5-180	<50	<50-130	-	2700	490	-	7200
Man-gaani	µg/l	50	<1-45	29-130	21-29	40	130	340	1100	270
N-NO ₃	mg/l	11	<0,2-4,2	<3	<3	0,16	0,18	0,019	0,75	2,2
N-NO ₂	mg/l	0,15	<0,002-0,1	<0,1	<0,1	0,004	<0,002	<0,002	<0,002	0,004
N-NH ₄	mg/l	0,4	<0,01-<0,05	<0,04	0,04-0,07	0,021	<0,01	<0,01	0,055	0,028
Kloridi	mg/l	250	33-150	55-62	77-110	2,1	34	1,4	3,3	3,8
Sulfaatti	mg/l	250	20-100	77-86	17	6,3	34	20	5,6	33
Koliformiset bakteerit	pmy/100 ml	0	0-1	0	0	<2	<2	<2	<10	890
E-coli	pmy/100 ml	0	0	0	0	-	-	-	-	-
Kok. pesäkeluku	pmy/ml	-	1-<3000	-	-	1000	1400	150	3900	11000
Alumiini ²⁾	mg/l	0,2	<0,005-0,082	<0,005	<0,019-0,039	<0,02	<0,25	0,029	0,044	0,076

¹⁾ talousveden laatuvaatimukset ja suositukset STMA 461/2000, liite 1, ²⁾ tarkkailussa vuoden 2011 syksystä lähtien,

³⁾ tarkkailussa 2009 loppuun saakka, ⁴⁾ tarkkailussa syksystä 2005 lähtien, ⁵⁾ tarkkailussa 2006 syksystä lähtien, ⁶⁾ tarkkailussa 2010 lähtien

Ilmaan joutuvien päästöjen vaikutukset

Pölypäästöjen vaikutukset jäävät pieniksi edellyttäen, että pölynsidontakei-not ovat käytössä. Nykytilaan verrattuna pölyämistä muodostuu lisäänty-västä liikenteestä. Hakemuksessa todetaan, että maastokäyntien perus-teella nykytilassakin viihtyvyyshaitat ulottuvat lähimpien asuinkiinteistöjen alueelle. Jättemateriaalien murskaus tulee lähemmäksi asutusta kuin ny-kyinen kiviaineksen murskaus, mutta käsiteltävät määrät ovat selvästi pie-nemmät. Nykyisten ja myös tulevien käsittelytoimintojen vaikutuksia ilman-laatuun voidaan hakemuksen mukaan vähentää tehostamalla pölysidon-taa, jolloin vaikutukset eivät ulottuisi lähiasutukseen.

Ohkolan mittausten perusteella voidaan arvioida, että 500 metrin etäisyy-dellä saavutetaan hyvin VNp 480/1996 mukaiset ohjearvot ja VNA 38/2011 mukaiset raja-arvot hengitettävien hiukkasten osalta. Valtioneuvoston ase-tuksen 800/2010 ja Suomen ympäristökeskuksen oppaan (Suomen ympä-ristö 25/2010) mukaan louhinta ja murskaustoiminnot olisi sijoitettava siten, että melua ja pölyä aiheuttavien toimintojen etäisyys asumiseen ja loma-asumiseen tarkoitettuihin rakennuksiin olisi vähintään 300 metriä. Suomen ympäristökeskuksen oppaan (Suomen ympäristö 25/2010) mukaan yleen-sä yli 500 metrin etäisyydellä murskausalueista sijaitsevilla kohteilla ei esiinny merkittäviä haittoja, eikä hiukkasmittauksille ole tarvetta.

TOIMINTAAN LIITTYVÄT RISKIT JA POIKKEUKSELLISIIN TILANTEISIIN VARAUTUMINEN

Pääasialliset toiminnan ympäristövahinkoriskit liittyvät alueella käytettäviin polttonesteisiin ja räjähdysaineisiin. Riskejä on arvioitu asiantuntija-arviona tyypittelemällä eri toiminnoista potentiaaliset riskitapahtumat, niiden toden-näköisyys ja vakavuus sekä ympäristövaikutus.

Louhinta

Kallion louhintaan liittyvät räjäytykset aiheuttavat paineaallon, jonka mukana voi sinkoutua kallion kappaleita myös työskentelyalueen ulkopuolelle. Todennäköisyys vahingolle on pieni, mutta vakavuus on suuri. Henkilö- ja materiaalivahinkoja ehkäistään riittävillä turvaetäisyyksillä ja noudattamalla työturvallisuusmääräyksiä. Räjäytyksistä myös varoitetaan etukäteen merkkiäänellä.

Louhintaan liittyvä riski on myös kallioon jäävät räjähdelainemäärät. Typpipäästö vesistöön voi kasvaa huomattavasti, jos kallioon jää jatkuvasti suuria määriä räjähtämätöntä louhintaräjähdettä. Hakijan mukaan todennäköisyys tapahtumalle on kohtalainen, mutta vakavuus jää pieneksi. Typpikuormituksen nousua estetään oikealla räjähdelainemäärällä ja panostuksella sekä emulsioräjähteiden käytöllä.

Polttoainevuodot

Hankealueella murskain on sähkökäyttöinen, joten sen yhteydessä ei ole polttoaineen varastointia. Sen sijaan jätteen murskaukseen käytettävät siirrettävät murskaimet voivat olla polttoöljykäyttöisiä. Vauriotilanteessa polttoainesäiliöstä voi päästä runsaasti öljyä maaperään ja valumavesien myötä vesistöön. Hakijan mukaan todennäköisyys tapahtumalle on pieni ja tapahtuman vakavuus voi olla lievä, koska alue ei sijaitse tärkeällä pohjavesialueella ja säiliöiden koot ovat verraten pieniä.

Työkoneiden tankkaus tapahtuu hallissa, jonka lattiassa on kolmekerroksinen päällyste. Ylimpänä on murskeesta tehty kulutuskerros, koska käytettävät koneet ovat tela-alustaisia. Suodatinkerros on rakennettu hyvin vettä läpäisevästä murskeesta ja sen alle on levitetty asfaltti tiivistyskerrokseksi. Mahdollisten vuotojen sattuessa asfaltin päällä olevat rakenteet voidaan helposti kerätä talteen ja toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn. Konesuojan sisällä pintavedet kerääntyvät salaojaan, josta ne johdetaan öljynerotuskaivon kautta maastoon. Louhosalueella sijaitsevat öljysäiliöt on murskepäällysteisellä allastetulla paikalla.

Öljyvuotojen riskit on pyritty minimoimaan jo ennalta käyttämällä kaksivaippaisia öljysäiliöitä, kunnostamalla ja huoltamalla laitteisto säännöllisesti ja tarkkailemalla toimintaa jatkuvasti. Mahdollisten vuotojen varalta kaikkiin työkoneisiin on varattu imeytysainetta ja ottoalueelle on varattu imevät öljyntorjuntapuomit (Oil only -meripuomit) mahdollisia pintavesiin pääseviä öljyjä varten. Muilta osin polttoaineen säilytys tapahtuu säännösten mukaisesti ja säiliöissä on vuotosuoja. Lisäksi alueelle on varattu öljyntorjuntakalustoa ja henkilökunta tietää menettelytavat öljyvahingon sattuessa.

Maamassojen laatu

Maa-ainesten vastaanottoalueella otetaan vastaan vain puhtaita maamassoja. Mikäli alueelle vastoin ohjeita ja määräyksiä tuotaisiin likaantuneita

maamassoja, voi niistä aiheutua haittaa ympäristölle. Pilaantuneista maa-massoista voi liueta haitta-aineita, jotka siirtyvät vesistöihin tai pohjave-teen. Haitta-aineet voivat aiheuttaa pintavesien pilaantumisriskin ja vaaraa vesieliöille. Hakemuksen mukaan todennäköisyys pienen pilaantuneen maa-aineserän joutumiselle täyttöön on suuri, mutta tapahtuman vakavuus jää pieneksi. Sen sijaan suuren erän joutuminen täyttöön on epätodennäköistä, mutta vakavuus on tuolloin suuri. Pilaantuneen maa-aineksen joutumista maankaatopaikalle estetään kuormien tarkastuksella. Jokaisen kuorman alkuperä tarkastetaan punnituksen yhteydessä. Lisäksi kuormista tarkastetaan haitta-aineet kenttämittareilla (raskasmetallit ja öljyt).

Rankkasateet ja ylivuoto

Rankkasateet lisäävät kiintoaineksen määrää hulevesissä ja suuri virtaama voi aiheuttaa kiintoaineen läpipääsyn laskeutusaltaasta. Maankaatopaikalle sijoitettavat maamassat ovat sekalaisia ja sisältävät usein savea ja/tai silttiä. Rankkasateella näistä maamassoista irtoaa runsaasti kiintoainesta, mikä osaltaan lisää kiintoainekuormaa hulevesissä. Hakemuksen mukaan todennäköisyys tapahtumalle on kohtalainen ja vakavuus on pieni. Oikein mitoitettulla laskeutusaltaalla voidaan huomioida myös rankkasateen vaikutus. Lisäksi laskeutusaltaassa tai alueella voidaan käyttää viivästystä, jos veden padottaminen altaassa tai louhosalueen pohjalla on mahdollista. Kiintoaineen kulkeutumisen todennäköisyyttä voidaan vähentää säännöllisellä seurannalla sekä tyhjentämällä altaat tarvittaessa kiintoaineesta. Maankaatopaikan eroosiota voidaan estää pitämällä täytettävää aluetta pienialaisena ja pyrkimällä rauhoittamaan käytöstä poissa olevat alueet kasvillisuudelle.

Sortumat

Maan vastaanottoalueen toimintaan liittyy maaperässä tapahtuvan liukusortuman riski. Täytön edetessä sijoitusalueen alle jäävät pehmeät maakerrokset, kuten savi, tiivistyvät. Pehmeiden maakerrosten tiivistyessä vakaus liukusortumia vastaan paranee. Myös kalliopinta vähentää liukusortumien vaaraa. Liukusortumia voidaan estää luiskakaltevuuksia loiventamalla. Savimaaperälle reunapenkereitä rakennettaessa tehdään tarvittaessa massanvaihtoja, jotta penkereiden vakaus voidaan varmistaa.

Kuljetukset

Hakemuksen mukaan kuljetuksiin liittyvät riskit ovat pienet ja liittyvät lähinnä kuorma-auton kaatumiseen. Kuljetettavat materiaalit ovat kiinteitä ja niiden siivoaminen maastosta on helppoa. Kuorma-auton, kuten myös työko- neen kaatumiseen liittyy polttoainevuodon riski. Liikenneonnettomuuksista aiheutuvien haittojen todennäköisyys on pieni ja haitat vähäisiä.

Jätemateriaalien käsittely

Puujätteen käsittelyyn ja varastointiin liittyy tulipalon mahdollisuus, joka saattaa saada alkunsa esimerkiksi murskauksen yhteydessä muodostuvasta kipinästä. Jätemateriaalin seassa voi olla sinne kuulumattomia esineitä. Hakemuksen mukaan tulipalon riski puujätteen käsittelyssä on suuri, mutta vakavuus jää yleensä pieneksi. Jos tulipalo etenee varastokasoihin, niin vakavuutta voidaan pitää suurena.

Tulipaloihin varaudutaan esitarkastamalla käsittelyyn otettava jätemateriaali sekä varaamalla käsittelykeskukseen riittävä alkusammutuskalusto ja riittävä veden saanti sammutuskalustoa varten (kaivot ja laskeutusallas). Paloturvallisuussuunnitelma laaditaan laitoksen valmistumisen yhteydessä yhteistyössä paikallisen paloviranomaisen kanssa.

TOIMINNAN TARKKALU

Käyttötarkkailu

Ottoalueella toteutetaan jokaisena toimintapäivänä tuotannon tarkkailua, jossa havaitut huomiot kirjataan käyttöpäiväkirjaan. Viikoittain alueella tehdään työnjohdon toimesta ns. murskamittari, jossa puututaan toiminnassa mahdollisesti havaittuihin riskeihin ja puutteisiin.

Vastaanottoalueelle tuotavat kuormat punnitaan ja kuormien puhtaus varmistetaan aistinvaraisesti haihtuvien hiilivetyjen osalta ja mahdollisten jätteiden osalta silmämääräisen tarkastelun perusteella. Raskasmetallit ja hiilivedyt tutkitaan kenttäanalysaattorilla (PetroFlag ja XRF) aina uudelta työmaalta tulevasta kuormasta ja tarvittaessa. Punnitustieto säilytetään NCC Industry Oy:n laatujärjestelmän mukaisesti. Saapuvista kuormista pidetään kirjanpitoa, josta ilmenee kuorman alkuperä, auton rekisterinumero, auton omistaja, työmaa ja päivämäärä. Alueelle tuotavat maa-ainekset ovat peräisin sopimustyömailta jotka sijaitsevat lähikunnissa ja pääkaupunkiseudulla. Alueelle ei oteta vastaan maa-aineksia, jotka ovat peräisin huoltoasema- ja korjaamo-, romunkeräys-, jätteiden vastaanotto- tai teollisuusalueilta.

Hakija on liittänyt hakemukseen jätteenkäsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelman (NCC Roads Oy, Jätteenkäsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelma, Ohkolan tuotantoalue, 29.9.2014).

Pintavesien tarkkailu

Pintavesiä tarkkaillaan voimassa olevan 13.11.2008 myönnetyn ympäristöluvan mukaisesti.

Pintavesinäytteet otetaan vesitilanteen mukaan joko laskeutusaltaasta tai siitä lähtevästä vedestä kaksi kertaa vuodessa, huhti–toukokuussa ja

syys–lokakuussa. Pintavesistä määritetään laaduntarkkailuna väri, sameus, pH, sähkönjohtavuus, KMnO_4 -luku, nitraatti, nitriitti, ammoniumtyppi, kloridi, sulfaatti, rauta, mangaani, alumiini ja bakteerit.

Pohjavesien tarkkailu

Uudenmaan ELY-keskus on hyväksynyt 8.2.2013 NCC Roads Oy:n Ohkolan tuotantolaitoksen pohjaveden ja talousvesikaivojen tarkkailuohjelman. Hakemuksen liitteenä on päätös asiasta sekä kartta ohjelman mukaisista tarkkailupisteistä ja kaivoista. Tarkkailuohjelman mukaan ennen kuin maa-ainesten ottaminen on ulotettu pohjavesipinnan alapuolelle, on kaikkiaan 27 talousvesikaivosta (17 on porakaivoa, 10 rengaskaivoa), otettava vesinäytteet ja mitattava vedenpinnankorkeudet.

Pohjaveden pinnankorkeutta mitataan neljä kertaa vuodessa seuraavista yksityiskaivoista: kaivo Turola, kaivo Casa Rosa, kaivo Kumpumäki sekä tarkkailupisteistä Hp101, Hp102, Hp103, toimiston porakaivo, murskan kaivo, Hp104, Hp105 ja Hp106.

Seuraavista talousvesikaivoista otetaan vesinäytteet kerran vuodessa elokuussa: kaivo Laikankulma, kaivo Turola, kaivo Casa Rosa, kaivo Jämsälä ja kaivo Niemelä.

Pohjaveden tarkkailupisteet, joista otetaan näytteet kaksi kertaa vuodessa, touko- ja marraskuussa, ovat: Hp101, Hp102, Hp103, Hp104, Hp105, Hp106 ja toimiston porakaivo.

Talousvesikaivojen vesinäytteistä analysoidaan haju, maku, sameus, väri, pH, sähkönjohtavuus, happi, permanganaattiluku/TOC, rauta, mangaani, sulfaatti, nitriitti, kloridi, kokonaiskovuus, alkaliniteetti, mineraaliöljyt sekä koliformiset bakteerit ja E.coli -bakteerit.

Muista näytteenottopisteistä tutkitaan vuosittain edellä lueteltujen laatuparametrien lisäksi myös öljyhiilivedyt jakeittain.

Raportointi

Otetun maa-aineksen ja vastaanotettujen materiaalien määrät sekä tarkkailutulokset toimitetaan Uudenmaan ELY-keskukselle ja Mäntsälän kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kerran vuodessa tarkkailuvuotta seuraavan helmikuun loppuun mennessä.

VAKUUDET

Jätteenkäsittelytoiminnalle asetettava vakuus

Hakija on esittänyt (täydennys 18.11.2014) asianmukaisen jätehuollon seurannan, tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien

toimien varmistamiseksi asetettavan ympäristönsuojelulain 43 a §:n mukaiseksi vakuudeksi 50 000 euroa. Vakuuden arvon määrittelyssä on otettu huomioon betoni- ja tiilijätteen, puuaineksen, tuhkan ja lasin hakemuksessa esitetyt maksimivarastointimäärät.

Hakemuksen täydennyksessä 6.9.2016 hakija esittää jätevakuudeksi 213 550 €, joka muodostuu seuraavasti:

- jätteenkäsittelykenttä 22 500 € (1,5 €/m²) ja
- kiviainesalue 191 050 € (0,5 €/m²).

Vakuusesityksen mukaan vakuuslaitoksen myöntämällä vakuudella katettaisiin jätteenkäsittelykentällä tapahtuvat toiminnot sekä toimet kiviainesalueella jätehuollon, tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien toimien varmistamiseksi. Maa-ainesten vastaanottaminen ei edellytä kokonaisuudessaan jätehuollon turvaamiseksi annettavaa vakuutta, koska maa-ainesluvassa on jo osaltaan huomioitu maa-aineslain mukainen maisemointivakuus.

Hakemus toiminnan aloittamiseksi muutoksenhausta huolimatta

Hakija esittää, että toiminta voidaan aloittaa heti mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta lupapäätöstä noudattaen.

Vakuus

Hakija esittää valvontaviranomaiselle asetettavaksi vakuudeksi 20 000 euroa.

Perustelu

Perusteena hakijalla on saada kierrätystoiminta käynnistymään.

HAKEMUKSEN KÄSITTELY

Hakemuksen täydentäminen

Hakija on 6.9.2016 täydentänyt (uudelleen käsittelyssä olevaa) hakemustaan toimintaa koskevalla vakuusesityksellä.

Lupahakemuksesta tiedottaminen

Lupahakemuksesta on tiedotettu kuuluttamalla 22.6.–22.7.2016 Mäntsälän kunnan ilmoitustaululla ja sähköisesti aluehallintoviraston lupatietopalvelussa. Kuulutusta koskeva ilmoitus on julkaistu Mäntsälän Uutiset-nimisessä sanomalehdessä 22.6.2016. Hakemuksesta on annettu erikseen tieto niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee.

Lausunnot, muistutukset ja mielipiteet sekä hakijan vastineet

Hakemuksesta on pyydetty lausunnot Uudenmaan ELY-keskukselta, Mäntsälän kunnalta, Mäntsälän kunnan ympäristön- ja terveydensuojeluviranomaisilta sekä Liikennevirastolta.

Myös hakemuksen aiemman käsittelyn yhteydessä annetut lausunnot on otettu huomioon asian käsittelyssä. Hakemuksesta ei jätetty aiemman käsittelyn yhteydessä muistutuksia tai mielipiteitä.

Alla ovat hakemuksen molempien käsittelyjen aikana annetut lausunnot, muistutukset ja mielipiteet sekä hakijan vastineet aikajärjestyksessä.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto 19.5.2014

Hakemus on erityisesti uusien toimintojen osalta hyvin yleispiirteinen. Hakemuksesta ei ilmene, mitä uusiomateriaaleja on tarkoitus valmistaa mm. tuhkasta ja lasista, ja tarvitaanko näiden materiaalien valmistamiseen erityisiä laitteita, kemikaaleja, käsittelyalueita, -rakenteita tms., joten näiltä osin mm. ympäristövaikutuksista ei ole mitään tietoja. Hakemuksesta puuttuu myös jätelain mukainen suunnitelma jätteen käsittelyn seurannan ja tarkkailun järjestämisestä. Hakemusta ei myöskään ole täydennetty YVA-lausunnon esitetyn perusteella. YVA-lausunnon on lupahakemukseen esitetty tehtäväksi lisäselvitys kallioalueiden ruhjeisuudesta ja halkeamista, selvitys hulevesien johtamisen vaikutuksista kalojen elin- ja lisääntymismahdollisuuksiin Ohkolanjoessa ja tarkempi esitys meluhaittojen lieventämistoimenpiteistä. Haitallisten aineiden mukaan ottamisesta pintavesien tarkkailuun ja meluntorjuntatoimenpiteiden todentamisesta mittauksin voidaan määrätä luvassa ilman hakemuksen täydentämistä.

ELY-keskus katsoo, että ennen kuin ympäristölupa uusille ja laajennetuille toiminnoille voidaan antaa, olisi lupahakemusta täydennettävä puutteellisilta osin.

Edelleen ELY-keskus katsoo, että mikäli lupa kuitenkin myönnetään, niin luvassa tulee kieltää kokonaan maankaatopaikan rakenteissa muiden jätemateriaalien kuin puhtaiden maa- ja kalliokiviaineksien käyttö. Hakemuksen mukaisia betoni- ja muita jätemurskeita saa käyttää kenttä- ja tierakenteissa alueella, joka tulevaisuudessa jää maankaatopaikan alle, jos ne määrätään poistettavaksi ennen alueen muuttamista maankaatopaikaksi.

Tuhkan, jonka tyyppiä ei ole tarkemmin hakemuksessa esitetty, varastointi kentällä tulee kieltää. Tuhka tulee varastoida vähintään kolmisenäisessä katoksellisessa tilassa. Eri jätemateriaalien varastoinnista tulee määrätä laadittavaksi suunnitelma, josta ilmenee vastaanotettavien ja käsiteltyjen erilaisten jakeiden sijoitusalueet, määrät, luiskakaltevuudet, kulkutiet ja korkeustasot.

Toiminnoille on asetettava ympäristönsuojelulain edellyttämä vakuus asianmukaisen jätehuollon, tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien toimien varmistamiseksi. Vakuus tulee myös perustella. Muilta osin päätöksessä pitää antaa määräykset ympäristöhaittojen estämiseksi parhaan käyttökelpoisen tekniikan tasoista tekniikkaa käyttämällä. Louhintaa, murskausta sekä maankaatopaikkatoimintaa käsittelevien lupamääräysten tulee olla vähintään voimassa olevan ympäristöluvan tasoisia.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan (ympäristön- ja terveydensuojeluviranomainen) lausunto 19.5.2014

Hakijan selvilläolovelvollisuus ja hakemusasiakirjat

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta katsoo, että hakemusasiakirjat ovat puutteelliset. Hakemuksessa jää alueelle vastaanotettavien rakennustoiminnan jätteiden osalta epäselväksi, onko kyse kierrätystoiminnan lisäksi myös jätteiden loppusijoittamisesta. Esimerkiksi hakemuksessa esitetty lasimurskeen käyttö hankealueen kenttä-, tie- ja tukirakenteissa ja jätteen käyttö maisemoinnissa ovat hyötykäytön näkökulmasta epäselviä. Hakemuksessa ei esitetä selvitystä lasimurskeen teknisistä ominaisuuksista, joiden perusteella voisi arvioida mahdollisuuksia hyödyntää sitä sellaisenaan maarakentamisessa. Myös maarakentamisessa hyödyntämiskelpoisten betoni- ja tiilijätteiden sekä tuhkan osalta ovat hakemuksessa esitetyt hyödyntämissuunnitelmat hankealueella suurpiirteisiä. Lautakunta katsoo, ettei esitettyjen suunnitelmien perusteella voida arvioida, onko kyse jätteiden hyödyntämisestä vai loppusijoittamisesta. Huomionarvoista on myös se, että alueelle jättemateriaaleista tehtävät kenttärakenteet jäävät toiminnan päätyttyä pääosin maankaatopaikan massojen alle vaille hyötykäyttötarkoitusta. Myös jätelain (646/2011) 8 §:n tarkoittaman yleisen velvollisuuden noudattaa etusijajärjestystä toteutuminen on hakemusasiakirjojen perusteella epäselvää.

Hakemuksessa ei ole esitetty alueella käsiteltävien ja edelleen alueen ulkopuolelle hyötykäyttöön toimitettavien rakennustoiminnan jätteiden osalta prosessin kulkua eikä toiminnan ja jättemateriaalien hyötykäyttökelpoisuuden laadunvarmistusta riittävällä tarkkuudella. Esimerkiksi betoni- ja tiilijätteen sekä tuhkan osalta käsittelytoiminnan laadunhallinta ko. jättejakeita koskevine laadunvaimistusjärjestelmineen ja -tutkimuksineen on kuvattu hakemuksessa puutteellisesti. Hakemuksessa ei ole luokiteltu alueelle vastaanotettavia jätteitä valtioneuvoston asetuksen jätteistä (179/2012) liitteenä olevan jäteluettelon mukaisesti. Esimerkiksi tuhkan osalta jää epäselväksi, mistä tuhkista on kyse ja mistä niitä alueelle tuodaan. Hakemuksessa ja toimintaa koskevissa suunnitelmissa olisi paremmin otettava huomioon, että alueelle vastaanotettavat jättejakeet voivat sisältää vaarallisia aineita.

Hakemuksessa esitettyjä toimintoja ja niiden sijoittumista kuvaavat piirustukset ovat Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan näkemyksen mukaan

lupaharkinnan kannalta liian suurpiirteisiä. Esimerkiksi hakemuksessa esitettyjen pinta-alaltaan suurimmillaan 8,5 hehtaarin suuruisten jätteenkäsittelykenttien rakenteita ja niiden hulevesien hallintaa ei ole selvitetty tarkemmin hakemuksessa.

Alueesta tehty melumallinnukset (Ramboll Finland Oy) sekä louhintaa ja tärinää koskeva ympäristöselvitys (Firmrock Consulting Oy) olisi syytä liittää kokonaisuudessaan hakemusasiakirjoihin, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon lupaharkinnassa ja esimerkiksi tarvittavia päästöjen ehkäisyä ja tarkkailua koskevia määräyksiä arvioitaessa.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnalle lausunnolle toimitettuihin hakemusasiakirjoihin ei ole liitetty ympäristövaikutusten arviointimenettelyn mukaista arviointiselostusta, eikä yhteysviranomaisen selostuksesta antamaa lausuntoa. Hakemuksen sisällysluettelossa ne kuitenkin mainitaan. Yhteysviranomaisen lausunnossa tarpeelliseksi katsottuja tarkempia selvityksiä ei ole otettu huomioon hakemuksessa. Kallioperän mahdollisen ruheisuuden ja halkeaminen tarkempi selvittäminen on tärkeää, jotta voidaan luotettavammin arvioida hankkeesta aiheutuvia vaikutuksia lähialueen talousvesikaivojen veden laadulle ja määrälle. Pintavesien tarkkailusuunnitelmaa olisi päivitettävä yhteysviranomaisen lausunnon mukaisesti. Myös pohjaveden tarkkailusuunnitelmaa olisi päivitettävä ottaen huomioon kaikki hakemuksessa kuvatut toiminnot. Hakemuksessa ei ole myöskään esitetty arviota hankealueen hulevesien johtamisen vaikutuksista kalojen elin- ja lisääntymismahdollisuuksille Ohkolanjoessa. Viitaten edellä olevaan Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta katsoo, että sille tulee varata mahdollisuus lausua uudelleen lupahakemuksen täydennyksestä.

Luvan myöntämisen edellytyksistä

Etelä-Suomen Aluehallintovirasto on 30.4.2012 myöntänyt luvan (Päätös nro 96/2012/2) pohjaveden muuttamiskiellosta poikkeamiseen asiassa, joka koskee kivi- ja maa-aineksen ottamista kiinteistöillä Peltola II RN:o 5:1566, Lepola II RN:o 5:283 ja Perikunnan tontti RN:o 5:1218 sijaitsevalla 38,2 hehtaarin suuruisella ottoalueella ko. hakemukseen liitetyn suunnitelman mukaisesti. Vesiluvan mukaisessa toiminnassa alue täyttyy vedellä sitä mukaa, kun alueen pohjaveden pinnan alapuolelle louhittavat "syvennysaltaat" on saatu louhittua. Lupa ei sisällä harkintaa ko. syvennysaltaiden täyttämistä nyt käsillä olevassa lupahakemuksessa esitetyllä tavalla maankaatopaikan maa aineksilla. Lautakunta katsoo, että myös vesilain mukainen asia tulisi käsitellä tämän ympäristöluvan yhteydessä.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan näkemyksen mukaan ylijäämämaiden laatua ei käytännössä kyetä varmistamaan siten, ettei niiden sijoittaminen pohjavedenpinnan alapuolelle aiheuttaisi pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Tässä asiassa on myös otettava huomioon, että jopa neitseellisiltä alueilta tuotavat puhtaat ylijäämämaat voivat sisältää luontaisesti esimerkiksi arseenia ja vanadiinia siinä määrin, että ne voivat vaikuttaa haitallisesti pohjaveden laatuun. Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta ei

olemassa olevin tiedoin puolla luvan myöntämistä hakemuksessa esitetyllä tavalla toteutettavalle maankaatopaikkatoiminnalle. Koska maankaatopaikka on oleellinen osa suunniteltua hanketta ja hakemusasiakirjat ovat myös alueelle suunniteltujen muiden toimintojen osalta puutteelliset, ei lautakunta puolla luvan myöntämistä muutoinkaan hankkeelle.

Lisäksi lautakunta toteaa, että vireillä olevasta ympäristölupahakemuksesta tehtävästä päätöksestä on käytävä selkeästi ilmi, korvaako se kokonaisuudessaan nyt voimassa olevan ympäristöluvan, mikäli lupa toiminnalle myönnetään.

Mäntsälän kunnan maankäyttölautakunnan lausunto 7.5.2014

Mäntsälän kunta ei edelleenkään hyväksy esitetyn kaltaista massiivista erilaisten jätteiden loppuvarastointia kunnan alueelle, eikä varsinkaan pohjavesipinnan alapuolelle. Kunta on edelleen vaihtoehto 0:n kannalla. Maakuntakaavaa laadittaessa noin vuosikymmen sitten eivät sen paremmin kunta kuin kuntalaisetkaan todennäköisesti ole osanneet kuvitella alueen oikeasti muuttuvan jätteiden loppusijoituspaikaksi. Jos nyt laadittaisiin vastaavanlaista maakuntakaavaa, se todennäköisesti kohtaisi jyrkkää vastarintaa eikä koskaan vahvistuisi nykyisellä merkinnällä.

Hakemuksen liitteestä 8 ei riittävän selvästi ilmene, voiko yksittäinen kuntalainen viedä alueella mahdollisen luvan mukaisia jätteitä korvausta vastaan vai onko alue tarkoitettu vain NCC Roads Oy:n yhteistyökumppaneille.

Liikenneviraston lausunto 8.5.2014

Mäntsälän Ohkolassa on toimiva kallioulouhos ja NCC Roads Oy aikoo perustaa alueelle kierrätystermiinalin sekä syventää louhintaa nykyisestä tasosta enintään 10 m tasolle + 63 mpy.

Alueen lähistöllä kulkevat Lahden oikorata ja moottoritie Vt 4. Hakemuksessa ei ole esitetty poikkileikkauksia maaperätietoiheen rautatien ja maantien osalta. Louhinta-alueen reunalla olevat liikenneväylät on ilmeisesti perustettu pääosin kallionvaraisille penkereille. Jos em. väylät on osittainkaan perustettu painuvalle maaperälle saattaa pohjaveden pinnan tilapäinenkin aleneminen aiheuttaa niihin painumia. Kriittisimpiä painumat ovat oikoradan osalta, jossa junat voivat kulkea yli 200 km/h.

Hakijan tulee selvittää ja tarvittaessa eliminoida toiminnastaan aiheutuva painumariski. Hakijan tulee myös vastata toiminnan mahdollisista haitoista rautatie- ja maantieliikenteelle sekä väylärakenteille sekä mahdollisten painumien tarkkailusta.

Hakijan tulee noudattaa Liikenneviraston antamaa ohjetta louhintatöistä rautatien läheisyydessä.

Hakijan vastine 4.6.2014

Luvanhakija on tutustunut *Liikenneviraston* antamaan lausuntoon ja ottaa toiminnassaan huomioon julkaisussa "Louhintatyöt rautatien läheisyydessä" esitetyt näkökohdat. Lupahakemuksessa ei ole esitetty poikkileikkauksia maaperätietoineen rautatien ja maantien osalta, mutta luvanhakija on kuitenkin huomionnut suunnitelmissaan ja ottoalueen rajauksessa 30 m suoja-alueen uloimpien kiskojen keskilinjasta. Työskenneltäessä lähellä rautatien suoja-aluetta noudatetaan erityistä varovaisuutta ja liikenneviraston antamia ohjeita. Alueella tarkkailu tullaan toteuttamaan viranomaisen määräämien velvoitteiden mukaisesti.

Vastineena *Mäntsälän kunnan maankäyttölautakunnan* lausuntoon hakija vastaa seuraavasti:

Maankäyttölautakunta on esittänyt lausunnossaan kannattavansa vaihtoehtoa 0. Kyseisellä vaihtoehdolla on ilmeisesti viitattu tammikuussa 2014 valmistuneen YVA:n yhteen hankevaihtoehtoon. Alueella ei ole tarkoitus loppuvarastoida jätteitä pohjavesipinnan alapuolelle, ainoastaan puhtaita ylijäämämaita.

Alueelle suunnitellut toiminnot ovat voimassa olevien kaavamerkintöjen mukaisia. Kuulutusaikana Mäntsälän kunnan asukkaat, mukaan lukien lähialueiden asukkaat, eivät ole jättäneet lupahakemuksesta yhtään muistutusta tai mielipidettä. Lausunto edustanee maankäyttölautakunnan kantaa, ei kunnan eikä kuntalaisten kantaa yleisesti.

Kierrätyspalvelujemme tarjonta ei ole rajoitettu pelkästään NCC Roads Oy:n yhteistyökumppaneille, vaan tarjoamme palveluita myös yksityishenkilöille.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausuntoihin hakija toteaa:

Kuten nimi kierrätystermiini jo kertoo, terminälin tarkoituksena on kierrättää vastaanotettavasta määrästä materiaalia edelleen hyödynnettäväksi mahdollisimman paljon. Kierrätys on siis vastaanotettaville jakeille ensisijainen ja loppusijoitus vasta toissijainen vaihtoehto. Rakennustoiminnan jätteillä tarkoitetaan tässä hankkeessa rakennustyömailla muodostuvia tiili-, betoni- ja puujätteitä sekä tuhkaa ja lasia.

Rakennustoiminnan jätteistä tiili-, betoni- ja puujätteet vastaanotetaan rakennusjätteiden varastointiin ja käsittelyyn varatulle alueelle varastokasoihin jätelajeittain. Kun varastossa olevien jätteiden määrä on riittävän suuri, ne käsitellään murskaamalla. Sekä betoni-/tiilijätteen että puujätteen murskauksessa käytetään siirrettävää murskainta, joka tuodaan työmaalle tarvittaessa. Murskaimen jälkeen voidaan käyttää siirrettävää seula, jos murskattuja materiaaleja joudutaan lajittelemaan eri jaekokoihin. Murskassa käytetään myös magneettierotinta, jolla saadaan betoni sekä puujätteen

seassa oleva metalli talteen. Vastaanotettavan betonin, tiilien ja tuhkan osalta käytetään vastaanottokriteereinä valtioneuvoston asetuksessa eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (591/2006) mukaisia raja-arvoja (ns. MARA-asetus).

Murskauksessa betoni- ja puujäte murskataan paremmin hyödynnettävään raekokoon. Murskaus tapahtuu pääosin vasara- tai iskupalkkimurskaimella, jonka voimanlähteenä voidaan käyttää sähköä tai dieselmoottoria. Betoni- ja tiilimurske toimitetaan maarakennuskohteisiin ja murskattu puuaines toimitetaan energiahyötykäyttöön. Sekä betonin, että puun murskauksesta muodostuu metallijätettä, joka toimitetaan hyötykäyttöön. Puhtaan puujätteen murskauksesta ja seulonnasta muodostuvaa materiaalia voidaan käyttää maankaatopaikan pinnan kasvukerrosmateriaalissa. Toiminnasta ei muodostu muulla tavoin käsiteltävää jätettä.

Betoni- ja tiilimursketta voidaan käyttää hyödyksi alueen tukirakenteissa, kuten kentissä tai tukipenkereissä. Betoni ja tiilimurskeesta tehdään ennen hyötykäyttöön toimittamista tarvittavat ympäristökelpoisuustestit. Hyötykäyttökriteereinä käytetään MARA -asetusta (VNA 591/2006). Ohkolan kierrätystermiinaaliin vastaanotetaan myös tuhkaa ja lasia, jotka käytetään uusiomateriaaleissa. Vastaanotettavan tuhkan tulee täyttää MARA-asetuksen mukaiset raja-arvot. Tuhkaa välivarastoidaan alueella ja toimitetaan hyötykäyttökohteisiin alueen ulkopuolelle raja-arvojen mukaisesti joko peitettyyn tai päällystettyyn rakenteeseen. Lasijäte välivarastoidaan alueella ja toimitetaan hyötykäyttökohteisiin alueen ulkopuolelle. Tarvittaessa jätelasia murskataan ja seulotaan ennen hyötykäyttöä.

YVA-lausunnon mukaiset lisäselvitykset ovat tämän vastineen liitteinä. Liitteessä 1 on esitetty kokonaisuudessaan selvitys kallion rakoisuudesta. Selvityksen mukaan: *“Louhosalueella ei havaittu merkittäviä hyvin vettä johtavia ruhje/rakoiluvyöhykkeitä, jonka vuoksi on oletettavaa, että louhinnan syventämisen pohjavesivaikutukset jäänevät varsin paikallisiksi. Rakoilu- ja ruhjetulkinnan perusteella määrälliset vaikutukset (pohjaveden pintaa alennettaessa) näkyisivät voimakkaimmin louhoksen pohjois- ja eteläpuolella. Laatuvaikutukset louhoksen täyttämisen yhteydessä näkyisivät puolestaan pohjaveden virtaussuunnassa louhoksen länsipuolella.*

Kallioperän rakoilu on luonteeltaan satunnaista ja yksittäiset rakoyhteydet voivat vaikuttaa pienessä mittakaavassa (100–500 m) hyvinkin merkittävästi kalliopohjaveden virtaukseen. Mahdollisia vaikutuksia lähialueiden porakaivoissa ei voida täysin pois sulkea. Laajemmalla mittakaavalla tarkasteltuna on varsin epätodennäköistä, että hanke vaikuttaisi merkittävässä määrin alueellisesti kalliopohjaveden laatuun tai määrään.

Liitteessä 2 on esitetty kokonaisuudessaan arvio Ohkolan kierrätystermiinaalihankkeen vaikutuksista Ohkolanjoen kalaston elin- ja lisääntymismahdollisuuksiin. Arvion mukaan: *“Ohkolan kierrätystermiinaalin hulevesikuormitus aiheuttaa Ohkolanjoen ainepitoisuuksiin hyvin pienen lisäyksen, joilla ei todennäköisesti ole joen kalaston elin- tai lisääntymismahdollisuuk-*

sien kannalta mitään merkitystä, vaikka purkupaikan alapuolellekin onnistuttaisiin toteuttamaan virta vesikunnostuksia meritaimenen lisääntymisalueiksi.”

Hakijan tiedossa ei ole mitään lupahakemukseen tai hakemuksen kohteena olevaan alueeseen liittyvää seikkaa, jonka vuoksi lupaa ei voitaisi myöntää haetun kaltaisena.

Lausuntopyyntö hakemuksen täydennyksistä

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnalta pyydettiin lausuntoa vastineen yhteydessä toimitetuista hakemuksen täydennyksistä (”Kallion rakoiluselvitys, Ohkolan louhos” ja ”Arvio Ohkolan kierrätystermiinaalihankkeen vaikutuksista Ohkolanjoen kalaston elin- ja lisääntymismahdollisuuksiin”).

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausunto 9.12.2014

Lausunto täydentää aiempaa kunnan ympäristönsuojelu- ja terveydensuojeluviranomaisen 13.5.2014 § 79 antamaa lausuntoa:

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta katsoo, että hakemusasiakirjat ovat edelleen puutteelliset ja viittaa tässä asiassa aiemmin antamaansa lausuntoon.

Lisäksi Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta katsoo, että hakemukseen täydennystietona toimitettu Ramboll Finland Oy:n arvio hankkeen vaikutuksista Ohkolanjoen kalaston elin- ja lisääntymismahdollisuuksille on puutteellinen. Kierrätystermiinaalin alapuolisia potentiaalisia taimenen lisääntymisalueita ei ole selvitetty, eikä nykyistä kalastoa (ml. purotaimen) ole tutkittu. Paikallisesti kierrätystermiinaalin hulevesien sisältämä kiintoaines voi aiheuttaa taimenen elinympäristöjen heikkenemistä, kuten kutusoraikkojen tuhoutumista, vaikkakin kiintoainekuormitus kokonaisuutena ajatellen on selvityksen mukaan 3 % kokonaiskiintoainekuormituksesta. Kalastaselvityksessä todetaan, että kierrätystermiinaalin hulevesikuormituksella ei todennäköisesti ole joen kalaston elin- tai lisääntymismahdollisuuksien kannalta mitään vaikutusta. Selvityksestä ei käy ilmi, mihin arvio perustuu.

Lautakunta huomauttaa, että Vantaanjoki on arvioitu yhdeksi Suomenlahden potentiaalisimmaksi meritaimenjoeksi, jossa voidaan nopeimmin ja tehokkaimmin auttaa Suomenlahden uhanalaisia meritaimenia niiden elinympäristöjä kunnostamalla. Silmämääräisten arvioiden (nähdyt kalat ja kutupesät) perusteella Keravanjokeen on noussut tänä syksynä taimenia aiempaa enemmän ja trendi on jo neljän vuoden ajan ollut nouseva (kalastusteknikko Markku Tiusanen, Vantaan kaupunki). Ohkolanjokeen meritaimenella ei ole tällä hetkellä mahdollisuutta nousta Keravanjoessa olevan Haarajoen padon takia. Neuvottelut Haarajoen padosta ovat kuitenkin edelleen käynnissä ja on mahdollista, että nykyinen pato korvataan kalanousun mahdollistavalla pohjapadolla ja kalatiellä. Kuten Ramboll Finland Oy:n selvityksessä todetaan, Ohkolanjoki on yksi potentiaalinen tai-

menen elin- ja lisääntymisalue.

Ohkolanjoen ekologinen tila on luokiteltu tyydyttäväksi. Vesipuitedirektiivin mukaiseksi tavoitteeksi on asetettu sen hyvä ekologinen tila vuoteen 2021 mennessä. Vuoteen 2015 mennessä tavoitteena on nykyisen tilan säilyttäminen. Asetetut tiukat tavoitteet tulee ottaa huomioon kierrätysterminalin lupaa harkittaessa. Lupahakemuksessa esitetty hulevesien käsittely niitä ainoastaan laskeuttamalla ei riitä puhdistamaan hulevesiä asetettujen tavoitteiden näkökulmasta.

Lautakunta katsoo, että lupahakemusta tulisi täydentää aiemmasta lausunnosta ilmenevien hakemusasiakirjapuuotteiden lisäksi hulevesisuunnitelmalla, jotta hulevesien haitallisia vaikutuksia voidaan vähentää.

Etelä-Suomen Aluehallintovirasto on 30.4.2012 myöntänyt luvan (Päätös nro 96/2012/2) pohjaveden muuttamiskiellosta poikkeamiseen asiassa, joka koskee kivi- ja maa-aineksen ottamista kiinteistöillä Peltola II RN:o 5:1566, Lepola II RN:o 5:283 ja Perikunnan tontti RN:o 5:1218 sijaitsevalla 38,2 hehtaarin suuruisella ottoalueella ko. hakemukseen liitetyn suunnitelman mukaisesti. Vesiluvan mukaisessa toiminnassa alue täyttyy vedellä siitä mukaa kun alueen pohjaveden pinnan alapuolelle louhittavat ”syvennysaltaat” on saatu louhittua. Lupa ei sisällä harkintaa ko. syvennysaltaiden täyttämistä nyt käsillä olevassa lupahakemuksessa esitetyllä tavalla maankaatopaikan maa-aineksilla. Lautakunta haluaa korostaa uudelleen, että myös vesilain mukainen asia tulisi käsitellä tämän ympäristöluvan yhteydessä.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan näkemyksen mukaan ylijäämämaiden laatua ei käytännössä kyetä varmistamaan siten, ettei niiden sijoittaminen pohjavedenpinnan alapuolelle aiheuttaisi pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Tässä asiassa on myös otettava huomioon, että jopa neitseellisiltä alueilta tuotavat puhtaat ylijäämämaat voivat sisältää luontaisesti esimerkiksi arseenia ja vanadiinia siinä määrin, että ne voivat vaikuttaa haitallisesti pohjaveden laatuun. Lisäksi pohjaveden laatua heikentävän humuspitoisen aineksen erottelu pohjaveden pinnan alle sijoitettavista maa-aineksista voi olla käytännössä vaikeaa. Hakemukseen täydennystietona toimitetun Ramboll Finland Oy:n kalliorakoiluselvityksen mukaan toiminnan mahdollisia vaikutuksia lähialueiden porakaivoihin ei voida täysin pois sulkea. Näillä tiedoin lupahakemuksen mukainen toiminta saattaa pilata alueen pohjaveden ja aiheuttaa siten haittaa sekä ympäristölle että pohjavettä käyttävien ihmisten terveydelle.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta ei olemassa olevin tiedoin puolla luvan myöntämistä hakemuksessa esitetyllä tavalla toteutettavalle toiminnalle. Lautakunta pitää hakemuksen mukaista toimintaa pohjaveden pilaamiskiellon (YSL 8 §) vastaisena.

Hakijan vastine täydennetystä lausunnosta 19.12.2014

Hakijan mukaan annettu lausunto ei anna aihetta lisäselvityksille.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausunto 17.8.2016

Ympäristölautakunta viittaa aikaisempaan lausuntoonsa 13.5.2014 § 79 ja siinä erityisesti vastaanotettavien jätteiden hyötykäyttö- ja loppusijoitusseikkoihin sekä pohjavesi- ja tarkkailuasioihin.

Maankaatopaikalle tuodaan pääkaupunkiseudun ja Keski-Uudenmaan alueen rakennuskohteista peräisin olevia maa-aineksia, jolloin maaperässä voi olla ihmisen toiminnan seurauksena haitallisia aineita, vaikka maaperää pidetään selkeästi pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan puuttuessa lähtökohtaisesti puhtaana. Maankaatopaikalle pohjaveden pinnan alle sijoitettavien ylijäämämaiden osalta on myös otettava huomioon, että jopa neutraalisilta alueilta tuotavat puhtaat ylijäämämaat voivat sisältää luontaisesti esimerkiksi arseenia, vanadiinia ja humusta siinä määrin, että ne voivat vaikuttaa haitallisesti pohjaveden laatuun, Geologian tutkimuskeskuksen valtakunnallisen taustapitoisuusrekisterin (TAPIR) mukaan nyt valituksenalaisesta kierrätysterminalista noin 15 kilometrin säteellä on arseenipitoisuuden keskiarvo otetuissa näytteissä ollut noin 8 mg/kg ja enimmäispitoisuus noin 17 mg/kg, kun näytetyyppi on ollut luonnonmaiden savi, hieta, hieno hieta ja siltti.

Geologian tutkimuskeskuksen, Tampereen teknillisen yliopiston ja Suomen ympäristökeskuksen toteuttamassa ASROCKS-hankkeessa on selvitetty arseenin kulkeutumista ympäristössä. Arseenin liukoisuus veteen lisääntyy olosuhteissa, joissa pH on poikkeuksellisen korkea tai hyvin alhainen. Olosuhteiden hapellisuus tai hapettomuus sekä raudan tai rikin läsnäolo vaikuttavat myös arseenin liukoisuuteen. Tämän tiedon perusteella maankaatopaikan täytöissä voi muodostua arseenin pohjaveteen liukenemiselle otolliset olosuhteet.

Suomen ympäristökeskus on julkaissut v. 2007 oppaan maaperän kynnys- ja ohjearvojen määrittämisestä. Oppaan mukaan maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista annetun valtioneuvoston asetuksen (214/2007) mukaiset maaperän kynnysarvot on pyritty asettamaan pitoisuustasoon, jonka alittuessa maaperän haitta-aineista ei pitäisi aiheutua merkittävää pohjaveden pilaantumisen riskiä riippumatta siitä, missä tarkasteltava kohde sijaitsee tai mihin kohteesta kaivettuja maa-ainesjätteitä sijoitetaan. Kynnysarvojen asettamista varten on siksi määritetty erikseen maaperän viitearvot pohjaveden pilaantumisen riskin perusteella. Nämä viitearvot kuvaavat maaperän haitta-ainepitoisuutta, jonka alittuessa aineen kulkeutumisen pohjaveteen ei pitäisi johtaa talousvedelle asetetun sallitun enimmäispitoisuuden ylittymiseen (SVPPV) sekä pitoisuutta, jonka alittuessa maa-aineksen tulisi täyttää kaatopaikkapäätöksen (202/2006) mukaiset pysyvän jätteen liukoisuuskriteerit.

Viitearvojen laskennassa pohjaveden sallittuna enimmäispitoisuutena on käytetty ensisijaisesti sosiaali- ja terveysministeriön asetuksilla (STM461/2000 ja STM 401/2001) annettuja kemiallisia laatuvaatimuksia ja toissijaisesti WHO:n enimmäispitoisuuksia juomavedelle. Talousvetenä käytettävän pohjaveden pilaantumisriskin perusteella oppaassa on määritetty eri aineille maaperän viitearvot (SVP). Ympäristöluparatkaisussa tulee ottaa huomioon edellä mainitussa oppaassa esitetyt maaperän viitearvot (SVPPV) erityisesti pohjavedenpinnanalaista maanläjitystä harkittaessa. Pohjaveden pilaantumisriskin viitearvo esimerkiksi nikkelille on oppaan perusteella alhaisempi kuin kynnysarvo (SVP 40 mg/kg, kynnysarvo 50 mg/kg). Vastaavasti vanadiinin viitearvo on noin puolet aineen kynnysarvosta (SVP 54 mg/kg, kynnysarvo 100 mg/kg).

Lupahakemukseen liittyvän Ramboll Finland Oy:n kalliorakoiluselvityksen mukaan toiminnan mahdollisia vaikutuksia lähialueiden talousvesikäytössä oleviin porakaivoihin ei voida täysin pois sulkea ja yksittäiset rakoyhteydet talousvesikaivoihin ovat mahdollisia. Ympäristölautakunta katsoo, että maa-ainesten sijoittaminen pohjaveden pinnan alapuolelle aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen vaaraa ja terveysriskin pohjavettä talousvetenään käyttäville ihmisille. Maankaatopaikalle vastaanotettavien ylijäämämaiden laatua ei käytännössä kyetä varmistamaan siten, ettei niiden sijoittaminen ympäristöluvan mukaisesti pohjavedenpinnan alapuolelle kosketuksiin pohjaveden kanssa aiheuttaisi ympäristönsuojelulain tarkoittamaa pohjaveden pilaantumisen vaaraa ja terveysriskiä omien talousvesikaivojen varassa oleville asukkaille. Ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaiset luvan myöntämisen edellytykset eivät toiminnalle siten tältä osin täyty.

Mikäli aluehallintovirasto katsoo, että ympäristöluvan myöntämisedellytykset ovat olemassa, tulee luparatkaisussa selkeästi erottaa alueelle vastaanotettavien jätelajien hyötykäyttö ja loppusijoitus. Vastaanotettavan betoni- ja tiilijätteen käyttö tulee rajata koskemaan ainoastaan ns. MARA-asetuksen (eräiden jätteiden hyödyntämisestä maanrakentamisesta annettu valtioneuvoston asetus 591/2006) mukaisia käyttökohteita. Tuhkan ja lasin loppusijoitus ja käyttö alueen maarakenteissa tulee kieltää.

Vastuu toiminta-alueelle vastaanotettavasta jätteestä siirtyy jätelain 30 §:n mukaisesti ympäristöluvan haltijalle. Toiminnanharjoittajan tulee ottaa huomioon jätelain 12 §:n mukainen selvilläolovelvollisuus alueella jalostetun ja sieltä edelleen poisluovutettavan jälleen osalta. Jätteen haltijan on oltava selvillä jätteen alkuperästä, määrästä, lajista, laadusta ja muista jätehuollon järjestämiselle merkityksellisistä jätteen ominaisuuksista sekä jätteen ja jätehuollon ympäristö- ja terveysvaikutuksista. Näitä koskevat tiedot on tarvittaessa annettava myös muille jätehuollon toimijoille. Ympäristöluvan tarkkailumääräyksessä tulee edellyttää jätelain 12 §:n mukaisten vaatimusten toteutuminen. Hyötykäyttöön luovutettaville jätelajeille tulee edellyttää riittävää, vähintään MARA-asetuksen liitteen 2 mukaista jätteen laadunhallintaa.

Ympäristölupahakemuksen mukaan alueen pinta- ja pohjavesiä tarkkailaan lokakuussa 2012 valmistuneen ja 2013 hyväksytyn vesientarkkailusuunnitelman mukaisesti. Vuoden 2012 tarkkailusuunnitelma perustuu aluehallintoviraston vesilupapäätöksen tarkkailua koskevaan lupamääräykseen 6, jonka mukaan luvan saajan on tarkkailtava kivi- ja maa-ainestenoton vaikutusta pohjaveden korkeuteen ja laatuun ja hankkeen vaikutusalueella olevien talousvesikaivojen vedenpinnan korkeuteen ja laatuun Uudenmaan ELY-keskuksen hyväksymällä tavalla. Uudenmaan ELY-keskus on tehnyt toiminnanharjoittajan esittämän tarkkailusuunnitelman johdosta päätöksen 8.2.2013. Tarkkailusuunnitelman hyväksyntä on koskenut ainoastaan kivi- ja maa-ainestenoton vaikutuksien tarkkailua pohjaveden korkeuteen ja laatuun. Koska aluehallintoviraston vesilupapäätös ei ole sisältänyt jätteiden käsittelytoimintojen sijoittamista suunnittelualueelle, ei näitä toimintoja ole otettu huomioon myöskään vuoden 2012 tarkkailusuunnitelmassa eikä sen johdosta tehdyssä Uudenmaan ELY-keskuksen hyväksymispäätöksessä. Tarkkailua suunniteltaessa ja päätettäessä ei ole siten otettu huomioon pohjaveden kanssa suoraan kosketuksissa olevia maankaatopaikan aineksia ja tästä aiheutuvaa tarkkailun tarvetta. Tarkkailusuunnitelmaa tulee tältä osin täydentää ennen ympäristölupahakemuksesta tehtävää ratkaisua.

Sosiaali- ja terveysministeriön pienten yksiköiden talousveden laatuvaatimuksista ja valvontatutkimuksista määräävässä asetuksessa 401/2001 valvontanäytteiden ohjeelliseksi tiheydeksi on määritelty kerran vuodessa – kerran kolmessa vuodessa. Kyseinen valvontatiheys on määritelty olosuhteille, jotka ovat muuttumattomat/normaalit eikä sitä voida käyttää perusteena toiminnalle, joka on jo lähtökohtaisesti ympäristön tilaa muuttavaa tai pilaavaa. Tällainen toiminta edellyttää tihennettyä talousvesitarkkailua, jotta toiminnasta mahdollisesti aiheutuvat terveysriskit esim. pohjavettä talousvetenään käyttäville voidaan havaita riittävän ajoissa.

Mäntsälän kunnan maankäyttölautakunnan lausunto 19.8.2016

Lupahakemusten kohteena olevalla alueella ei ole asemakaavaa eikä osayleiskaavaa. Alueelle on voimassaolevassa maakuntakaavassa osoitettu ylijäämämaiden loppusijoitukseen varattu alue (EJ-3). Alueelle ei ole osoitettu jätteenkäsittelyalueen (EJ-1) merkintää. Haettu ympäristölupa sisältää myös muuan muassa rakennusjätteiden vastaanoton, joka laajentaa toimintaa yli maakuntakaavassa osoitetun. Mäntsälän kunta ei hyväksy esitetyn kaltaista jätteiden käsittelyä ja varastointia, koska aluetta ei ole maakuntakaavaa laadittaessa siihen osoitettu. Jos nyt laadittaisiin vastaavanlaista maakuntakaavaa ja asiaa käsiteltäisiin kaavallisessa järjestyksessä, jätteenkäsittelyalueen merkintä todennäköisesti kohtaisi jyrkkää vastarintaa, eikä ole varmaa vahvistuisiko merkintä.

Mäntsälän kunta näkee isona riskinä sen, että maankaatopaikkatoiminta laajenee myös pohjaveden pinnan alapuolisiin täyttöihin. Vaikka näihin täyttöihin on tarkoitus käyttää vain puhtaita maa-aineita niin puhtaidenkin maa-ainesten joukossa voi olla vähäisiä määriä muita maa-aineita ja jopa

jätteitä, joita ei voida täydellä varmuudella poissulkea. Nämä, vähäisinäkin määrinä, aiheuttavat riskin pohjavedelle. Pohjaveden pinnan alapuolisiin täyttöihin ei tule käyttää ylijäämämaita eikä muitakaan vähäistäkään riskiä sisältäviä aineksia.

Mäntsälän kunta ei puolia haettua ympäristölupahakemusta, koska maakuntakaavassa aluetta ei ole osoitettu haettuun käyttötarkoitukseen ja haettu toiminta sisältää riskin pohjavedelle.

Liikenneviraston lausunto 2.8.2016

Liikennevirastolla ei ole muuta lausuttavaa asiasta kuin edellisellä kerralla on lausuttu, ja Liikennevirasto olettaa esittämänsä vaatimuksen tulevan sisällytettäväksi mahdollisesti myönnettävään lupaan.

Muistutukset

Hakemuksen johdosta jätettiin neljä muistutusta ja/tai mielipidettä.

1) Gasum Oy 1.7.2016

Alueella sijaitsee kaksi korkeapaineista maakaasun siirtolinjaa (DN 500 54 BAR). Maakaasun käsittelyn turvallisuusasetuksen (MKA 551/2009) 28 §:n mukaisesti *"Putkilinjoilla ei saa harjoittaa toimintaa, joka saattaa vahingoittaa maakaasuputkistoa"*. Asetuksen 29 §:n mukaan louhinta- ja räjäytystöitä suoritettaessa lähempänä kuin 30 metriä putkilinjasta on työn suorittajan saatava lupa Gasumilta työn suorittamiseen. Suunniteltaessa laajamittaista louhintatoimintaa lähempänä kuin 100 metriä putkilinjasta on maakaasun siirtoputkistoon asennettava laitteisto toiminnasta aiheutuvan värinän seuraamista varten. Etäisyydellä 200–500 m ja louhinnan ollessa yli 3 000 k-km³, tulee värinähaavaikutus ja mahdollinen mittaustarve selvittää.

Läjitettäessä maamassoja kaasuputkien läheisyyteen, on varmistettava etteivät maat liiku kaasuputken ympärillä tai aiheuta muuta vaaraa maakaasuputkille. Myös vesien johtuminen täytyy suunnitella kaasuputkien kannalta niin, etteivät maa-ainekset poistu virtaavan veden mukana maakaasuputken ympäriltä.

Kaasuputkilinjoilla ei saa liikkua raskailla työkoneilla eikä niiden päälle varastoida rakennustarvikkeita tai maa-aineksia. Mahdollisista kaasuputkilinjojen ylityksistä raskailla ajoneuvoilla on sovittava erikseen. Suorittaessanne maanrakennustöitä viittä metriä lähempänä kaasuputkistoa on valvojamme kutsuttava paikalle 2–3 vrk ennen töiden aloitusta.

2) AA 18.7.2016

Muistuttaja vastustaa kyseistä ympäristölupaa ja ihmettelee lupaviranomaisen toimintaa. Asian aikaisemmassa käsittelyssä Etelä-Suomen alue-

hallintovirasto ei hoitanut kuulemisia asianmukaisesti ja kun Vaasan hallinto-oikeus kumosi luvan, toiminnalle myönnettiin välipäätöksellä aloituslupa. Muistuttaja epäilee, että asia on jo päätetty eikä lähialueen asukkaiden mielipiteitä huomioida millään tavalla.

Muistuttajan mukaan on todella ihmeellistä, että annetaan lupa louhia pohjavesipinnan alapuolelle ja täyttää altaat täytemailla, joiden mukana alueelle voi tulla saastuneita maa-aineksia. Myös hakemuksessa esitetty kuormien tarkastaminen vaikuttaa hataralta.

Saharintie on pieni yksityistie. Toiminnasta aiheutuva liikenne (800 rekkaa edestakaisin) on valtava haitta asukkaille. Tietä ei voida enää käyttää esimerkiksi ulkoiluun ja lasten kulkeminen tiellä on todella vaarallista.

Muistuttaja vastustaa myös tapaa, jolla automaattisesti annetaan aloituslupa luvan hakijalle. Kuten tässäkin tapauksessa käy ilmi, aloittamislupa tekee muutoksenhaun hyödyttömäksi.

3) BB ja CC 22.7.2016

Muistuttajat vaativat, että mahdollisesti myönteisen päätöksen ehdoiksi tulee asettaa vielä seuraavat lisäehdot:

Ympäristölupahakemuksessa on esitetty, että veteen ja maaperään ei aiheudu päästöjä. Aluehallintoviraston tulee kuitenkin ehdottomasti tutkia ja vaatia lisäselvitystä mahdollisista haitoista pohjavesille ja lähialueen vesistöille. Maaperästä ja vesistöstä tulee ottaa riittävästi näytteitä vertailuaineistoksi, jotta mahdolliset haitalliset muutokset voidaan havaita. Muistuttajien porakaivovettä ei ole tutkittu tämän hakemuksen johdosta ja hakijan tulee korvata veden tutkimisesta aiheutuvat kustannukset.

Puhtaan veden merkitys on elintärkeä ja tämä tulee huomioida siten, että vaikutusalueen (joka on tässä hakemuksessa vain arvio, todellinen lienee huomattavasti laajempi) juomaveden puhtautta tulee tutkia säännöllisesti. Mikäli puolueettomissa tutkimuksissa havaitaan ensimmäistäkään viitettä veden saastumiseen, on mahdollinen lupa peruutettava välittömästi.

Hakemukseen liittyvää tiedottamisvaatimusta tulee tiukentaa. Koska hakemus on jo nyt Vaasan hallinto-oikeudesta palautettu Etelä-Suomen aluehallintovirastolle puutteellisen tiedottamisen johdosta, on syytä epäillä, ettei kaikkea tarvittavaa ja elämisen kannalta olennaista tietoa lähialueen vaikutuspiiriin kuuluville asianosaisille ole annettu tiedoksi.

Vaadimme yksityiskohtaista selvitystä siitä, kuinka ja millä aikavälillä hakija tutkii vastaanottamansa maa-aineskuormat, joita se internet-sivuillaan ilmoittaa vastaanottavansa listaten sen, mitä kuorma ei saa sisältää (<http://www.ncc.fi/tuotteet-ja-palvelut/kiviainekset/puhtaiden-maiden-vastaanotto/>).

Meluhaittojen vähentämiseksi on rakennettava riittävät meluesteet ja pyrittävä näillä esteillä suuntaamaan melua asutuksesta pois päin.

Töiden aloittamisesta tulisi joka kerta ilmoittaa vaikutusalueella sijaitseville kotitalouksille hyvissä ajoin, esim. kuukausi ennen aiottua louhimista ym. Näin kiinteistöjen käytössä voidaan huomioida melu- ym. haitat.

Lisäksi vaadimme töiden rajoittamista ma–pe klo 9–15 ja räjäytys- ja rikotuskieltoa toukokuun alusta syyskuun loppuun.

Räjäytyksistä ja voimakkaasta rikotuksesta tulee varoittaa tehokkaasti. Lisäksi on jaettava tietoa onnettomuustilanteiden varalta ja maastossa kulkemisesta louhinta-alueen läheisyydessä. Maastoon on sijoitettava riittävät varoituskilvet.

Lopuksi vaadimme, että mikäli lupa myönnetään, se myönnettäisiin määräajaksi, tässä vaiheessa korkeintaan kahdeksi vuodeksi.

Ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentti edellyttää, että toiminnan sijaintipaikka ja toiminnalle asetettavat ehdot määritellään siten, ettei toiminnasta aiheudu laissa tarkemmin määriteltyjä epäsuotuisia ympäristövaikutuksia. YSL 43 §:n 3 momentin mukaan lupahakemusta harkittaessa on otettava huomioon mm. toiminnan luonne ja sen alueen ominaisuudet, jolla vaikutukset ilmenevät. Louhintatyö oheistoimintoineen aiheuttaa paitsi melu- ja pölyhaittoja, myös vaaratilanteita. On varsin todennäköistä, että vaikutukset ilmenevät lähistöllä sijaitsevilla asutusalueilla sekä hakemusvaiheen vaikutusalueeksi määritellyn alueen ulkopuolella.

YSL 42 §:n 1 momentin 4) kohdassa säädetään, että toiminta ei saa aiheuttaa mm. vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän käyttömahdollisuuden vaarantumista. Tällä voidaan ymmärtää lain esitöiden mukaan alueen käyttämistä asuinkäyttöön, jolloin merkittävää vähäisempikin pilaantumisen aiheuttaminen olisi kiellettyä. Vaikutusalueella sijaitsevan asutuksen vuoksi on siten syytä asettaa lupaehdot varsin tiukoiksi.

Saman säännöksen 5) kohdassa kielletään lisäksi naapuruussuhdelain 17:n mukainen kohtuuttoman rasituksen aiheuttaminen. Tällöin voidaan ottaa huomioon myös yksityiseen etuun vaikuttavat haitalliset seuraukset ja suojaa annetaan mm. viihtyisyysarvoille ja omaisuuden käytölle asianmukaiseen tarkoitukseensa. Tässä suhteessa on otettava huomioon erityisesti toiminta-alueen välittömässä läheisyydessä sijaitsevat kiinteistöt. Mikäli lupamääräyksillä ei voida poistaa ympäristön pilaantumisen riskejä tai kohtuutonta rasitusta, ympäristölupaa ei tule myöntää.

4) DD 22.7.2016

Muistuttaja vastustaa haetun luvan myöntämistä. Tärkeimpänä perusteena on uhka pohjavesien pilaantumisesta. Muistuttajan mukaan on väärin, että kalliota saa louhia pohjaveden pinnan alapuolelta. Suunnitelmat kuopan

täyttämiseksi pääkaupunkiseudulta tuotavalla jätemaalla ja muulla murskattulla jätemateriaalilla ovat moraalittomia tai jopa rikollista toimintaa luontoa ja luonnonvaroja, kuten pohjavesiä kohtaan. Se aiheuttaa todellisen uhkan paikallisten asukkaiden lähteiden ja talousvesikaivojen pilaantumiselle. Pohjavesi on arvokas yhteinen "omaisuutemme", jota meidän kaikkien tulisi suojella ja ottaa se myös käytännön toiminnassa huomioon.

Muistutuksen mukaan alueelle tuotavien materiaalien valvonta on vaikeaa tai suorastaan mahdotonta. Toiminnassa on noudatettava varovaisuusperiaatetta ja ennaltaehkäistävä vahinkoja, koska niiden korjaaminen on vaikeata tai jopa mahdotonta.

Hakijan vastine 26.8.2016:

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausuntoon hakija vastaa seuraavasti:

Ympäristölupahakemuksen mukainen toiminta mahdollistaa kynnysarvon ylittävien puhtaiden maiden vastaanottamisen ja sijoittamisen pohjaveden pinnan alapuolisiin täyttöihin, mutta pitoisuuksien täytyy alittaa alempi ohje-arvo. 20.2.2015 myönnetyn, nyt uudelleen käsittelyssä olevan ympäristöluvan lupaehtojen mukaisesti tarkkailuvelvoitteisiin oli lisätty pinta- ja pohjavesien arseenipitoisuuden mittausta joka kolmas vuosi. Arseenipitoisuuksien lisäksi myös raskasmetallipitoisuuksia veloitettiin tarkkailemaan joka kolmas vuosi. Valtioneuvoston PIMA-asetuksen (214/2007) liitteen mukaisesti arseenin (As) luontainen pitoisuus on 1 mg/kg, kynnysarvo 5 mg/kg, alempi ohje-arvo 50 mg/kg. Ympäristöhallinnon ohjeessa 2/2007 (maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arviointi) on otettu kantaa maankaatopaikalle sijoitettavan maa-aineksen haitta-ainepitoisuuksiin. Ohjeen mukaan maankaatopaikalle sijoitettavien maa-ainesjätteiden sisältämien haitta-aineiden pitoisuuksien tulee alittaa PIMA-asetuksen (214/2007) mukaiset alemmat ohje-arvot. Jos maankaatopaikka sijaitsee tärkeällä pohjavesialueella, sinne ei saa vastaanottaa maa-ainesjätteitä, joiden haitta-ainepitoisuudet ylittävät kynnysarvot tai alueen luontaiset taustapitoisuudet, mikäli ne ovat kynnysarvoja korkeampia.

NCC Industry Oy:n alueelle tuotavat maat tutkitaan lupahakemuksissa esitetyn mukaisesti petroflag XRF:llä (raskasmetallit ja hiilivedyt) ja sen lisäksi tulevia kuormia tarkkaillaan jatkuvasti. Mitään vastaavia toimenpiteitä ei ole muilla toiminnanharjoittajilla Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen valvonta-alueella käytössä.

ESAVIn 20.2.2015 tekemän ympäristölupapäätöksen lupamääräyksessä 1. oli määrätty, että ottoalueen maisemointi ja kaatopaikkatäytöt on tehtävä lupahakemuksessa esitetyn mukaisesti niin, että pohjavesipinnan (+67) alapuolelle jääviin täyttöihin käytetään vain puhtaita mineraalimaita. Kaatopaikalle sijoitettavasta maa-aineksesta on poistettava kannot. Ruokamul-taa ja runsaasti humusta sisältävät maa-ainekset on sijoitettava täyttöjen ylimmäiseen kerrokseen.

Geologian tutkimuskeskuksen oppaan 59 mukaisesti eri arseenimineraalien rapautumisherkkyys ja ympäristön happi- ja pH-olosuhteet vaikuttavat siihen, missä määrin arseeni liukenee kallio- tai maaperästä. Arseenin liukoisuus veteen lisääntyy olosuhteissa, jossa pH on poikkeuksellisen korkea tai hyvin alhainen. Olosuhteiden hapellisuus tai hapettomuus sekä raudan tai rikin läsnäolo vaikuttavat myös arseenin liukoisuuteen. Tästä syystä pohjaveden pinnan alapuolisissa täytöissä käytetään vain puhtaita mineraalimaita.

Alueen eteläosa on aiemmin kuulunut Nummen III-luokan pohjavesialueeseen (numero 0150522). Nummen pohjavesialue on poistettu pohjavesialueluokituksesta 22.3.2013, koska pohjavesialue ei hydrogeologisista syistä sovellu yhdyskuntien vedenhankintaan. Kalliokynnykset ovat tehneet Nummen pohjavesialueesta epäyhtenäisen, jolloin käyttöön saatavat pohjavesimäärät ovat vähäiset. Pohjavesialueen halki kulkee myös oikorata sekä teitä. Ympäristöhallinnon III-luokan pohjavesialueet (luokka muu pohjavesialue) ovat alun alkaen olleet väliaikainen pohjavesialueluokka, josta kartoitusten tarkentuessa pyritään vähitellen luopumaan siirtämällä alueet joko I- tai II-luokkiin (vedenhankinnalle tärkeitä ja vedenhankintaan soveltuvat pohjavesialueet) tai poistamalla alueet luokituksesta. Lähialueen asuinrakennukset ottavat talousvetensä talousvesikaivoista, koska seudulla ei ole kunnallistekniikkaa. Suurin osa talousvesikaivoista on kallioporakaivoja ja loput rengaskaivoja. Nykyisen ottoalueen vaikutuksia alueen pohjaveden laatuun ja korkeuksiin on tarkkailtu pohjaveden tarkkailuputkista sekä läheisistä talousvesikaivoista yli kymmenen vuoden ajan. Joissakin talousvesikaivoista on todettu poikkeamia talousvedelle asetetuista vaatimuksista, koska pintavesien on todettu pääsevän osaan kaivoista.

Alueelle on myönnetty vesilupa pohjaveden muuttamiskiellosta poikkeamiseen kivi- ja maa-aineksen ottamiseksi 30.4.2012 (ESAVI/96/2012/2) ja ympäristölupaa valmistellessa NCC Roads Oy on käynyt neuvotteluja maisemoinnin osalta sekä Uudenmaan ELY:n että ESAVI:n kanssa. Keski-Uudenmaan ympäristökeskus päätti kuitenkin, että pelkkä lupamuutos ei riitä. NCC Industry Oy (aik. NCC Roads Oy) on laittanut vireille 3.12.2013 Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnalle maa-aineslain mukaisen ottoluvan Drno KYK702/2014 kiinteistöille Peltola II 505-409-5-1566, Lepola II 505-409-5-283 ja Perikunnan tontti 505-409-5-121. Keski-Uudenmaan ympäristökeskus on kuitannut lupahakemuksen vastaanotetuksi vastaanottoilmoituksella 9.1.2014. Vastaanottoilmoituksessaan Keski-Uudenmaan ympäristökeskus on todennut asian käsittelyn aloittamisesta seuraavaa: "Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on päätöksellään 11.6.2013 § 73 eräin ehdoin myöntänyt NCC Roads Oy:lle maa-aineslain 6 §:n mukaisen luvan maa-ainesten ottamiseksi em. tiloilta. Lupa on voimassa 20 vuotta luvan antopäivästä lukien. Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnassa 2.12.2013 vireille pantu maa-aineslupahakemus koskee käytännössä tämän luvan maisemoinnin muuttamista. Koska maa-aineshakemuksessa esitetty maisemointi (maankaatopaikka) edellyttää ympäristölupaa ja mahdollisesti myös alueen vesilain mukaisen luvan muuttamista, aloittaa Keski-

Uudenmaan ympäristökeskus hakemuksen käsittelyn vasta kun aluehallintovirasto on ratkaissut ympäristö- ja/tai vesilupa-asiat.”

Vesilain mukaisen luvan muutostarpeesta on pyydetty kanta Uudenmaan ELY-keskukselta ja se on sähköpostikannanotossaan 3.9.2013 (viesti on mennyt myös Keski-Uudenmaan ympäristökeskukseen) vastannut seuraavaa:

”Mikäli maa-aineslupaviranomainen on ilmoittanut kantanaan, että muutos on niin merkittävä ja se tarvitsee kokonaan uuden maa-aineslupan, ELY-keskus katsoo, ettei asiassa tarvitse erikseen pitää palaveria. ELY-keskus antaa sitten lausuntonsa hakemuksesta. Todennäköisesti muutos ei aiheuta uutta vesilupaa, koska nykyisen vesiluvan mukaisesti alueelle on hyväksytty laajahko pohjavedentarkkailuohjelma.”

3.12.2013 vireille laitettua lupahakemusta Keski-Uudenmaan ympäristökeskus ei ole ottanut käsittelyynsä. Hallintolain 23 §:n yleisten vaatimusten mukaisesti asia on käsiteltävä ilman aiheetonta viivytystä ja näin ei ole päättävä lupaviranomainen toiminut. Saman lain 25 §:n mukaan, jos viranomaisessa tehtävä päätös saattaa merkittävästi vaikuttaa muun samassa viranomaisessa samanaikaisesti vireillä olevan asian ratkaisemiseen, viranomaisen on valmisteltava asiat yhdessä ja ratkaistava samalla kertaa, jollei yhdessä käsittelemisestä aiheudu haitallista viivytystä tai jollei se ole asian laadun taikka luonteen vuoksi tarpeetonta. Myöskään tätä ei ole Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta huomioinut, koska se ei ole käsitellyt maa-aineslain mukaista, 3.12.2013 jätettyä hakemusta, vaan jättäytynyt odottamaan Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöstä ympäristönsuojelulain mukaisesta ympäristöluvasta samalla valittaen tehdyistä päätöksistä ja hidastaen kokonaisprosessia.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan antama lausunto on hyvin spekulatiivinen. Toiminnan vaikutuksia tullaan seuraamaan ja tarkkailemaan lupaehtojen mukaisesti. Puhtaiden ylijäämämaiden läjitysalueita tarvitaan ja tullaan tarvitsemaan myös tulevaisuudessa. Ottaen huomioon pääkaupunkiseudun rakentamisen volyymit, ylijäämämaiden vastaanottoalueiden vähäisyyden ja kyseisen lupapäätöksen mukaiset kierrätystoiminnot, alue on merkittävä myös maakunnallisesti, Edellä esitetyn mukaisesti Uudenmaan ELY-keskus on todennut tarkkailusuunnitelman olevan riittävän laaja. Toiminnanharjoittaja noudattaa uudelleen käsittelyssä olevan ympäristöluvan mukaisia tarkkailuvelvoitteita, ja vuoden 2016 aikana on tehty arseeni- ja raskasmetallipitoisuuksien määritykset. Tuloksissa ei ollut havaittavissa mitään poikkeavaa.

Mäntsälän maankäyttölautakunnan lausunnosta hakija toteaa seuraavaa:

EJ-3 merkinnällä tarkoitetaan ylijäämämaiden loppusijoitukseen varattua aluetta. Merkinnällä osoitetaan alueet, jotka varataan louheen ja puhtaiden ylijäämämaiden käsittelyyn, varastointiin ja loppusijoitukseen. Aluevarausmerkintään liittyy MRL 33 §:n 1. momentin nojalla rakentamisrajoitus. Koh-

demerkinnällä osoitetun alueen tarkka sijainti ja laajuus määritellään yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa. Alue varataan louheen ja puhtaiden ylijäämämaiden käsittelyyn, varastointiin ja loppusijoitukseen. Alueen suunnittelussa on turvattava riittävä suoja-alue ympäristöhaittojen vähentämiseksi.

Suunnittelumääräyksen mukaan alueelle tai sen välittömään läheisyyteen voidaan yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa osoittaa näiden aineiden hyödyntämiseen liittyvää tai alueelle muuten soveltuvaa yritystoimintaa. Alueen käyttö on suunniteltava siten, että alueilla, joilla on ominaisuusmerkinnällä osoitettu olevan maakunnan kiviainestuotannon kannalta merkittäviä kiviainesvaroja, kyseiset toiminnot sovitetaan ajallisesti ja alueellisesti yhteen. EJ-3-alueella, jolle on kohdemerkinnällä osoitettu sijoitettavaksi myös jätteenkäsittelyalue EJ-1, on yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa turvattava EJ-1-jätteenkäsittelyalueen toteuttamismahdollisuudet.

Haettu toiminta on voimassa olevan vaihemaakuntakaavan mukainen ja lisäksi kaavan suunnittelumääräyksessä todetaan, että alueen maankäyttöä suunniteltaessa on kiinnitettävä huomiota kiviainesten ottoedellytysten säilymiseen. Maankaatopaikkatoiminnan laajentamiseen pohjaveden pinnan alapuolisiin täyttöihin ja siihen liittyvät riskit ja ennakoiminen on käsitelty edellä olevassa vastineosuudessa.

Liikenneviraston lausunnosta todetaan, että hakija ottaa toiminnassaan huomioon julkaisun ”Louhintatyöt rautatien läheisyydessä” esitetyt näkökohdat. Työskenneltäessä lähellä rautatien suoja-aluetta noudatetaan erityistä varovaisuutta ja Liikenneviraston antamia ohjeita. Alueella tarkkailu toteutetaan viranomaisen määräämien velvoitteiden mukaisesti.

Jos lausunnon antaja viittaa julkisten liikennealueiden kuntoon, hoitoon sekä mahdolliseen perusrakentamiseen, julkiselle liikenteelle annettujen teiden ja katujen toimintalinjoista ja tienhoidon laatuvaatimuksista vastaa Liikennevirasto, paikallisella tasolla paikalliset ELY-keskukset ja katujen hoidon osalta ko. kunta tai kaupunki. Yksityisellä yrityksellä ei siihen ole mahdollisuutta.

Hakija vastaa hakemuksesta jätettyihin muistutuksiin, niiltä osin kuin niihin ei ole vastattu jo edellä, seuraavaa:

Muistutus 1)

Gasum Oy:n muistutukseen hakija vastaa, että NCC Industry on toiminut useita vuosikymmeniä kaasulinjojen välittömässä läheisyydessä ja huomionut toiminnassaan Gasumin ohjeistuksen ”Maanrakennus- ja louhintatyöt maakaasuputkiston läheisyydessä”.

Muistutus 2)

Hallintolain § 11 säädetään asianosaisista, jonka oikeutta tai velvollisuutta asia koskee, ja ympäristönsuojelulaissa on asianosainen se, jonka oikeutta tai etua asia saattaa koskea. Lähimmilläänkin Ohkolan kierrätystermiinalin toiminta on noin 0,5 km etäisyydellä muistuttajan kiinteistöstä ja päätoiminnot jopa yli kilometrin etäisyydellä. Muistuttajan kiinteistö sijaitsee moottoriliikennetien ja Helsinki–Lahti oikoradan itäpuolella, toisella puolella kuin Ohkolan kierrätystermiinali. Muistuttaja on vierailut toiminta-alueella useaan otteeseen ns. avoimien ovien päivänä ja on täysin tietoinen toiminnan laadusta ja lupien mukaisuudesta. Lisäksi muistuttaja on osallistunut YVA-prosessin mukaisiin yleisötilaisuuksiin ja työpajaan.

Muistuttajan kiinteistön välittömässä läheisyydessä on myös aikaisempaa maanläjitystä sekä koneiden varastointihalli ja mahdollisesti myös tulevaa uutta liiketoimintaa.

Lupahakemuksessa ei ole muutoksia toiminnan liikennöintireitteihin, joten liikennöinti on lupahakemuksen esitetyn mukaista. Saharintien liikennemäärät eivät muutu merkittävästi nykyisistä liikennemääristä, sillä kuljetuksissa pyritään mahdollisuuksien mukaan hyödyntämään meno-paluuliikennettä.

Muistutus 3)

Hakija katsoo, että tarpeelliset pohja- ja pintavesien tarkkailut on toteutettu asianmukaisesti ja velvoitetarkkailua on suoritettu vuodesta 2001. Tarkkailu- ja vertailuaineistoa on kertynyt alueelta vuosien saatossa runsaasti. Alueelle on hyväksytty pohja- ja pintavesien tarkkailusuunnitelma, jota toiminnanharjoittaja on noudattanut. Muistuttajien kiinteistön välittömässä läheisyydessä on tarkkailussa kaksi kaivoa, joista on otettu näytteitä 2001 lähtien. Näytteissä ei ole ollut havaittavissa pitkän aikajänteen seurannassa merkittäviä muutoksia. Jokaista kaivoa ei ole tarkoituksenmukaista tutkia erikseen.

Tarkkailusuunnitelman ja vaikutusaluearvioinnin on tehnyt puolueeton Suomen pohjavesitekniikka Oy. Velvoitteiden mukaiset vesinäytteet ottaa ja tutkii puolueeton laboratorio.

Lupahakemuksen viranomaistiedottamisen vaatimukset on esitetty YSL 44 §:ssä ja lupapäätöksestä tiedottaminen on määrätty saman lain 85 §:ssä. Lupaviranomainen tekee asianosaistarkastelun harkintansa mukaan. Toiminnanharjoittajan toiminnasta tiedottamiselle ei ole esitetty vaatimuksia minkään lain nojalla, pois lukien lupamääräyksissä esitetyt tiedottamisvelvollisuudet. Alueen luvamukaisista toiminnoista tiedotetaan lupamääräysten mukaisesti.

Tehtyjen melulaskentojen ja -mittausten perusteella murskaus- ja louhintatoiminta ei aiheuta melukuormitusta, joka ylittäisi annetut raja-arvot lähim-

missä asuinkohteissa. Moottoritien itäpuolta lukuun ottamatta melutaso on lähimmissä asuinkohteissa raja-arvon 55 dB tasalla tai sen alla myös huomioitaessa muut alueen melulähteet. Moottoritien itäpuolella Mastotien varressa olevien asuintalojen kohdalla melutaso on jo moottoritien liikennemelusta johtuen noin 56 dB.

Alueella toimitaan valtioneuvoston asetuksen kivenlouhimojen, muun kiven louhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta (800/2010) 8 §:n aikarajojen mukaisesti. Vastineen antaja ei katso aiheelliseksi toiminta-aikojen rajoittamista.

Alueella toimitaan räjäytys- ja louhintatöiden turvallisuudesta annetun valtioneuvoston asetuksen (644/2011) mukaisesti ja lisäksi toimintaa ohjaavat ympäristöluvan lupamääräykset. Toiminta-alue on merkitty maastoon asianmukaisesti ja kulku työmaa-alueelle on estetty.

Luvan myöntäminen määräaikaisena on täysin absurdi ajatus suhteutettuna toiminnan investointeihin ja taloudellisiin näkökohtiin. Toiminta ei poikkea merkittävästi aikaisemmin myönnetyn luvan ympäristövaikutuksista eikä aiheuta naapurussuhdelaissa mainittua kohtuutonta rasitusta.

Muistutus 4)

Muistuttajan asianosaisuuteen hakija vastaa, että muistuttajan kiinteistö on lähimmilläänkin noin 1,5 kilometrin ja päätoiminnot jopa yli 2 kilometrin etäisyydellä Ohkolan kierrätystermiinalin toiminta-alueesta. Kiinteistö sijaitsee moottoriliikennetien ja Helsinki-Lahti oikoradan ja vanhan Lahden tien eteläpuolella.

NCC on seurannut pohjavettä alueella vuodesta 2000. Kalliorakoiluselvitys raportissa (Ramboll Finland Oy, 30.5.2014) todetaan seuraavaa: Louhosalueella ei havaittu merkittäviä hyvin vettä johtavia ruhje-/rakoiluvyöhykkeitä, jonka vuoksi on oletettavaa, että louhinnan syventämisen pohjavesivaikutukset jäänevät varsin paikallisiksi. Rakoi- ja ruhjetulkinnan perusteella määrälliset vaikutukset (pohjaveden pintaa alennettaessa) näkyisivät voimakkaimmin louhoksen pohjois- ja eteläpuolella. Laatuvaikutukset puolestaan louhoksen täyttämisen yhteydessä näkyisivät pohjaveden virtaussuunnassa louhoksen länsipuolella. Tämän perusteella muistuttajan eteläpuolella sijaitsevalla kiinteistöllä ei ole oletettavaa, että talousvesivaikutukset olisivat huomionarvoisia käyttöveden riittöisyyden, määrän tai laadun suhteen.

Hakija toteaa lopuksi, että tiedossa ei ole mitään lupahakemukseen tai hakemuksen kohteena olevaan alueeseen liittyvää seikkaa, jonka vuoksi lupaa ei voitaisi myöntää haetun kaltaisena.

Neuvottelut ja tarkastukset

Toiminta-alueella on suoritettu tutustumiskäynti ja pidetty neuvottelu 12.11.2014 hakemuksen aiemman käsittelyn yhteydessä. Muistio on liitetty asiakirjoihin.

ALUEHALLINTOVIRASTON RATKAISU

Aluehallintovirasto myöntää ympäristöluvan NCC Industry Oy:n Ohkolan kiviaines- ja maankaatopaikka-alueen toiminnan laajentamiseen kierrätys-terminaaliksi kiinteistöillä 505-409-5-1566, 505-409-5-283, 505-409-5-1218 ja 505-410-14-37.

Lupa myönnetään hakemuksen mukaisesti seuraavin lupamääräyksin:

Lupamääräykset

Toimintaa koskevat yleiset määräykset

- Ympäristölupa koskee kallion louhintaa ja murskaamista sekä kierrätys-terminaalitoimintaa ja maa-ainesten loppusijoittamista tiloilla Peltola II 505-409-5-1566, Lepola II 505-409-5-283 ja Perikunnan tontti 505-409-5-1218 sekä tukitoimintoja kiinteistöllä Kalliokukkula 505-410-14-37. Alueelle saa vastaanottaa, käsitellä ja välivarastoida ylijäämälouhetta, pilaantumattomiksi luokiteltavia ylijäämämaita sekä kierrätykseen ja hyödyntämiseen toimitettavia jätemateriaaleja seuraavasti:

Jätenimike	Jäteluokka	Vastaanotettava määrä, tn/a	Suurin kertavarasto, tn
Ylijäämälouhe		200 000	200 000
Betoni- ja tiilijäte	17 01 01, 17 01 02	200 000	30 000
Lasi	17 02 02	10 000	2 000
Tuhka	10 01 02, 10 01 03, 10 01 01	10 000	2 000
Puuaines	17 02 01	50 000	8 000
Pilaantumaton ylijäämämaa	17 05 04	500 000	80 000

Alueet, joille loppusijoitetaan ylijäämämaita, luokitellaan maa- ja kiviainesjätteen (jättekoodi 17 05 04) kaatopaikaksi. Maankaatopaikalle saa tuoda toiminnan aikana noin 11 300 000 m³ maa-aineksia.

- Toiminnassa on noudatettava seuraavia toiminta-aikoja:

- murskaaminen, poraaminen, ylijäämälouheen ja -maiden sekä kierrätysterminalitoimintaan kuuluvien jätteiden vastaanotto ja käsittely sekä kaikki kuormaaminen ja kuljetus arkipäivisin kello 7.00–21.00,
- rikotus arkipäivisin kello 8.00–16.00 ja
- räjäytykset arkipäivisin klo 14.00–15.00.

Toiminta on kielletty viikonloppuisin (la–su) sekä arkipyhinä.

3. Louhintaräjäytyksistä tulee ennen räjäyttämistä antaa varoitussignaali. Luvan haltijan on huolehdittava, että louhinta-alueelle ei ole mahdollista tulla havaitsematta vaarallisia kohtia ja työtilanteita riittävän ajoissa.
4. Kierrätystermiinalialueen, maankaatopaikan ja louhinta-alueen tulotien puomi tulee pitää suljettuna ja lukittuna vuorokautisen toiminta-ajan ulkopuolella.
5. Louhinta- ja murskaustoiminnan tulee olla valvottua ja toiminnalla tulee olla riittävän ammattitaitoinen vastuuhenkilö, jonka yhteystiedot on toimitettava tiedoksi ennen toiminnan aloittamista valvontaviranomaiselle.

Maankaatopaikalle ja kierrätystermiinalitoiminnalle on nimettävä erikseen ammattitaitoinen vastuuhenkilö, jonka yhteystiedot on toimitettava tiedoksi ennen toiminnan aloittamista Uudenmaan ELY-keskukselle ja Mäntsälän kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Vastuuhenkilö huolehtii mm. siitä, että kaikki terminaalille tulevat jätekuormat tarkastetaan ja ohjataan asianmukaisille välivarastopaikoille. Vastuuhenkilön on oltava perehtynyt ympäristölupapäätökseen ja annettuihin lupamääräyksiin sekä kierrätystermiinalille tulevien jätteiden ominaisuuksiin ja laadunvalvontaan.

Mikäli nimetyt vastuuhenkilöt tai heidän yhteystietonsa muuttuvat, on muutoksista ilmoitettava edellä mainituille valvontaviranomaisille viipymättä.

6. Toiminnanharjoittajan tulee olla selvillä toimialansa parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitymisestä ja varauduttava sen käyttöönottoon.

Ylijäämämaiden sekä kierrätettävän ja hyödynnettävän materiaalin vastaanotto, varastointi, käsittely ja käyttö

7. Kierrätystermiinalilla vastaanotettavien jättemateriaalien välivarastoinnin ja käsittelyn tulee tapahtua järjestelmällisesti eri jätelajeille selvästi merkityillä omilla alueilla niin, ettei toiminnasta aiheudu epäsiisteyttä, roskaantumista, pölyämistä eikä maaperän tai pinta- ja pohjavesien pilaantumista tai haittaa alueen muulle toiminnalle. Toiminta-alueen ulkopuolelle kuormista tai autojen pyörien mukana levinneet jätteet on siivottava päivittäin.

Ennen kierrätystermiinalitoiminnan aloittamista Uudenmaan ELY-keskukselle tulee esittää eri jättemateriaalien varastoinnista suunnitelma, josta ilmenevät vastaanotettavien ja käsiteltyjen erilaisten jätelajien sijoitusalueet, määrät, luiskakaltevuudet, korkeustasot ja kulkutiet. Lisäksi suunnitelmaan on liitettävä esitys määräyksen 9. mukaisesta pohjavesipinnan alapuolelle sijoitettavien maa-ainesten laadun tutkimisesta.

8. Kierrätystermiinalille voidaan tuoda vain sellaisia ylijäämämaita, ylijäämälouhetta ja soraa, joita voidaan sijoittaa maankaatopaikalle tai joita voidaan käyttää sellaisenaan, seulomalla tai muulla vastaavalla tavalla esikäsitellyinä edelleen rakentamistarkoituksiin tai hyödyntää maisemoinnissa ja meluvallien teossa toiminta-alueella tai muualle toimitettuna. Vastaanotetta-

vien ylijäämämaiden haitallisten aineiden pitoisuudet eivät saa ylittää maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista annetun valtioneuvoston asetuksen (214/2007) mukaisia alempia ohjearvoja. Alueelle ei saa vastaanottaa maita sellaisilta alueilta, joita on käytetty ampumaratana, huoltoasema-, korjaamo- tai pesulatoimintaan, kauppapuutarhana, romun tai jätteiden käsittelyyn tai teolliseen ja muuhun vastaavaan toimintaan.

9. Maankaatopaikalle tuotavat maa-ainekset on välivarastoitava lupahakemuksessa esitetyillä alueilla ja käytettävä ottoalueen maisemointiin ja kaatopaikkatäyttöihin lupahakemuksessa esitetyn mukaisesti. Pohjavesipinnan (67 m mpy) alapuolelle jääviin täyttöihin saa käyttää vain pilaantumattomia mineraalimaita, joiden haitta-ainepitoisuudet alittavat valtioneuvoston asetuksen 214/2007 mukaiset kynnysarvot. Maa-aineksia, joiden haitta-ainepitoisuudet ovat kynnysarvon ja alemman ohjearvon välissä, saa sijoittaa vain tason 75 m mpy yläpuolisiin täyttöihin. Kaatopaikalle sijoitettavasta maa-aineksesta on poistettava kannot. Ruokamultaa ja runsaasti humusta sisältävät maa-ainekset on sijoitettava täyttöjen ylimmäisiin kerroksiin.

Pohjavesipinnan alapuolelle sijoitettavien maa-ainesten haitta-ainepitoisuudet on selvitettävä kokoomanäyttein.

10. Rakennustoiminnasta peräisin oleva betoni- ja tiilijäte tulee olla valmiiksi lajiteltua niin, ettei sen mukana alueelle tule purkutoiminnannasta peräisin olevaa muuta jätettä kuten asbestia, eristemateriaaleja, vaarallisia aineita sisältäviä saumausaineita tai puunsuoja-aineilla käsiteltyä puutavaraa. Betonijäte on murskattava siten, että betoniraudat saadaan poistettua ja toimitettua kierrätykseen. Tiilijätteen osuus betonijätteessä saa olla enintään 30 %.

Betoni- ja tiilijätettä ei saa loppusijoittaa maankaatopaikalle. Tuhkan ja lasin käyttö alueen maarakentamisessa ja täytöissä on kielletty.

Vastaanotettava lasijäte ei saa sisältää lyijylasia eikä muuta erikoislasia.

11. Mikäli alueelle tulee kuormien mukana jätettä, jonka vastaanotto ei ole ympäristöluvassa hyväksytty, on kuormat palautettava välittömästi lähettäjälle tai toimitettava paikkaan, jolla on lupa vastaanottaa ja käsitellä ko. jätettä. Kierrätysterminalilla on etukäteen oltava tiedot alueelle toimitettavien ylijäämämaiden, betoni- ja tiilijätteen, puu- ja lasijätteen sekä tuhkan alkupeirästä ja toimituspaikan käyttöhistoriasta. Vastaanotettavia jätekuormia on valvottava hakemuksessa esitetyn seuranta- ja valvontasuunnitelman mukaisesti. Jos on syytä epäillä, että maa-ainekuorma voi sisältää haitallisia aineita tai määräyksessä 8. kielletyiltä alueilta peräisin olevia maa-aineksia, on maa-aineksista esitettävä kuormakohtaiset luotettavat analyysitulokset ja asiantuntijalausunto jätteen haitattomuudesta. Betoni- ja tiilijätteen ja tuhkien on laadullisesti täytettävä valtioneuvoston asetuksessa (591/2006) eräiden jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa asetetut vaatimukset. Em. tiedot ja tarvittaessa laadunvalvontatestien tulokset on oltava kuormien mukana.

12. Tuhkan välivarastoinnin ja käsittelyn tulee tapahtua katetussa tilassa, jonka pohja- ja seinämärakenne on sellainen, että tuhka ei pääse sekoittumaan maaperään eikä tuhkapitoisia lietteitä pääse leviämään varastoalueen ympäristöön. Tuhkakuormat tulee kuljettaa peitettyinä.
13. Vastaanotettujen ja hyödynnettäväksi tarkoitettujen jätteiden käsittely, varastointi ja varastoinnin läpimenoajat on järjestettävä maa-ainesjätteitä lukuun ottamatta siten, että jätteet tulevat hyötykäytetyksi kolmen vuoden sisällä vastaanotosta. Käsitelty/välivarastoitu betoni- ja tiilijäte, puujäte, lasi sekä tuhka on toimitettava hyötykäyttöön kohteeseen, jonka ympäristölupa sallii kyseisenlaisen materiaalin käytön tai eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa annetun valtioneuvoston asetuksen (591/2006) tarkoittamiin maarakentamiskohteisiin asetuksen soveltamisalaan kuuluvien jätteiden osalta. Loppukäsiteltäviä jätteitä saa maa-ainesjätteitä lukuun ottamatta varastoida alueella enintään vuoden.

Maankaatopaikalla alueen maisemointiin ja täyttöihin varastoitavat ylijäämämaat tulee käyttää hakemuksen mukaisesti sitä mukaa, kun se toiminnan kannalta on mahdollista. Ylijäämämaiden varastokasat samoin kuin maankaatopaikka tulee tarvittaessa tukea niin, ettei alueella pääse tapahtumaan sortumia. Mikäli betoni- ja tiilijätettä käytetään maa-ainekasojen tukimateriaalina, ne on poistettava ennen kuin maa-ainekset loppusijoitetaan alueiden täyttöihin.

Betoni- ja tiilijätettä voidaan käyttää valtioneuvoston asetusta (591/2006) vastaavalla tavalla terminaalialueen käsittelykenttien pohjarakenteissa alueilla, jotka jäävät pysyväan kenttäkäyttöön ja joissa louhinta ei ole ulottunut pohjavesipinnan alapuolelle. Tällöin hyvissä ajoin ennen kenttien rakentamista on asiasta tehtävä Uudenmaan ELY-keskukselle ilmoitus, jossa annetaan riittävät tiedot toiminnasta. Mahdollisten kenttien rakenteissa on otettava huomioon, että jätteitä käytetään jäteasetuksen 12 §:n mukaisesti vain tarvetta vastaava määrä.

Jätehuolto

14. Kierrätysterminalin toiminta on järjestettävä niin, että jätettä syntyy mahdollisimman vähän. Muodostuvat jätteet on lajiteltava ja ensisijaisesti toimitettava uudelleenkäyttöön, kierrätettävä tai toimitettava hyödynnettäväksi muulla tavalla. Loppusijoitettavaksi saa toimittaa vain jätteitä, jotka ominaisuuksiltaan täyttävät kaatopaikoille asetetut kelpoisuusvaatimukset. Jätehuollosta ei saa aiheutua ympäristön roskaantumista, maaperän pilaantumista eikä haittaa terveydelle tai ympäristölle.
15. Maa-ainesten ottamisessa syntyneet kaivannaisjätteet, kallio- tai maaperässä luonnollisesti esiintyvän orgaanisen tai epäorgaanisen aineksen irrotuksessa taikka sen varastoinnissa, rikastamisessa tai muussa jalostamisessa syntyvät jätteet voidaan ensisijaisesti hyödyntää alueen maisemoinnissa kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman mukaisesti.

16. Erilaiset vaaralliset jätteet on pidettävä erillään toisistaan, ryhmiteltävä ja merkittävä ominaisuuksiensa mukaan. Vaarallisia jätteitä ei saa laimentaa eikä muulla tavoin sekoittaa keskenään tai lajiltaan tai laadultaan erilaiseen jätteeseen taikka muuhun aineeseen. Vaaralliset jätteet on varastoitava suljetuissa ja asianmukaisesti pakatuissa ja merkityissä astioissa tiiviillä alustalla siten, etteivät ne aiheuta vaaraa ympäristölle tai terveydelle. Nestemäisessä muodossa olevat vaaralliset jätteet on varastoitava allastettuihin tai tiiviillä ja reunakorokkein varustetulla alustalla, jolta mahdolliset vuodot saadaan kerättyä talteen. Vaarallisten jätteiden pääsy maaperään on estettävä.
17. Vaarallisia jätteitä sekä sako- tai umpikaivolietettä luovutettaessa on jätteiden siirrosta laadittava ja allekirjoitettava siirtoasiakirja, josta ilmenevät jätelain (646/2011) 121 §:n mukaiset tiedot jätteen lajista, laadusta, määrästä, alkuperästä, toimituspaikasta ja päivämäärästä sekä kuljettajasta. Jätteen haltijan on huolehdittava siitä, että siirtoasiakirja on mukana jätteen siirron aikana ja että se annetaan siirron päätyttyä jätteen vastaanottajalle. Siirtoasiakirja tai sen jäljennös on säilytettävä kolmen vuoden ajan.
- Vaarallisen jätteen pakkaukseen on merkittävä jätteen haltijan nimi, jätteen nimi sekä turvallisuuden ja jätehuollon järjestämisen kannalta tarpeelliset tiedot ja varoitukset. Vaaralliset jätteet tulee toimittaa säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa, käsiteltäväksi laitokselle, jolla on voimassa oleva ympäristölupa kyseisen jätteen vastaanottamiseen.
18. Jätteen saa luovuttaa vain sellaiselle vastaanottajalle, jolla on jätehuoltorekisteriin hyväksymisen tai merkitsemisen, ympäristönsuojelulain mukaisen ympäristöluvan tai ympäristönsuojelun tietojärjestelmään rekisteröinnin perusteella oikeus ottaa vastaan kyseistä jätettä.

Päästöt ilmaan

19. Toiminnasta aiheutuvat hiukkaspitoisuudet eivät saa ylittää valtioneuvoston asetuksessa (38/2011) hengitettävälle hiukkasille (PM₁₀) esitettyjä raja-arvoja alueilla, joilla asuu tai oleskelee ihmisiä ja joilla he saattavat altistua ilman epäpuhtauksille.
- Hengitettävien hiukkasten pitoisuutta on mitattava määräyksen 34. mukaisesti.
20. Pölyn joutumista ympäristöön on estettävä kastelemalla ja koteloimalla päästölähteet kattavasti ja tiiviisti tai käyttämällä muuta pölyn torjumisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Pöylähteet on sijoitettava teknisten mahdollisuuksien mukaan toiminta-alueen alimmalle kohdalle. Varastokasat, kulkuväylät, alueelta lähtevät kuormat sekä tie on tarvittaessa kasteltava pölyämisen ehkäisemiseksi. Pölyntorjunnassa ei saa käyttää suolaa eikä muita haitallisia kemikaaleja.

Kiven porauksessa syntyvän pölyn leviämistä on estettävä porausvaunujen pölynkeräyslaitteilla. Louheen ja betonin murskauksen aiheuttamaa pölyämistä on estettävä kastelemalla, säätämällä putoamiskorkeus kuljettimilta mahdollisimman pieneksi sekä kiinnittämällä murskauslaitteiston kuljettimien päähän pölyämistä estävät suojat. Murskauslaitteisto on pidettävä hyvässä kunnossa ja laitteiston kunto on tarkastettava päivittäin. Pölynpoistojärjestelmän rikkoutuessa tai muun päästöjä olennaisesti lisäävän häiriön sattuessa on päästöjä aiheuttava toiminta keskeytettävä, kunnes järjestelmä on korjattu tai häiriö poistettu.

Melu ja tärinä

21. Kalliokiven louhinta, murskaaminen ja kierrätysterminalitoiminta on suunniteltava ja toteutettava siten, että toiminnasta aiheutuva melu, toiminta-alueen liikenne mukaan lukien, ei ylitä päivällä klo 7–22 lähimpien asuinrakennusten piha-alueilla ekvivalenttimelutasoa 55 dB (L_{Aeq}), eikä loma-asumiseen käytettävillä alueilla ekvivalenttimelutasoa (L_{Aeq}) 45 dB. Jos melu on luonteeltaan iskumaista tai kapeakaistaista, mittaus- tai laskentatuloslokseen on lisättävä 5 dB ennen sen vertaamista ohjearvoon.

Toiminnasta aiheutuvaa melua on mitattava määräyksen 35. mukaisesti.

22. Koneiden ja laitteiden kunnossapidosta on huolehdittava niin, että äänitehotasot pysyvät suunnitelluilla tasoillaan eivätkä kohoa kulumisen ja vikojen vuoksi. Käytettävien työkoneiden, aggregaattien ja kompressorien on oltava luokitukseltaan valtioneuvoston asetuksen 621/2001 mukaisia niin, että niiden melutasot eivät ylitä asetuksen II-vaiheen sallittuja äänitehotasoja ulkona käytettäville työkoneille.

23. Murskauslaitos ja muut melulähteet on sijoitettava teknisten mahdollisuuksien mukaan toiminta-alueen alimmalle kohdalle. Raaka-aine- ja tuote- sekä ylijäämä- ja jätevarastokasat on pidettävä melun leviämisen estämisen kannalta riittävän korkeina ja ne on sijoitettava siten, että melun leviäminen melulle alttiisiin kohteisiin ehkäistään. Meluesteet on rakennettava melulähteen välittömään läheisyyteen. Toiminta-alueella siirtokuljetusmatkat on suunniteltava mahdollisimman lyhyiksi.

Kivenmurskaamon melua on torjuttava koteloinnein, kumituksin tai muilla vastaavilla ääniteknisesti parhailla meluntorjuntatoimilla. Valvontaviranomainen voi tarvittaessa antaa meluntorjuntaan liittyviä lisämääräyksiä.

24. Poraus ja louhintaräjäytykset tulee tehdä siten, etteivät melu tai tärinä aiheuta haittaa ympäristön rakennuksille, rakenteille tai laitteille.

Louhinnan tärinävaikutusalueella sijaitsevat tärinäherkät rakennukset, rakenteet ja laitteet sekä sellaiset toiminnot, jotka oleellisesti saattaisivat rajoittaa louhinnan toteutusta, tulee ottaa huomioon koko toiminnan ajan räjäytysten suunnittelussa ja toteutuksessa.

Toiminnanharjoittajan tulee huolehtia aina lainsäädännön, ohjeiden, viimeisimpien olemassa olevien tietojen ja kullekin suojattavalle kohteelle erikseen määriteltyjen tarpeiden mukaisesti rakennekatselmusten tekemisestä, tärinälle herkkien laitteiden suojaamisesta sekä louhintatöiden aiheuttaman tärinän voimakkuuden valvomiseksi tehtävistä tärinämittauksista ja tärinämittaustulosten käsittelystä. Räjähdyksen aiheuttamia heilahdusnopeuksia on seurattava louhinnan edetessä ja louhintatapojen muuttuessa sekä verrattava mittaustuloksia rakennekatselmusten perusteella määriteltyihin raja-arvoihin, jotka eivät saa räjähdysten johdosta ylittyä.

Jäte- ja valuma-/hulevedet sekä maaperän ja pohjaveden suojelu

25. Sosiaaltilojen käymäläjätevedet ja ns. harmaat jätevedet on johdettava täyttymishälyttimellä varustettuun umpisäiliöön. Umpisäiliö on tyhjennettävä säännöllisesti ja lietteet toimitettava asianmukaiseen käsittelyyn.
26. Alueella syntyvät valumavedet on johdettava hallitusti alueen ulkopuolelle siten, että niistä ei aiheudu alueen ulkopuolisten ojien eroosiota ja niiden vesien pilaantumista. Vedet on tasattava sekä laskeutettava kiintoaineen erottamiseksi laskeutusaltaassa, joka on tarvittaessa varustettava hiekka-suodatuskannaksella. Olemassa olevaa allasta on suurennettava, mikäli altaalla ei saavuteta riittävää viipymää hienoaineksen poistamiseksi. Mahdollisesta altaan muutoksesta on etukäteen toimitettava suunnitelmat Uudenmaan ELY-keskukselle.
27. Laskeutusaltaan ja purkuojan kunto tulee tarkastaa vähintään kaksi kertaa vuodessa, keväällä ja syksyllä. Altaaseen ja purkuojaan kertynyt liete tulee tarvittaessa poistaa ja siirtää kuivumaan paikkaan, josta ei tapahdu uudelleenliettymistä. Kuivunut liete voidaan sijoittaa muuhun maa-ainekseen sekoitettuna alueen pohjaveden yläpuolisiin maantäyttöihin vain, mikäli lietteen haitta-ainepitoisuudet eivät ylitä maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (214/2007) määrättyjä alempia ohjearvoja arseenin, raskasmetallien ja hiilivetyjen osalta.
28. Toiminta on järjestettävä niin, ettei siitä aiheudu pohja- ja pintavesien tai kaivojen pilaantumista. Ottoaluetta ei saa käyttää pohja- ja pintavesille vaarallisten aineiden varastopaikkana. Alueella saa varastoida öljytuotteita ainoastaan siellä käytettäviä koneita varten. Polttonestesäiliöt tulee olla kaksoisvaippasäiliöitä tai ne on varustettava kiinteällä valuma-altaalla ja katoksella ja niiden on kestävä mekaanista ja kemiallista rasitusta. Polttonestesäiliöt on sijoitettava alueella niin, että alueella suoritettavat räjäytystyöt tai liikenne eivät aiheuta niille rikkoutumisriskiä. Säiliöt on suojattava törmäyssuojin, jos ne sijoitetaan työkonien työskentelyalueiden ja kulkuväylien läheisyyteen. Polttonestesäiliöt on varustettava ylitäytönestimillä ja tankkauslaitteistot lukittavilla sulkuventtiileillä ja laponestolla.

Poltto- ja voiteluaineiden ja muiden vastaavien ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien aineiden varastointi-, käsittely- ja tankkausalueiden on

oltava nesteitä läpäisemättömiä ja reunoiltaan korotettuja ja niiden hulevedet on johdettava öljynerottimen kautta. Maastoon poisjohdettavan veden hiilivetytypitoisuus saa olla enintään 5 mg/l (SFS-EN-858-1 mukainen I-luokan öljynerotin) ja umpisäiliöön/jätevesiviemäriin johdettavan veden enintään 100 mg/l (SFS-EN-858-1 mukainen II-luokan öljynerotin). Öljynerottimessa on oltava täyttymisestä ilmoittava hälytysjärjestelmä ja tarkkailukaivossa sulkuventtiili. Mikäli vaadittavia päästötasoja ei saavuteta nykyisellä järjestelmällä, öljynerotusta tulee tehostaa niin, että vaatimustasot saavutetaan viimeistään 30.6.2017.

29. Ottamisalueella käytettävien työkonien ja kuljetuskaluston tulee olla hyväkuntoisia. Polttoaineena käytettävän kevyen polttoöljyn rikki- ja hiilipitoisuus saa olla enintään 0,1 painoprosenttia. Työkoneissa tulee käyttää mahdollisuuksien mukaan kasvipohjaisia öljytuotteita.

Työkonien pidempiaikainen, vartioimaton säilyttäminen tulee tapahtua louhimoalueen ulkopuolella, katetussa lattialtaan polttoaineita läpäisemättömässä tilassa, josta pintavedet voidaan ohjata öljyneräyskaivoon. Alueella saa tehdä vain niitä huolto- ja korjaustoimenpiteitä, jotka ovat laitoksen normaalin toiminnan kannalta välttämättömiä. Työkonien välttämättömät huollot on tehtävä päällystetyllä alueella, josta pintavedet voidaan ohjata öljynerotuskaivoon. Öljynerotuskaivojen vaatimukset on määritelty määräyksessä 28.

Häiriö- ja poikkeustilanteet

30. Toiminnanharjoittajan on huolehdittava toiminta-alueen rakenteiden ja laitteiden huollosta ja kunnossapidosta siten, että ne eivät käytön aikana vioitu tai muutu siten, että toiminnasta aiheutuvien ympäristö- tai terveysvahinkojen riski lisääntyy. Toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä viipymättä onnettomuuden tai häiriötilanteen edellyttämiin torjunta- tai korjaustoimiin ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja haitallisten ympäristövaikutusten vähentämiseksi.

Onnettomuus- ja häiriötilanteita varten toiminta-alueella on oltava riittävästi alkusammutus- ja vuotojen torjuntakalustoa sekä toimintaohjeet tällaisten tilanteiden varalle. Toimintaohjeisiin tulee sisällyttää myös alueelle laadittava palontorjuntasuunnitelma. Öljyvutojen varalta koneiden huolto- ja tankkauspisteiden läheisyydessä on oltava aina riittävästi imeytysmateriaalia saatavilla. Vuotoina ympäristöön päässeet polttoaineet ja muut aineet on kerättävä välittömästi talteen. Ympäristöön vahingon tai onnettomuuden seurauksena joutuneesta poikkeuksellisesta päästöstä, kuten maaperän pilaantumiseen johtaneista polttoaine- ja öljyvutoista, on ilmoitettava välittömästi Uudenmaan ELY-keskukselle, Mäntsälän kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle (Keski-Uudenmaan ympäristökeskus) sekä hätäkeskukseen. Toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä välittömästi toimiin vahingon laajenemisen estämiseksi.

Tarkkailu

31. Varasto- ja käsittelykenttien, laskeutusaltaan sekä liikennealueiden rakenteiden kuntoa sekä jätehuoltoa on tarkkailtava säännöllisesti ja havaitut viat korjattava viipymättä.
32. Maa-ainesten ottamistoiminnan ja kierrätysterminalitoiminnan vaikutuksia pohjavesiin tulee tarkkailla Uudenmaan ELY-keskuksen 8.2.2013 (UUDELY/54/07.02/2011) hyväksymän pohjaveden ja talousvesikaivojen tarkkailuohjelman mukaisesti täydennettynä kerran vuodessa tehtävällä arseeni- ja raskasmetallipitoisuuksien sekä PAH- ja PCB-yhdisteiden määrittämisellä. Lisäksi louhosalueella on oltava 3–6 pohjavesiputkea, joista voidaan vuosittain seurata täytön edetessä pohjaveden korkeutta ja laatua maankaatopaikka-alueella. Päivitetty tarkkailuohjelma sekä esitys pohjavesiputkien määrästä ja sijainnista on toimitettava Uudenmaan ELY-keskukselle tarkastettavaksi kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen antamisesta.
33. Maa-ainesten ottamistoiminnan ja kierrätysterminalitoiminnan vaikutuksia pintavesiin tulee tarkkailla hakemukseen liitetyn tarkkailusuunnitelman mukaisesti täydennettynä niin, että kierrätysterminalitoiminnan alettua arseeni- ja raskasmetallipitoisuudet sekä öljyhiilivedyt (C_{10} – C_{40}) määritetään kerran vuodessa. Jos vedessä havaitaan aistinvaraisesti merkkejä muista kemikaaleista, myös niiden pitoisuudet on tutkittava. Päivitetty tarkkailusuunnitelma on toimitettava Uudenmaan ELY-keskukselle tarkastettavaksi kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen antamisesta.
34. Kun kierrätysterminalitoiminta on käynnistynyt ja vakiintunut (viimeistään kahden vuoden kuluessa päätöksen antopäivästä), on kaikkien toimintojen vaikutuksia lähialueen ilman hengitettävien hiukkasten pitoisuuteen (PM_{10}) mitattava. Mittaus on tehtävä standardin ISO 10473:2000 mukaisella tai muulla standardin tarkkuutta vastaavalla menetelmällä. Mittauspisteitä on oltava vähintään kolme. Mittausajankohta ja -paikat on valittava siten, että ne kuvaavat läheisille häiriintyvälle kohteille koko toiminnasta aiheutuvaa pölyhaittaa. Vastaava selvitys on tehtävä aina, kun pölyäviä toimintoja siirretään alueella merkittävästi. Valvova viranomainen voi antaa mittauksen ajankohdasta tarkempia ohjeita. Mittauksella on arvioitava määräyksen 19. mukaisen raja-arvon toteutumista.

Yksityiskohtainen mittaussuunnitelma on esitettävä Uudenmaan ELY-keskukselle vähintään 14 vuorokautta ennen suunniteltujen mittauksen aloittamista. Tehtyjen mittauksen tulokset ja niiden pohjalta laadittu mittausraportti, joka sisältää myös mittauksien vertailun raja-arvoihin, on toimitettava mittauksen jälkeen Uudenmaan ELY-keskukselle ja tiedoksi Mäntsälän kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.
35. Kun kierrätysterminalitoiminta on käynnistynyt ja toiminta vakiintunut (viimeistään kahden vuoden kuluessa päätöksen antopäivästä), on toiminnasta aiheutuvat melutasot selvitettävä vähintään kolmessa etukäteen arvioi-

den eniten melulle altistuvassa kohteessa. Vastaava selvitys on tehtävä aina, kun murskauslaitosta siirretään merkittävästi louhinta-alueella tai jos toiminta-alueen ympäristössä tapahtuu merkittäviä muutoksia. Valvova viranomainen voi antaa mittauksen suorittamistavasta ja ajankohdasta tarkentavia ohjeita.

Melutason mittaukset on tehtävä ympäristöministeriön ohjeen 1/1995 ”Ympäristömelun mittaaminen” mukaisesti. Mittaukset tulee suorittaa aikana, jolloin sekä murskaustoiminnot että kiven rikotus ovat käynnissä.

Melun mittaussuunnitelmat on esitettävä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle vähintään 14 vuorokautta ennen suunniteltujen mittausten aloittamista. Tehtyjen mittausten tulokset ja niiden pohjalta laadittu mittausraportti, johon kuuluu myös mittaustulosten vertaaminen määräyksen 21. mukaisiin raja-arvoihin, on toimitettava mittausten jälkeen Uudenmaan ELY-keskukselle ja tiedoksi Mäntsälän kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

36. Mittaukset, näytteenotto ja analysointi on suoritettava ulkopuolisen asiantuntijan toimesta standardien (CEN, ISO, SFS tai muu vastaavan tasoinen kansallinen tai kansainvälinen yleisesti käytössä oleva standardi) mukaisesti tai muilla tarkoitukseen sopivilla yleisesti käytössä olevilla viranomais-ten hyväksymillä menetelmillä. Mittausraporteissa on esitettävä käytetyt mittausmenetelmät ja niiden mittausepävarmuudet sekä arvio tulosten edustavuudesta.
37. Edellä määrätyistä tarkkailuista on 31.3.2017 mennessä laadittava valvontaviranomaisille yhtenäinen suunnitelma-asiakirja, jota on päivitettävä tarpeen mukaan. Suunnitelma-asiakirjassa tulee ottaa huomioon tämän päätöksen määräykset ja sen tulee sisältää myös jätelain 120 §:n mukainen suunnitelma jätteiden käsittelystä ja seurannasta sekä muu toteutettava tarkkailu. Jätelain 120 §:n mukainen suunnitelma on päivitettävä tarpeen mukaan. Suunnitelma-asiakirjassa on myös esitettävä tiedot määräysten 38.–40. mukaisista kirjanpitoon ja viranomaisraportointiin liittyvistä käytännöistä.

Tarkkailuja voidaan myöhemmin tarkentaa tai muuttaa Uudenmaan ELY-keskuksen tai lupaviranomaisen hyväksymällä tavalla edellyttäen, että muutokset eivät heikennä tulosten luotettavuutta, lupamääräysten noudattamisen valvottavuutta eivätkä tarkkailun kattavuutta.

Kirjanpito ja raportointi

38. Laitoksen toiminnan päästö- ja vaikutustarkkailusta, käyntiajoista, häiriötilanteista sekä yleisöilmoituksista on pidettävä kirjaa. Samoin on pidettävä kirjaa jätteistä ja jätehuollosta.
39. Toiminnanharjoittajan tulee pitää kirjaa alueelta louhitun ja murskatun kiviaineksen sekä muualta tuodun ylijäämälouheen määrästä, työajoista, pö-

lyntorjuntatoimenpiteistä, räjäytyksistä ja niissä käytetyn räjähdysaineen määrästä, käytettyjen polttoaineiden laadusta ja kulutuksesta, tarkkailusta, toiminnassa syntyvistä jätteistä sekä poikkeuksellisista tilanteista. Kirjanpidon tulee olla ympäristönsuojeluviranomaisten saatavilla.

Kierrätysterminalilla vastaanotettavien ylijäämämaiden ja -louheiden, betoni- ja tiilijätteen, puujätteen, lasin sekä tuhkan kuormat on kirjattava ylös. Kirjanpidosta on käytävä ilmi vähintään vastaanotettujen jätteiden ja ylijäämämaiden ja -louheiden määrät (t/a), laatutiedot (esim. savi, moreeni, humus ja multa sekä haitta-ainetutkimusten tulokset), tiilen osuudet betonijätteistä, jätteiden alkuperä osoitetietoineen, toimituspäivämäärät, jätteen edellisen haltijan ja kuljettajan nimet ja yhteystiedot, varastointipaikat sekä tiedot muualle toimitettujen ylijäämämaiden ja jätteiden vastaanottajista, hyötykäyttäjistä ja hyödyntämiskohteista. Maankaatopaikalle sijoitettavien maa-ainesten, joiden haitta-ainepitoisuudet ovat kynnsarvon ja alemman ohjearvon välissä, sijaintitiedot on dokumentoitava. Kirjanpidon on oltava valvontaviranomaisen saatavilla. Jätteiden luokittelussa ja raportoinnissa on käytettävä jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) liitteiden 1 ja 2 hyödyntämis- ja käsittelykoodeja ja liitteen 4 jäteluettelossa olevia tunnusnumeroita.

Edellä edellytetyt jätekirjanpidon tiedot tulee säilyttää kuuden vuoden ajan ja ne tulee voida pyydetessä esittää valvontaviranomaisille. Kirjanpito tietojen perusteella toiminnanharjoittajan on toimitettava vuosittainen yhteenveto kirjanpidosta Uudenmaan ELY-keskukselle seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä ja tiedoksi Mäntsälä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle (Keski-Uudenmaan ympäristökeskus).

40. Määräyksissä 32. ja 33. veloitettujen tarkkailujen tulokset on toimitettava Uudenmaan ELY-keskukselle sekä tiedoksi Mäntsälän kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja tarkkailussa mukana olevien yksityiskaivojen omistajille niiden valmistuttua. Yhteenveto tarkkailuista tulee toimittaa em. valvontaviranomaisille kerran vuodessa vuosiraportoinnin yhteydessä. Yhteenvetoon tulee sisällyttää sanallinen vertailu aiempiin tuloksiin, selvitys mahdollisiin muutoksiin sekä asiantuntijan laatima arvio tarkkailun toimituksesta ja tarkkailutulosten perusteella tehty arviointi toiminnan vaikutuksista pinta- ja pohjavesiin.

Jätehuollon vakuus

41. Luvan saajan on ennen jätteiden vastaanottamisen ja maankaatopaikkatoiminnan aloittamista asetettava Uudenmaan ELY-keskuksen ympäristö- ja luonnonvarat vastuualueelle 241 050 euron suuruinen vakuus toiminnan asianmukaisen jätehuollon varmistamiseksi.

Vakuus koostuu maankaatopaikkatoiminnasta (191 050 €) ja betoni-, tiili-, puu-, tuhka- ja lasijätteen varastoinnista (50 000 €).

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnalle asetettu aiempi vakuus voidaan vapauttaa tai siirtää uudelle edunsaajalle samanaikaisesti, kun uusi vakuus tai sen korotus annetaan Uudenmaan ELY-keskukselle.

Vakuudeksi hyväksytään takaus, vakuutus tai pantattu talletus. Vakuuden antajan on oltava luotto-, vakuutus- tai muu ammattimainen rahoituslaitos, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa.

Toiminnan muuttaminen ja lopettaminen

42. Toiminnan pysyvistä tai pitkäaikaisesta keskeyttämisestä sekä toiminnan valvonnan kannalta olennaisista muutoksista on viipymättä ilmoitettava Uudenmaan ELY-keskukselle ja tiedoksi Mäntsälän kunnan ympäristön-suojeluviranomaiselle.
43. Kierrätystermiinalitoiminnan loputtua alue on viipymättä siistittävä ja saatettava sellaiseen kuntoon, ettei siitä aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Luvan haltijan on esitettävä Uudenmaan ELY-keskukselle yksityiskohtainen suunnitelma vesiensuojelua, maaperänsuojelua ja jätehuoltoa koskevista toiminnan lopettamiseen liittyvistä toimista viimeistään kolme kuukautta ennen toiminnan lopettamista. Suunnitelmassa on esitettävä myös selvitys, miten ja kuinka kauan toiminnan ympäristövaikutusten tarkkailua jatketaan. Suunnitelma on esitettävä erikseen myös maankaatopaikkatoiminnan lopettamisesta, jos toiminta muilta osin jatkuu. Jos suunnitelman ja toiminnan lopettamisen johdosta on tarpeen antaa uuden ympäristönsuojelulain 94 §:n mukaisia määräyksiä, määräykset antaa toimivaltainen ympäristölupaviranomainen.

Suunnitelmassa tulee arvioida myös kierrätystermiinalialueen osalta maaperän mahdollinen pilaantuneisuuden tarkempi selvitystarve. Suunnitelman perusteella Uudenmaan ELY-keskus arvioi alueen mahdollisen puhdistustarpeen ja antaa siitä tarvittaessa tarpeelliset määräykset.

RATKAISUN PERUSTELUT

Lupaharkinnan perusteet ja luvan myöntämisen edellytykset

Ympäristölupahakemus koskee kiviainesten oton ja käsittelyn osalta vanhaa, olemassa olevaa toimintaa, jolla on voimassa olevat maa-ainesten ottamista ja murskausta koskevat maa-aineslupa- ja ympäristölupa. Ympäristölupa sisältää myös maankaatopaikkaluvan (49 500 tonnia). Nykyistä laajempaan ylijäämämaiden sekä ylijäämälouheen ja rakennustoiminnasta peräisin olevien jättemateriaalien vastaanotolle ja käsittelylle koskevalle toiminnalle on tehty ympäristövaikutusten arviointi, ja lupahakemus on laadittu vastaavasta toiminnasta. Ympäristölupahakemukseen on pyydetty lisäselvitys koskien ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta annetussa yhteysviranomaisen lausunnossa esille tuotuja täydennystarpeita. Niitä ovat kallioalueiden mahdollista ruhjeisuutta ja halkeamia koskeva selvitys

sekä arvio hankealueen hulevesien johtamisen vaikutuksista kalojen elin- ja lisääntymismahdollisuuksille Ohkolanjoessa. Yhteysviranomaisen YVA-lausunnossa esille tuodut toiminnan vaikutuksia ja niiden tarkkailua koskevat seikat on otettu huomioon lupamääräyksissä.

Kierrätystermiinalitoiminnalla edistetään ympäristön kestävästä kehitystä helpottamalla jätteiden kierrätystä ja hyödyntämistä. Etelä- ja Länsi-Suomen jätesuunnitelmassa vuoteen 2020 on yhtenä painopisteenä rakentamisen materiaalihokkuus. Tavoitteina on maamassojen hyötykäytön lisääminen, maa-ainesjätteen synnyn ehkäisy, materiaalihokkuuden ja muunneltavuuden parantaminen uudisrakentamisessa ja korjausrakentamisessa sekä purkuosien hyödyntämisen edistäminen. Etelä-Suomen kasvukeskuksissa ja erityisesti Uudellamaalla puuttuvat maa-ainesten läjityspaikat ja ns. maa-ainespankkien puuttuminen on koettu rakennustoiminnassa ongelmaksi.

Lähtökohtana ratkaisussa ovat olleet voimassa oleva kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen myöntämä ympäristölupa, ympäristölupahakemus ja hakijan esittämät toimenpiteet ympäristö- ja terveyshaittojen vähentämiseksi.

Kallion louhinta- ja murskaustoiminta ovat toimintoja, joiden maa-ainesten ottoluvat sekä ympäristöluvut kuuluvat pääsääntöisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivaltaan (VNA 713/2014 2 §:n kohdat 6 a) ja 6 b)). Maankaatopaikkatoimintaa (vähintään 50 000 t/a), pilaantumattoman maa-ainesjätteen sekä betoni- ja tilijätteen käsittelyä (vähintään 50 000 t/a) sekä muuta jätteen ammattimaista käsittelyä (vähintään 20 000 t/a) koskevat lupahakemukset kuuluvat sitä vastoin asetuksen 1 §:n kohtien 13 e), 13 f) ja 13 h) mukaan aluehallintoviraston toimivaltaan. Pääsääntöisesti aluehallintoviraston antamia ympäristölupapäätöksiä valvoo ja tarkastuksia tekee elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Valvonnan ja toiminnan jatkuvuuden vuoksi päätöksen määräykset perustuvat osittain Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan myöntämään voimassa olevan ympäristölupapäätöksen määräyksiin suoraan tai toiminnan ja säännösten muutoksista johtuen tarvittavilta osin täydennettynä ja muutettuina.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on ratkaisussaan ottanut huomioon ympäristönsuojelulain ja jätelain tavoitteet ja yleiset periaatteet sekä näiden lakien ja niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset.

Ympäristönsuojelulain 11 §:n 2. momentin mukaan toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on mm. otettava huomioon alueen ja sen ympäristön oikeusvaikutteisessa kaavassa osoitettu käyttötarkoitus. Alueella ei ole oikeusvaikutteisia kaavoja ja toiminta-alue on Uudenmaan 1. vaihemaakuntakaavassa merkitty EJ3-alueeksi ja alueeksi, jolla sijaitsee merkittäviä kiviainesvarantoja. Laajennetun kierrätystermiinalitoiminnan sijoittumiseen ei siten ole maankäyttöön liittyviä esteitä.

Aluehallintovirasto katsoo, että toiminnanharjoittajalla on riittävä asiantuntemus toiminnassa käsiteltävien jätteiden käsittelyyn.

Hakemuksessa esitetty toiminnan aloittaminen muutoksenhausta huolimatta on hyväksytty muiden kuin tuhkan vastaanoton ja käsittelyn osalta.

Aluehallintovirasto katsoo, että kun otetaan huomioon lupapäätöksessä annetut määräykset, ei haetusta toiminnasta aiheudu terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, maaperän tai pohjaveden pilaantumista tai erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista, vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella, eikä eräistä naapuruussuhteista annetussa laissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta naapureille. Ratkaisua annettaessa on otettu huomioon toiminnan aiheuttama pilaantumisen todennäköisyys ja onnettomuusriski.

Vaasan hallinto-oikeuden aluehallintovirastoon palauttama asia on uudelleenkäsitelty nykyisin voimassa olevan ympäristönsuojelulain (527/2014) mukaisesti. Lain 229 §:n siirtymäsäännöksen mukaan jos muutoksenhakutuomioistuin kumoaa päätöksen, johon on sovellettava tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, ja palauttaa asian kokonaisuudessaan uudelleen käsiteltäväksi, asia käsitellään ja ratkaistaan tämän lain säännösten mukaisesti.

Lupapäätökseen ei enää sisällytetä lupamääräysten tarkistamista koskevaa määräystä, koska tarkistamista koskenut ympäristönsuojelulain (527/2014) § 71 on kumottu ympäristönsuojelulain muuttamisesta annetulla lailla (423/2015).

Lupamääräysten perustelut

Voimassa olevasta ympäristöluvasta KYK 72/2013 siirrettyjä lupamääräyksiä ei ole katsottu enää tarpeen yksilöidysti perustella tässä päätöksessä ja perustelut koskevat pääasiassa vain uusia lupamääräyksiä ja vanhojen lupamääräysten täydennyksiä. Lupamääräysten jaottelua on aiemman päätöksen otsikoinnista muutettu niin, että voimassa olevan luvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi annetut lupamääräykset on jaettu useamman otsikon alle jakaantuen erikseen ilmapäästöjä, melua ja tärinää, jätehuoltoa sekä jäte- ja valuma-/hulevesiä ja maaperän ja pohjaveden suojelua koskeviin määräyksiin.

Uudet määräykset koskevat suurelta osin jätehuoltoa sekä kierrätettävien ja hyötykäytettävien jätteiden käsittelyä ja varastointia. Ne ovat tarpeellisia, jotta kierrätysterminalitoiminta tapahtuu jätelain ja sen nojalla annettuja säädöksiä noudattaen.

Toimintaa koskevat yleiset määräykset

Määräykset 1.–6.:

Vastaanotettavien kierrätykseen ja hyödyntämiseen käytettävien jätteiden määrät ovat hakemuksen mukaisia. Jätejakeiden vastaanotto- ja varastointimäärien rajoittamisella varmistetaan, että toiminta on hallittua, laitokselle tuleva jäte voidaan käsitellä tai toimittaa jatkokäsittelyyn, eikä jäte keräänny laitokselle aiheuttaen ympäristöhaittoja, kuten vesien pilaantumista ja epäsiisteyttä. Kyseiset määrät ovat olleet mukana myös hankkeesta tehdyssä ympäristön vaikutusten arviointimenettelyssä.

Hakija ei ole esittänyt muutoksia nykyisiin toiminta-aikoihin ja ne ovat nykyisen luvan mukaiset. Aluehallintovirasto on katsonut, että räjäytysten ajankohdan rajoittaminen säännöllisesti tiettyyn kellonaikaan tapahtuvaksi on niiden aiheuttaman viihtyisyyshaitan vuoksi tarpeen, eikä rajoitus ole toiminnanharjoittajan kannalta kohtuuton.

Vastuuhenkilöä koskevaa määräystä on täydennetty niin, että se koskee myös erikseen jätteiden käsittely- ja terminaalitoimintaa. Jätelain 141 §:n mukaan jätteenkäsittelypaikalle on nimettävä vastuuhenkilö. Vastuuhenkilön nimeäminen on tarpeen muun muassa jätehuoltosuunnitelman noudattamiseksi ja jätteiden vastaanoton ja käsittelyn sekä asianmukaisen tarkailun järjestämiseksi.

Parhaan käyttökelpoisen tekniikan käyttäminen on ympäristönsuojelulain 8 §:n mukainen ympäristönsuojelun yleinen velvollisuus ja periaate.

Ylijäämämaiden sekä kierrätettävän ja hyödynnettävän materiaalin vastaanotto, varastointi, käsittely ja käyttö

Määräykset 7.–13.:

Kierrätysterminalin toimintaa ja vastaanotettavia jätteitä koskevilla määräyksillä varmistetaan, että välivarastointi tapahtuu alueella järjestelmällisesti ja varastointi pystytään tekemään niin, että toiminnasta ei aiheudu haittaa ympäristölle. Toiminta on oltava suunnitelmallista ja valvovalle viranomaiselle on toimitettava etukäteen tiedot varastopaikkojen tarkemmas- ta käytöstä.

Määräyksillä varmistetaan, että alueelle otetaan vastaan vain luvan mukaisia ja puhtaita jätemateriaaleja, jotka voidaan jätelain nojalla annettujen säästösten mukaisesti toimittaa hyödynnettäväksi esimerkiksi maarakentamiseen. Tiedot purkujätteistä ja niiden alkuperästä sekä laadunvarmistuksesta ovat vaadittu MARA-asetuksen (591/2006) mukaisina. Ottoalueiden täyttöihin ja maankaatopaikalle ei voida sijoittaa em. asetuksen mukaisia jätemateriaaleja, kuten murskattua betonia, pysyvästi. Täyttöalue on luokiteltu hakemuksen mukaisesti maankaatopaikaksi ja ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (713/2014) 16 §:n perusteella luokitus on vahvistettu päätöksessä. Pysyvän tai tavanomaisen jätteen sijoittaminen kaatopaikalle edellyttäisi vastaavaa kaatopaikkaluokittelua. Täl-

löin toimintaan pitäisi soveltaa myös valtioneuvoston asetusta kaatopaikoista (331/2013).

Humuspitoiset maat, jotka kuluttavat maaperästä happea, on tarkoituksenmukaista hyödyntää alueen maisemointivaiheessa kasvukerroksena alueen pintaosassa. Näin voidaan vähentää myös kaatopaikan sisäosissa hapettomuudesta aiheutuvaa riskiä metaanin muodostumiseen sekä raudan ja mangaanin liukenemiseen kaatopaikkavesiin. Pohjavesipinnan alapuolisia täyttöjä ja nuhraantuneiden (haitta-ainepitoisuus kynnysarvon ja alemman ohjearvon välissä) maa-ainesten sijoittamista koskeva määräys on annettu pohjaveden pilaantumisen estämiseksi. Maaperän kynnys- ja ohjearvojen määrittämisestä -oppaan (Suomen ympäristö 23/2007) mukaan asetuksen 214/2007 mukaiset kynnysarvot on pyritty asettamaan pitoisuustasoon, jonka alittuessa maaperän haitta-aineista ei pitäisi aiheutua merkittävää pohjaveden pilaantumisriskiä riippumatta siitä, missä tarkasteltava kohde sijaitsee tai mihin kohteesta kaivettuja maa-ainesjätteitä sijoitetaan.

Betoni- ja tiilijäte on pyrittävä hyödyntämään pysyvästi. Lyhytaikainen käyttö kenttärakenteissa, jotka jäävät pysyvästi maa-ainesjätteen alle, on katsottava jätteen loppusijoittamiseksi. Puhtaan maa-ainesjätteen sijoittaminen ei edellytä jäteasetuksen 12 §:n 2 momentin perusteella muulla jätteellä tehtävää alusrakennetta.

Lupamääräys 13. sallii kuitenkin betoni- ja tiilijätteen käytön esim. savipitoisten ylijäämämaiden varastokasojen tukemiseen ja kuivattamiseen täytön välivaiheissa, jos ainekset poistetaan myöhemmin ja ne eivät jää pysyvästi jätetäyttöön.

Jätteiden vastaanotosta ja varastoinnista on annettu päätöksessä lupamääräyksiä, jotka perustuvat lähtökohtaisesti siihen, että vastaanotettu betoni- ja tiilijäte, puu- ja lasijäte samoin kuin maa-aines on vaaratonta ja ei sisällä muita jätteitä. Tämän johdosta ne, tuhkaa lukuun ottamatta, voidaan välivarastoida luonnonaineksia vastaavalla tavalla ilman erityisiä varaston pohjarakenteita ja alueen viemärointiä koskevia erityisvaatimuksia. Tuhkat sisältävät pieniä määriä raskasmetalleja, joten ne tulee varastoida ja käsitellä niin, että ympäristöhaitat pystytään minimoimaan. Tuhkien välivarastointi sekä lastaukset ja kuormien purku on vaadittu tehtäväksi katetussa tilassa ja terminaalialueelta lähtevät kuorma-autot ja ajoneuvojen pyörät on tarvittaessa pystyttävä puhdistamaan ympäristön roskaantumisen estämiseksi.

Hyödynnettäväksi toimittavien jätteiden varastointiaikaa koskeva rajausta perustuu valtioneuvoston asetuksen kaatopaikoista (331/2013) 3 §:ään, jonka mukaan kaatopaikkana ei pidetä alle kolmen vuoden pituista jätteen varastointia ennen sen hyödyntämistä tai esikäsittelyä, eikä alle vuoden pituista varastointia ennen sen loppukäsittelyä.

Jätehuolto

Määräykset 7., 14.–18.:

Ympäristönsuojelulain 58 §:n mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset jätteistä ja jätehuollosta jätelain ja sen nojalla annettujen säädösten noudattamiseksi. Jätelain (646/2011) 13 § mukaan jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, roskaantumista, yleisen turvallisuuden heikentymistä taikka muuta näihin rinnastettavaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta. Kaikessa toiminnassa on mahdollisuuksien mukaan noudatettava jätelain 8 §:n mukaista etusijajärjestystä.

Muilta osin jätehuoltoa koskevat jätteiden ja vaarallisten jätteiden käsittelyä koskevat määräykset, kuten jätteiden erilläänpitovelvollisuus ja vaarallisen jätteen sekoittamiskielto, perustuvat jätelain 15 ja 17 §:iin.

Jätelain 121 § mukaan vaarallisen jätteen ja sako- ja umpikaivolietteen siirroista on tehtävä siirtoasiakirja, jonka sisällöstä säädetään tarkemmin jäteasetuksen (179/2012) 24 §:ssä.

Jätelain 16 § mukaan vaarallinen jäte on pakattava ja merkittävä ja siitä on annettava tarpeelliset tiedot jätehuollon kaikissa vaiheissa siten, että jätteen siirtoja ja ominaisuuksia voidaan seurata sen syntypaikalta hyödynämiseen tai loppukäsittelyyn.

Jätteiden luovuttamista koskeva määräys perustuu jätelain (646/2011) 29 §:ään.

Päästöt ilmaan

Määräykset 19. ja 20.:

Määräyksessä 19. annettu velvoite terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi noudattaa valtioneuvoston asetuksessa ilmanlaadusta (38/2011) annettuja raja-arvoja hengitettävälle hiukkasille. Ulkoilmassa hengitettävien hiukkasten (PM₁₀) 24 tunnin raja-arvo on 50 µg/m³.

Ilmapäästöjen torjuntaa koskeva määräys vastaa voimassa olevan ympäristöluvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi annettuja lupamääräyksiä, jotka on koottu yhteen ja täydennetty laitteiston rikkoontumista ja toiminnan keskeyttämistä koskevalla velvoitteella. Määräyksessä on otettu huomioon asetuksen 800/2010 vaatimukset.

Melu ja tärinä

Määräykset 21.–24.:

Melu on keskeinen toiminnasta aiheutuva mahdollinen häiriötekijä. Sallitun melutason asettamisessa on otettu huomioon melutason ohjearvoista annettu valtioneuvoston päätös (993/1992). Olemassa olevia melumääräyksiä on täydennetty työkoneita koskevalla äänitehotasovaatimuksella, jota

noudattamalla toiminnan voidaan katsoa vastaavan parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Alueella tapahtuvat kuormien kuljetukset tulee suunnitella niin, että tarpeettomilta peruutuksilta ja autojen peruutussireenien ääniltä vältetään. Lastaavien työkoneiden peruutussireenien sijasta on tarpeen selvittää, voidaanko sireenin käyttö korvata mahdollisuuksien mukaan esimerkiksi varoitusvaloilla. Meluntorjuntaa koskevista määräyksistä on otettu huomioon asetuksen 800/2010 vaatimukset.

Jäte- ja hulevedet sekä maaperän ja pohjaveden suojeleminen

Määräykset 25.–29.:

Pinta- ja pohjavesien pilaantumisen ehkäisemiseksi jäte- ja valuma-/hulevesien käsittelyä ja maaperän ja pohjaveden suojelua koskevia määräyksiä on täsmennetty hulevesien ja tasausaltaan lietteen käsittelyä koskevilla lisäyksillä sekä alueella tapahtuvan polttoaineiden varastointia ja alueella käytettävän kaluston huoltoa ja säilytystä koskevilla tarkennuksilla. Määräyksissä on otettu huomioon asetuksen 800/2010 vaatimukset.

Valumavedet on poistettava alueelta hallitusti, jotta niistä ei aiheudu ympäristöhaittoja, kuten ojien tukkeentumisia. Toiminnan laajentuminen ei merkittävästi vaikuta alueelta kertyvien valumavesien määrään, koska terminaalitoiminnan jätejakeiden varastointi ei tapahdu pinnoitetuilla kenttäalueilla. Laskeutusaltaalla on tarkoitus tasoittaa alueelta lähteviä virtaamia ja estää kiintoaineen kulkeutuminen ulkopuolisiin ojiin. Jos tarkkailutulosten perusteella on havaittavissa, että laskeutusaltaalta lähtevän veden kiintoainekuorma kasvaa, on laskeutusallastilavuutta lisättävä niin, että kiintoaineen viipymä altaalla saadaan riittäväksi. Käsittelyä voidaan tarvittaessa valvovanviranomaisen hyväksymän suunnitelman mukaisesti tehostaa esimerkiksi hiekkasuodatuksella tai allasta suurentamalla.

Hulevesien laskeutusallas ja ojasto on pidettävä hyvässä kunnossa, jotta altaan mitoitus- ja viipymätavoitteet voidaan saavuttaa. Altaan pohjalietteen sijoittamista on rajoitettu aiempaan lupaan verrattuna. Rajoituksella halutaan varmistaa, ettei lietteen sijoittamisella aiheuteta pinta- ja pohjavesien pilaantumisen vaaraa ja ettei maankaatopaikalle loppusijoiteta tavanomaisia jätteitä. Kallioperän arseenipitoisuudet vaihtelevat alueittain ja voivat olla moninkertaisia (esimerkiksi Pirkanmaan alueella jopa 1 000-kertaisia) keskimääriäisiin arseenipitoisuuksiin verrattuna. Lisäksi tuhkan käsittely ja alueella olevien murskauslaitteiden ja työkoneiden voiteluaineet sekä metalliosien kulumisen näissä laitteissa voivat nostaa lietteen arseeni-, raskasmetalli- ja hiilivetypitoisuuksia.

Nykyinen lupa kieltää pohja- ja pintavesille vaarallisten aineiden varastointin ottoalueella. Määräystä on tarkennettu niin, että se koskee selkeästi myös polttoaineita. Samalla on selkeytetty pohja- ja pintavesien pilaantumisen estämiseksi polttoaine- ja öljytuotteiden varastointi- ja käsittelypakkoja sekä koneiden huoltotiloja koskevia määräyksiä, muun muassa vaatimalla niiden yhteyteen öljyisten vesien käsittelyjärjestelmät. Käsittelyjärjestelmille asetetut hiilivetypäästöä koskevat raja-arvot ovat vesistöön ja vie-

märiin johdettaville jätevesille yleisesti käytössä olevia öljyhiilivetyjen raja-arvoja (standardi SFS-EN-858-1). Vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun asetuksen (1022/2006) liitteen 1 kohdan E mukaan pohjaveteen ei saa päästää mm. hiilivetyjä.

Kevyen polttoöljyn rikkipitoisuusraja on säädetty raskaan ja kevyen polttoöljyn rikkipitoisuudesta annetun valtioneuvoston asetuksen (413/2014) 4 §:ssä.

Polttoainesäiliöiden rikkoontumisriskejä räjäytystöiden, raskaiden ajoneuvojen tai työkoneiden aiheuttaman törmäyksen seurauksena voidaan pienentää säiliöiden turvallisella sijoituspaikan valinnalla ja tarvittaessa säiliöiden ympärille rakennettavilla törmäyssuojilla.

Häiriö- ja poikkeustilanteet

Määräys 30.: Kierrätysterminalilla otetaan vastaan puutavaraa, joka aiheuttaa alueella tulipaloriskin. Hakemuksen mukaan alueelle tullaan laatimaan pelastusviranomaisen kanssa yhteistyössä palontorjuntasuunnitelma. Suunnitelma tulee sisällyttää onnettomuus- ja häiriötilanteita koskeviin yleisiin toimintaohjeisiin, jotka on pidettävä alueen työntekijöiden tiedossa ja saatavilla. Palontorjuntasuunnitelma voi olla osa jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelmaa jäteasetuksen 25 §:n kohdan 5 mukaisesti.

Öljyvahinkojen torjuntalain (1673/2009) 17 §:n mukaan aineen haltijan tulee ilmoittaa polttoaine- ja öljyvahingoista aina myös hätäkeskukselle.

Tarkkailu

Määräykset 31.–37.:

Ympäristönsuojelulain 62 §:n mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset päästöjen ja toiminnan tarkkailusta sekä toiminnan vaikutusten ja toiminnan lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta.

Annetut määräykset pohjautuvat voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräyksiin sekä lupahakemukseen. Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on hyväksynyt Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksessään edellyttämän pohjaveden ja talousvesikaivojen tarkkailusuunnitelman, jota tulee noudattaa. Tarkkailussa on kuitenkin tarpeen selvittää, voiko alueella tapahtuvalla jätteiden ja erityisesti tuhkan käsittelyllä olla vaikutuksia pohjavesien ja talousvesikaivojen tai pintavesien laatuun. Tarkkailun tiheyttä ja analysoitavien haitta-aineiden määrää voidaan saatujen tulosten perusteella muuttaa ja/tai myöhemmin tarkentaa määräyksen 37. mukaisesti. Vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen (1022/2006) liitteen 1 kohdan C mukaan esimerkiksi kadmium, lyijy, nikkeli ja näiden yhdisteet sekä PAH-yhdisteet ovat yhteisön tasolla määritetty vesiympäristölle vaarallisiksi ja haitallisiksi aineiksi.

Varasto- ja käsittelykenttien ja liikennealueiden kuntoa sekä jätehuoltoa koskeva erillinen tarkkailumääräys on annettu pohja- ja pintavesien suojelemiseksi. Havaittuihin epäkohtiin ja vikoihin on päästävä puuttumaan mahdollisimman aikaisessa vaiheessa.

Määräyksessä 37. on edellytetty yhtenäinen tarkkailua koskeva suunnitelma-asiakirja, joka sisältää sekä ympäristönsuojelulain 62 §:n, jätelain 120 §:n sekä kaivannaisjätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (379/2008) mukaiset tarkkailua ja jätehuoltoa koskevat suunnitelmat. Se on annettu, jotta tarkkailukokonaisuudesta saadaan yhtenäinen ja päivitetty ympäristölupaa sisällöllisesti vastaava asiakirja, joka on esitettävissä valvojille ja käytettävissä myös lupapäätöstä tarkistettaessa tai muutettaessa.

Ympäristönsuojelulain 65 §:n mukaan lupaviranomainen tai tarkkailusuunnitelman hyväksynyt viranomainen voi tarvittaessa muuttaa antamiaan tarkkailumääräyksiä tai hyväksymäänsä suunnitelmaa luvan tai suunnitelman voimassaolosta huolimatta. Muutosta koskeva päätös voidaan tehdä päätöksen tehneen viranomaisen omasta aloitteesta tai luvanhaltijan, valvontaviranomaisen, yleistä etua valvovan viranomaisen, kunnan tai haittaa kärsivän asianosaisen taikka lain 186 §:ssä tarkoitetun rekisteröidyn yhdistyksen tai säätiön vaatimuksesta.

Kaikki lupapäätöksessä edellytetyt mittaukset, testaukset, selvitykset ja tutkimukset on tehtävä ympäristönsuojelulain 209 §:n mukaan pätevästi, luotettavasti ja tarkoituksenmukaisin menetelmin.

Kirjanpito ja raportointi

Määräykset 38.–40.:

Kirjanpito- ja raportointimääräyksiä on täydennetty kierrätysterminalitoimintojen osalta.

Asianmukaisen jätehuollon vakuus

Määräys 41.: Luvansaaajalle on määrätty ympäristönsuojelulain 59 §:n vaatima vakuus. Maankaatopaikkatoimintaa koskeva vakuus on hyväksytty hakijan esityksen mukaisena (0,5 €/m², pinta-ala 38,21 ha). Jätteenkäsittelytoimintojen vakuus on määritelty alueella välivarastoitavien suurimpien kertavarastointimäärien mukaan ja se vastaa hakijan aiempaa esitystä (hakemuksen täydennys 18.11.2014) jätevakuuksi.

Toiminnan muuttaminen ja lopettaminen

Määräykset 42. ja 43.:

Ympäristönsuojelulain 170 §:ssä on säädetty toiminnan ja toiminnanharjoittajan muutoksista tehtävästä ilmoituksesta. Lain 52 §:n mukaan luvassa on annettava määräykset toiminnan lopettamisen jälkeisistä toimista kuten alueen kunnostamisesta ja päästöjen ehkäisemisestä. Jäteasetuksen 9 §:n

mukaan jätteiden vastaanoton lakattua jätteiden hyödyntämis- tai käsittelypaikassa tai sen osassa on käytetty paikka tai sen osa viipymättä saatettava sellaiseen kuntoon, ettei siitä käytöstä poistamisen jälkeen aiheudu jäteasetuksen 8 §:ssä tarkoitettua vaaraa tai haittaa. Lopettamisesta on esitettävä suunnitelma valvontaviranomaiselle. Jos lopettamisen johdosta on tarpeen antaa uuden ympäristönsuojelulain 94 §:n mukaisia lopettamismääräyksiä, valvontaviranomainen siirtää suunnitelman lupaviranomaiselle määräyksiä koskevan päätöksen käsittelymääräyksiä.

Valvonnan kannalta olennaiset muutokset tulee ilmoittaa valvontaviranomaiselle. Ilmoituksen perusteella viranomainen tarkastelee muutoksen vaikutuksia nykyisessä luvassa annettuihin määräyksiin ja arvioi, onko lupaa tarpeen muuttaa.

Vastaus yksilöityihin vaatimuksiin ja lausuntoihin

Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen lausunnoissaan edellyttämää vesilain mukaisen luvan uudelleen käsittelyä ei ole pidetty tarpeellisenä. Vesiluvassa on hakijalle myönnetty lupa pohjaveden muuttamiskiellosta poikkeamiseen vanhan vesilain (264/1961) 9 luvun 8 §:n nojalla ja maa-ainesten oton yhteydessä hakija voi luvan mukaisesti ryhtyä pohjaveden ottamista tarkoittaviin toimiin. Toiminnasta ei saa aiheutua haitallista pohjaveden korkeuden alenemista ja laadun huonontumista. Pohjaveden laatua ja korkeutta on tarkkailtava ja haittojen ilmetessä luvan saajan on ryhdyttävä toimiin haittojen poistamiseksi ja louhinta on välittömästi keskeytettävä.

Ympäristöluvassa esitetty toiminnan muutos ja maa-ainesten sijoittaminen ottoalueille ottotoiminnan niillä päätyttyä ei vaikuta olennaisesti pohjaveden ottamista tarkoittaviin toimiin ja ei muuta ennalta arvioiden merkittävästi pohjavesiolosuhteita. Pohjaveden laatu kyetään turvaamaan riittävästi ympäristönsuojelulain nojalla ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi annetuilla määräyksillä, kuten lupamääräyksillä 1., 8. ja 9.

Pohjaveden pinnankorkeuden mittaukset kuuluvat pohjaveden tarkkailuohjelmaan. Liikenneviraston lausunnossaan esille tuomista rautatie- ja maantieliikenteelle aiheutuvista painumista ja niiden vastuuttamisesta sekä tarkkailusta tai Gasum Oy:n muistutuksessa esittämistä käytännöistä kaasuputkien läheisyydessä toimittaessa ei ole tarpeen antaa määräyksiä ympäristönsuojelulain nojalla, mutta lausunnossa ja muistutuksessa mainitut asiat on huomioitava toiminnassa. Maa-ainesten ottamiseen liittyvä riski pohjaveden pinnan alenemiseen on otettu huomioon edellä mainitussa vesiluvassa 96/2012/2 ja jos vesiluvan sallimista toimenpiteistä aiheutuu ennakoinnattomia edunmenetyksiä, voidaan niistä hakea korvausta vesilain 13 luvun 8 §:n nojalla.

Keski-Uudenmaan ympäristökeskus on lausunnoissaan myös katsonut, että hakemuksessa on puutteellisesti selvitetty hankkeen vaikutuksia Ohkolajoen kalaston elin- ja lisääntymismahdollisuuksiin ja toiminta-alueen hu-

levesien käsittely ei ole riittävää. Aluehallintovirasto katsoo, että hakija on riittävästi selvittänyt asiaa, mitä kohtuudella voidaan edellyttää, kun otetaan huomioon selvitysten vaativuus ja luvanvaraisen toiminnan suhteellisen pieni vaikutus vesistöön tulevaan kuormitukseen. Toiminnasta ei pitäisi joutua vesistöön suuria määriä ravinteita eikä kiintoainetta, ja happea kulluttavan aineksen määrä on vähäinen, joten sen ei oleteta alentavan merkittävästi vesistöjen happitasoa.

Ohkolanjoen ekologinen tila on luokiteltu tyydyttäväksi. Vesipuidedirektiivin mukaiseksi tavoitteeksi on asetettu sen hyvä ekologinen tila vuoteen 2021 mennessä. Päätöksessä on otettu huomioon riittävästi vesienhoitosuunnitelma. Vesien vaikutustarkkailun perusteella pystytään seuraamaan pintavesien haitallisten aineiden päästöjä ja puuttumaan niihin ajoissa, jos päästöt lisääntyvät merkittävästi. Ympäristösuojelulain 89 §:n nojalla valvovat viranomaiset voivat esittää lupaa tällöin tarkistettavaksi.

Muilta osin lausunnoissa esitetyt asiat on otettu huomioon lupamääräyksissä ja päätöksen perusteluissa ilmenevällä tavalla.

LUVAN VOIMASSAOLO

Luvan voimassaolo

Päätös on voimassa toistaiseksi.

Ympäristöluvan saaneen toiminnan päästöjä tai niiden vaikutuksia lisäävään tai muuhun toiminnan olennaiseen muuttamiseen on oltava lupa.

Korvattavat päätökset

Tämä päätös korvaa lainvoiman saatuaan Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan 17.6.2013 myöntämän ympäristöluvan KYK:72/2013.

Asetuksen noudattaminen

Jos asetuksella annetaan ympäristönsuojelulain tai jätelain nojalla tämän lupapäätöksen määräystä ankarampia säännöksiä tai luvasta poikkeavia säännöksiä luvan voimassaolosta tai tarkistamisesta, on asetusta luvan esittämättä noudatettava. (YSL 70 §)

PÄÄTÖKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

Päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus

Tämä päätös on lainvoimainen valitusajan päätyttyä, mikäli päätökseen ei haeta muutosta valittamalla. (YSL 198 §)

Toiminnan aloittaminen muutoksenhausta huolimatta

Tuhkan vastaanottoa lukuun ottamatta toiminta voidaan aloittaa muutoksenhausta huolimatta tämän päätöksen mukaisesti ja päätöksen lupamääräyksiä noudattaen, kun määräyksessä 7. edellytetty suunnitelma on toimitettu valvovalle viranomaiselle ja luvan saaja on asettanut 20 000 euron vakuuden Uudenmaan ELY-keskuksen hyväksi lupapäätöksen kumoamisen tai lupamääräysten muuttamisen varalle.

Perustelu:

Luvansaajalla on voimassa oleva ympäristölupa louhintaan ja murskaukseen sekä puhtaiden rakennustoiminnasta peräisin olevien maa-ainesten vastaanottoon. Tuhkia lukuun ottamatta muut vastaanotettavat jätteet on luokiteltu tavanomaisiksi jätteiksi, jotka eivät sisällä haitallisia aineita ja ovat siten verrattavissa jo olemassa olevaan toimintaan. Tilanne voidaan ennallistaa kuljettamalla alueelle tuodut materiaalit tarvittaessa muualle, joten täytöntöönpano ei tee muutoksen hakua hyödyttömäksi.

SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Ympäristönsuojelulaki (527/2014) 6–8, 11, 12, 14–17, 20, 48, 49, 51–53, 58–62, 64–66, 70, 83, 87, 94, 123, 140–142, 190, 191, 209, 229 §, liite 1
 Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojelusta (713/2014) 1, 14, 15 §
 Jätelaki (646/2011) 8, 11–13, 15–17, 20, 29, 31, 72, 73, 118–121, 141 §
 Valtioneuvoston asetus jätteistä (179/2012) 4, 7–9, 11–13, 20, 22–25 §, liite 4
 Laki eräistä naapuruussuhteista (26/1920) 17 §
 Valtioneuvoston asetus raskaan ja kevyen polttoöljyn rikkipitoisuudesta (413/2014)
 Valtioneuvoston asetus kaatopaikoista (331/2013)
 Valtioneuvoston asetus ilmanlaadusta (38/2011)
 Valtioneuvoston asetus kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta (800/2010)
 Valtioneuvoston asetus kaivannaisjätteistä (379/2008)
 Valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (591/2006)
 Valtioneuvoston asetus vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista (1022/2006)
 Valtioneuvoston asetus ulkona käytettävien laitteiden melupäästöistä (621/2001)
 Valtioneuvoston päätös melutason ohjearvoista (993/1992)

KÄSITTELYMAKSU JA SEN MÄÄRÄYTYMINEN

Käsittelymaksu on 1 210 euroa. Lasku lähetetään erikseen myöhemmin valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskuksesta.

Ympäristönsuojelulain 105 §:n mukaan lupahakemuksen käsittelystä peritään maksu, jonka suuruutta määrättäessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaissa (150/1992) ja sen nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa säädetään. Maksu on määrätty aluehallintovirastojen maksuista vuonna 2016 annetun valtioneuvoston asetuksen (1524/2015) maksutaulukon mukaisesti.

Ympäristönsuojelulain 46 §:ssä tarkoitettujen samanaikaisesti ratkaistavien useiden toimintojen lupa-asioiden käsittelystä peritään yhdistetty maksu siten, että korkeimpaan maksuluokkaan kuuluvan toiminnan käsittelymaksuun lisätään muiden toimintojen osuutena 50 prosenttia näiden toimintojen maksuista. Jos jonkin toiminnan toimivaltainen lupaviranomainen on kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, maksu on 50 prosenttia asianomaisen viranomaisen muutoin vastaavan asian käsittelystä perimästä maksusta. Yli 100 000 tonnin vuotuiselle jätemäärälle mitoitettun maankäyttöpaikan käsittelymaksu on 10 850 € ja jätteiden käsittelylaitoksen, jossa käsitellään jätettä vähintään 20 000 tonnia vuodessa, käsittelymaksu on 9 770 €, josta peritään 50 %. Mäntsälän kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen maksutaksan (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 10.11.2015 149 §) mukaisista kivenlouhimoa (2 985 €) ja murskauslaitosta (2 985 €) koskevista maksuista peritään 50 %.

Käsittelymaksu on 18 720 €.

Asetuksen (1524/2015) 4 §:n mukaan muutoksenhaun johdosta tuomioistuimen uudelleen käsiteltäväksi palauttaman asian maksusta vähennetään, mitä samassa asiassa aikaisemmin annetusta päätöksestä on peritty (17 510 €).

PÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN

Päätös NCC Industry Oy
PL 13
00281 Helsinki

Jäljennös päätöksestä

Mäntsälän kunta
Mäntsälän kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
Mäntsälän kunnan terveydensuojeluviranomainen
Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (sähköisesti)
Mäntsälän kunnan maankäyttölautakunta
Liikennevirasto
Suomen ympäristökeskus (sähköisesti)

Ilmoitus päätöksestä

Ilmoitus päätöksestä lähetetään asianosaisille listan dpoESAVI-5774-2016 mukaan.

Ilmoittaminen ilmoitustauluilla, lehdessä ja internetissä

Tieto päätöksen antamisesta julkaistaan Etelä-Suomen aluehallintoviraston ympäristölupavastuualueen ilmoitustaululla ja päätöksestä kuulutetaan Mäntsälän kunnan virallisella ilmoitustaululla.

Päätöksen antamisesta ilmoitetaan Mäntsälän Sanomissa.

Päätös julkaistaan aluehallintoviraston internetsivuilla osoitteessa www.avi.fi/lupatietopalvelu.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen haetaan muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta valittamalla.

Liite

Valitusosoitus

Ilpo Hiltunen

Pauliina Kauppinen

Asian on ratkaissut ympäristöneuvos Ilpo Hiltunen ja asian on esitellyt ympäristöylitarkastaja Pauliina Kauppinen

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen	Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätökseen saa hakea valittamalla muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta . Asian käsittelystä perittävistä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.												
Valitusaika	Määräaika valituksen tekemiseen on kolmekymmentä (30) päivää tämän päätöksen antopäivästä sitä määräaikaan lukematta. Valitusaika päättyy 14.10.2016 .												
Valitusoikeus	Päätöksestä voivat valittaa ne, joiden oikeutta tai etua asia saattaa koskea, sekä vaikutusalueella ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun tai asuinympäristön viihtyisyyden edistämiseksi toimivat rekisteröidyt yhdistykset tai säätiöt, asianomaiset kunnat, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset, kuntien ympäristönsuojeluviranomaiset ja muut asiassa yleistä etua valvovat viranomaiset.												
Valituksen sisältö	Valituskirjelmässä, joka osoitetaan Vaasan hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava - päätös, johon haetaan muutosta - valittajan nimi ja kotikunta - postiosoite ja puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa (mikäli yhteystiedot muuttuvat, on niistä ilmoitettava Vaasan hallinto-oikeudelle, PL 204, 65101 Vaasa, sähköposti vaasa.hao@oikeus.fi) - miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta - mitä muutoksia päätökseen vaaditaan tehtäväksi - perusteet, joilla muutosta vaaditaan - valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitus, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (faxilla tai sähköpostilla)												
Valituksen liitteet	Valituskirjelmään on liitettävä - asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle - mahdollisen asiamiehen valtakirja tai toimitettaessa valitus sähköisesti selvitys asiamiehen toimivallasta												
Valituksen toimittaminen	Valituskirjelmä liitteineen on toimitettava Vaasan hallinto-oikeudelle. Valituskirjelmän on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä. Valituskirjelmä liitteineen voidaan myös lähettää postitse, faxina tai sähköpostilla. Sähköisesti (faxina tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.												
Vaasan hallinto-oikeuden kirjaamon yhteystiedot	<table> <tr> <td>käyntiosoite:</td><td>Korsholmanpuistikko 43, 4. krs</td></tr> <tr> <td>postiosoite:</td><td>PL 204, 65101 Vaasa</td></tr> <tr> <td>puhelin:</td><td>029 56 42780</td></tr> <tr> <td>faksi:</td><td>029 56 42760</td></tr> <tr> <td>sähköposti:</td><td>vaasa.hao@oikeus.fi</td></tr> <tr> <td>aukioloaika:</td><td>klo 8–16.15</td></tr> </table>	käyntiosoite:	Korsholmanpuistikko 43, 4. krs	postiosoite:	PL 204, 65101 Vaasa	puhelin:	029 56 42780	faksi:	029 56 42760	sähköposti:	vaasa.hao@oikeus.fi	aukioloaika:	klo 8–16.15
käyntiosoite:	Korsholmanpuistikko 43, 4. krs												
postiosoite:	PL 204, 65101 Vaasa												
puhelin:	029 56 42780												
faksi:	029 56 42760												
sähköposti:	vaasa.hao@oikeus.fi												
aukioloaika:	klo 8–16.15												
Oikeudenkäyntimaksu	Vaasan hallinto-oikeudessa valituksen käsittelystä perittävä oikeudenkäyntimaksu on 250 euroa. Mikäli hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi, oikeudenkäyntimaksua ei peritä. Maksua ei myöskään peritä eräissä asiaryhmissä eikä myöskään mikäli asianosainen on muualla laissa vapautettu maksusta. Maksuvelvollinen on vireillepanija ja maksu on valituskirjelmäkohtainen.												